

Diss.

81

20

<36628076610011

<36628076610011

33

Bayer. Staatsbibliothek

S

20

Dill. 81.

GLORIA
SS. ORDINIS,

ID EST:

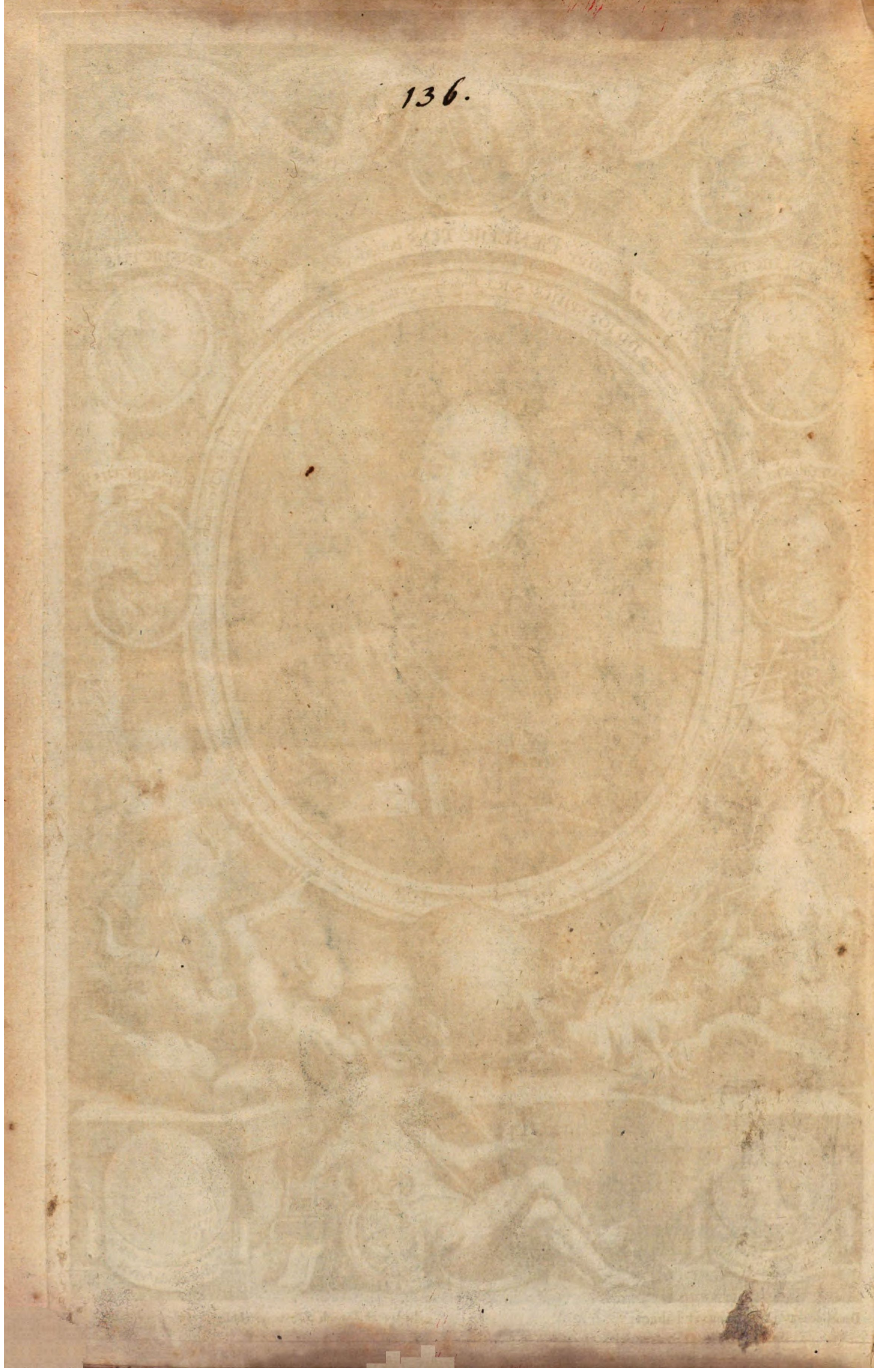
SUMMI PONTIFICES
BENEDICTINI.

GLORIA
SS. ORDINIS
AD
SUMMI PONTIFICIS
BENEDICTINI

Bayerische
Staatsbibliothek
München

136.

1.
SUMMI PONTIFICES,

Quotquot

A S. BENEDICTO I. usque ad BENEDICTUM XIII.

Pontifices Maximi,

Ex Celeberrimis Cœnobiis Sacri, ac Antiquissimi Ordinis

S. PATRIARCHÆ BENEDICTI

In Romanam D. PETRI Sedem exaltati sunt;

COMPENDIO RELATI:

ET

SUB CELSISSIMIS AUSPICIIS,

Ac Gratosissimo Patrocinio

CELSISSIMI, ET REVERENDISSIMI

DOMINI, DOMINI

JOSEPHI

S. R. I. PRINCIPIS,

Sacri, ac Antiquissimi Ordinis D. P. BENEDICTI,

Celeberrimorum Cœnobiorum ad S. Galli,

& S. Joannis in Durthall

ABBATIS AMPLISSIMI,

Comitis in Toggenburg, Regii Ordinis B. MARIE Virginis

Annunciatae Equitis, &c. &c.

Domini benignissimi, Domini, ac Patroni Gratosissimi

IN LUCEM EDITI:

Dum in Archi-Ducali, & Academico Soc. Jesu Gymnasio

L A B A C I,

Anno M. DCC. XXVIII. Mense Augusto, Die

ILLUSTRISSIMUS, ERUDITUS, AC PERDOCTUS DOMINUS

SIGEFRIDUS L. B. à GUSSITSCH, Carniolus Preysleggensis.

Ex Prælectionibus

REVERENDI PATRIS

JOANNIS BAPTISTÆ MAYR è Societate Jesu,

AA. LL. & Philosophiæ Doctoris, ejusdemque Professoris

emeriti,

CONCLUSIONES EX UNIVERSA PHILOSOPHIA

Publicè propugnandas susciperet.

VIENNÆ AUSTRIÆ, Typis Wolffgangi Schwendimann, Universitatis Typog.

SEMMI PONTI

A NEW METHOD OF...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

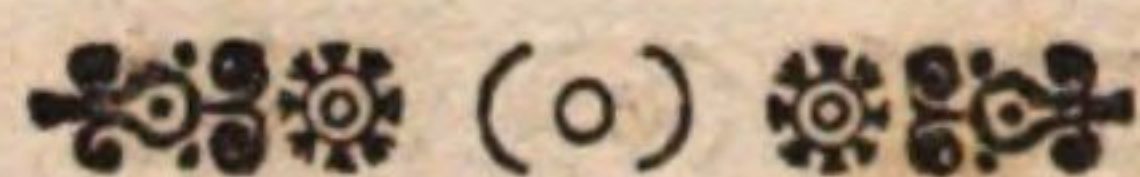
CELSISSIME,
AC
REVERENDISSE
S.R.I. PRINCEPS,
ABBAS AMPLISSIME,
*Domine benignissime, Domine,
ac Patrone Gratosissime.*

*Ditum ad Te, si non omnibus indul-
geret insignis Tua Comitatus, & Clementia,
impetrarent mihi facile Pontifices Optimi
Maximi; qui, utut diversis olim è Cœnobiis
Divi Patriarchæ Benedicti, ad Romanos
fasces sint evocati, hodie Celeberrimum,
ac Antiquissimum Cœnobium Tuum unà omnes rursus
gestiunt subire. Horum eximia gesta, heroicæque decora, quæ
a secum*

secum adferunt, si inspicere dignaberis; mutatis nominibus multa invenies de Temetipso narrari: seu cum Hæresin ab illis fortiter repressam, seu cum domestica jura solerter defensa, seu cum universum orbem Sapientiae, probitatisque famâ impletum fuisse, legendô deprehenderis. Adeò non Tuos duntaxat, sed Tui etiam quàm plurimùm in Sanctissimis hisce Orbis Dominis agnosces. Quanquam haud opus mihi, per sacratissima Pontificum nomina ad Te scrutari: quando vel ipsa, quam propugno, Tui copiam mihi affatim faciet, Sapientia; quæ tantam sui copiam Tibi pridem fecit, ut illô per eandem emineas locô, quô maximorum Mitræ Præsulum effulgent. Is siquidem es, cui exornando Sapientia, & Virtus usque adeò liberaliter sese impenderunt: ut annô supra millesimum septingentesimô decimô octavô dignissimus omnium calculis æstimareris, qui è numeroso sanè tot Religiosissimorum, Doctissimorumque virorum cœtu Principem Sedem occupares, grande quidpiam designantibus Superis: ut millesimum ab erecto Cœnobio annum felicissimô Guberniô Tuô clauderes, & sæculis novis latissima poneress auspicia, novâ prosperitate & inclytis gestis Tuis signanda melius, quàm mensibus & annis. Neque ad præclarissima facta Tua, quæ compendiô stringi nequeunt, enumeranda, aut extollenda digredior, toto alioqui Orbe nota, adeò; ut historiam, & ætatum nostrarum ignorare censeatur decora, qui ignorat Tua. Colligunt illa singulos in annos Europæorum fastorum scriptores; & multiplici idiomate Maximorum Principum facta, quæ à Tuis sejuncta esse non possunt, Orbi divulgant. Verùm, utut hi tacerent, Fama profectò Helvetiæ limitibus contineri impatiens, Tuam illam insignem, quâ polles, Sapientiam, & eximiam gerendis in rebus solertiam celebrat: quâ jam malignè oppugnata, temporumve iniquitate labefactata Tuorum Cœnobiorum, Templorumque jura pristinae integritati, dignitatique restituis: aliàs fovendis scientiis, promovendæque litera-

terariae eruditionis Majestati magnificè provides : proferendis demum Orthodoxis sacris, & primævo disciplinæ splendori undequaque conservando sollicitus insudas. Quæ aliæque quàm plurima, cùm ad nos adferuntur, omnes in admirationem rapiunt : me verò, meosque, sanguinis etiam conditione Tuos, in venerationem impellunt ; plaudentibus interea popularibus meis, & frequentata ad DEUM vota pro longæva Tui incolumitate fudentibus ; dum ex iis, quæ à Te magnificè patrata fuisse intelligunt, non minimum in se decoris redundare arbitrantur. Fortè hæc à me allata, quòd sanguine propius Te contingam, adulationis suspitione non carerent : nisi fama, nisi fides publica, nisi Europa omnis majora de Te prædicaret, quàm ego assequi aut indagando valuerim, aut cogitando possim. Maxima certè adferre deberem, quæ tamen pro condigno eloqui non possem ; & verò, etiam Te jubente, prætermittere cogor ; ne modestiam Tuam offendam. Vetat hæc peculiaria, aut plura commemorare, cùm recensere alia non possim ; quàm, quæ illa audire recuset. Vides, ut nullus hic ostentationi, nullus assentationi sit locus : neque enim me Philosophum decet laudando assentari, neque Tibi quisquam audeat ; qui modò noverit, Te laudum Tuarum osorem esse usque adeò perpetuum, ut, cùm Europa illis tot jam annos circumsonet, iis tamen audiendis aures Tuæ nondum assuescere potuerint. Nihil itaque de Tuis laudibus adjicio : siquidem, qui res adeò excelsas pro DEO primum, tum pro publico, privatòque Tuorum commodo, tam sanctè, tam magnificè tractas, non laudandus es, sed colendus. Admitte igitur, Celsissime, & Reverendissime Princeps ! ut cultorum Tuorum turbæ immixtus, hoc quaecumque observantiae meæ, debitæque gratitudinis monumentum Nomini Tuo consecrem. Quod, si benigno, ut soles, annutu fueris dignatus ; tum enimverò uberrimam tumultuariis hisce laboribus meis mercedem obtigisse, mecùmque quàm felicissimè actum fuisse

*fuisse credam : cæteris quippe omnibus majus , & præstantius
literarii fatigii præmium est ; placuisse Sapienti. Id pro co-
ronide habe : Altissimo me nunquam non futurum supplicem ;
ut Te quàm diutissimè servet sospitem ; Tuo prosperitatem
gubernio , Tuis exinde felicitatem omnigenam largiatur ;
ætatem Tibi demum , quam Tua Virtus , vota Tuorum , &
spes publica merentur , vel meorum etiam annorum decre-
mentò , in vegetam senectutem proroget , & extendat. Quod
dum ex animo pronuncio ; exiles has paginas , tum familiæ
meæ obsequia , me denique totum , & siquid ultrà , Tibi sub-
missè devoteo*

REVERENDISSIMÆ,
Ac Amplissimæ
CELSITUDINIS TUÆ

*Æternùm devinctus Cliens ;
ac Nepos*

Sigefridus L. B. à Gussitsch.

INTRODUCTIO.

Ompendiô relaturus eorum duntaxat Pontificum vitam, & acta, qui ex Celeberrimo, & Antiquissimo D. Patriarchæ Benedicti Ordine, ad Supremum Pontificiæ Majestatis thronum assumpti sunt, id omnium primùm te oro, Lector erudite; ut depressum, multæque adhuc limæ indigum stylum tempori condones, cujus angustis constrictus, paucas intra hebdomadas ea, quæ hic tenes, chartis illevi potius, quàm inscripsi. Alterum; ne Imperatorum gesta, Pontificum Concilia, Synodos, Epistolas, Decreta, rescripta à me prætermissa queraris: Ingentibus (nî fallor) Conciliorum voluminibus, & Bullariis sua mole laborantibus ista debentur, non meæ, qualem hic profiteor, Synopsi; quæ vel ipsâ exilitate suâ affatim se absolvit.

Temporum rationem à me forsitan exposces? Neque immeritò: seu enim Sessionis & Successionis ordinem, seu annos, menses, dies, quibus suprema in terris dignitate aut initiati, aut defuncti sunt Pontifices Maximi, consideraveris; mox advertes, ab Authorum complurium, in hoc scriptionis genere non levi autoritate pollentium, quin & à communiore persæpe sensu me quàm longissimè recessisse. Attamen negotium hac super re mihi nequicquam facessiveris, qui alieno per omnia iudicio me stare profiteor, non meo. Henschenium proinde, Papebrochium, & perdoctos eorundem socios, si libet, impete, ac refelle. Ex his enim Chronologicam temporum supputationem hausi: cujus rationes ab iisdem, si repetieris, ubertim tibi satisfactum iri confido.

Neque improbabis, aliquot Pontifices, quos Bucelinus inter decora Ordinis sui recenset, fuisse à me prætermittos. Frontem operis inspicere, censuram morare. Non eos ego me spondeo relaturum; qui, postquam Pontificiæ dignitati seu volentes, seu adacti renunciassent, claustris sese postmodum abdiderunt cum Sylverio, Christophoro I. &c. Propositi mei solummodò est, illos recensere; qui Benedictino quopiam in Cœnobio priùs Monastico habitu initiati, Sapientiæ, Virtutisque famâ eousque inclaruerunt, ut à Monasteriis subinde abstracti, Apostolicum culmen mox conscenderint, aut labente certò tempore Ecclesiæ gubernaculis sint admoti.

Sed nec miraberis Eugenio III. Benedicto XII. atque aliis; utut Regulæ S. P. Benedicti initum ante Pontificatum professione obstricti vixerint, nullum in hoc Opusculo locum obtigisse. Illico etenim tibi occurret, sacram Cisterciensium Monachorum Congregationem à Romana Sede seorsim approbatam, confirmatamque, exemptum & peculiarem Ordinem efficere, atque adeò sui juris esse. Quapropter, ut ne litis ullius sacros inter Ordines sementem spargere, aut alterutrius decoribus, & juribus derogare videar, rem in medio relinquens, de iis duntaxat Pontificibus ago; qui ante adeptum supremum fastigium, receptâ & vulgari appellatione *Benedictini* aliquando audierunt. Ex qua ipsa Instituti mei declaratione facilè expedies: cur de Cœlestino V. nulla in decursu mentio; quia nimirum, utut solitariam primùm in vastissima Apuliæ solitudine vitam exegerit, Divi Benedicti regulis accommodatam: nulli tamen Cœnobio, nullius Abbatis obedientiæ eum licuit adstrictum deprehendere. Id comperi ex Ciaconio, aliisque; quòd confluentibus ad se quàm plurimis discipulis Regulam D. P. Benedicti observandam præscripserit: hi tamen ipsi ob peculiarem tum com-

pellationem, tum obtentam à Gregorio X. Pont. Max. Confirmationem, distinctum à Benedictino Ordinem in Ecclesia DEI constituere vulgò censeantur. Nihil sanè, hīs etiam detractis, decedit honoribus sacri Ordinis Benedictini, qui propriis sibi soli decoribus prædives, prolixò nihilominus Pontificum suorum Catalogò præfulget.

Obturbabit tibi fors nonnunquam me inspectò aliquis, quem privatim volvis, Historicus, aut dissimulans, aut apertè negans, ex Ordine D. P. Benedicti fuisse eos, quos ego in ejusdem Cœnobiis Monasticam traduxisse vitam, atque ad Summum exinde Ecclesiæ Magistratum evectos assero: imò Authores complures mihi oppositos produces? Alius subinde liber manus tuas fortuitò subibit, qui testetur, Pontificum quempiam Instituti antea Benedictini fuisse: cujus tamen hoc in Opusculo nomen desiderari animadvertas. Memineris tum, me peti non posse, nisi per latus probatorum Scriptorum, quorum autoritate circumvallatus, postulo; ut ad illos, quos allegavero, confutandos accingar, eisque bellum indicas, priusquam in me sinistri quidpiam decernas. Itaque, si Joannem XIX. antequam in Sanctam Sedem irrupisset, Benedictinum Monachum fuisse legeris apud Ciaconium &c. audies mecum potius Oldoinum, Eggs, Palatium, Ott, aliòsque, post diligentius in acta Joannis examen contestantes; eundem, dum supremam ad dignitatem obreperet, omnino Laicum existisse: id, quod ostendunt ex Rudolpho Glabro, qui l. 4. c. 1. Joannem hunc sibi contemporaneum, *ex Laicali Ordine, repente Præsulem, vi, & largitionibus* asserit evasisse. Pariter contra Illescam Hispanum, ejusdemque sequaces propugnabis, Paulum IV. nunquam fuisse Monachum Cassinensem: opponèsque cum Eggs, Amat, Oldoino &c. testimonium accurati admodum, & Cassinensis scriptoris Arnoldi Wion, qui *Congregationis Cassinensis matriculis Joannem Petrum Carafam* (sic ante Pontificatum Paulus IV. appellabatur) *nequaquam inveniri* fatetur. Hadrianum IV. cur prætermiserim, declarabit tibi Oldoinus in Additionibus. Neque quendam Stephanum, qui Formosi Papæ cadaver exhumari, & præcisīs tribus digitis in Tyberim demergi præcepit, è Benedictino Ordine prodiisse asseras. Nam Stephanum hujus nominis Septimum aliàs VIII. Benedictinum fuisse, & ego admitto. At facinorosum istum Stephanum, qui in carcere chordâ suffocatus postea obiit, Stephanum Sextum aliàs VII. appellari debere, & Cathedram post Bonifacium VI. Formosi Successorem occupasse, contendo cum Papebrochio; atque ex ista nominum & seriei confusione, illi Stephano, qui revera Benedictinus fuit, facinus istud perperam attributum fuisse, statuo.

Quodsi Benedictinos quandoque Chronologos testes adduxero, tum enimverò Cicerones pro domo sua disertos me allegare, forsitan suspicaberis? Absit istud: quin potius Religiosissimis hisce viris, qui lapsuram cæteroquin sæculorum memoriam manuscriptis suis posteritati commendârunt, multum, ut par est, fidei deferres; tibique firmiter persuadebis, eos domesticis in rebus majori, quàm alios quoscunque notitiâ pollere; quibus utpote vetera suorum monumenta in promptu fuerit lustrare, & antiquissimis diversorum Cœnobiorum & Bibliothecis attritas usu, ætatèque membranarum lacinias eruere.

Erit demum, qui tecum optet, alteri potius, quàm huic argumento, me tempus, & operam locasse, quod alius pridem ante me fortassis occupasse, imò publici juris fecisse poterat. Me verò id neque contristaret, neque nunc à cæptis absterret: gaudendum potius reor; si quàm plurimi calami eò adlaboraverint, ut in Antiquissimum, deque DEI Ecclesia optimè meritum Ordinem, suam observantiam contestentur, & quaecunque eidem gratitudinis vectigal persolvant. Quòdum & ego connitor; tu interea, Lector erudite, tumultuario huic conatui meo errores, quod iterum rogo, condona: animos ad majora, si faveris, additurus. Vale.

PROTESTATIO.

Juxta Decretum gloriosæ memoriæ Urbani VIII. & Sanctæ Romanæ universalis Inquisitionis, protestor, me haud alio sensu, quidquid hîc continetur, accipere, aut ab alio accipi velle; quàm quô ea solent, quæ humana tantum, id est, eorum authoritate nituntur, quos allegavero: subjiciendo omnia & singula judicio Sanctæ Sedis Apostolicæ; cujus me juratum, & obedientissimum filium profiteor.

*Nomina Authorum, quorum operâ in concinnando
hoc Opusculo sum usus.*

A Mat de Graveffon, Ignatius Hyacinthus, Ordinis Prædicatorum, in Historia Ecclesiastica Romæ edita 1719.

Baronius Cæsar, in Annalibus Ecclesiasticis.

Bucelinus Gabriel, Ordinis S. P. Benedicti, in Annalibus Benedictinis.

Ciaconius Alphonsus, Ordinis Prædicatorum, in vitis & rebus gestis Pontificum Romanorum.

Eggs Georgius Josephus, in Pontificio docto, quod sub Auspiciis, imò jussu Clementis XI. Pont. Max. edidit 1718. instructus multis Manuscriptis antea nec erutis, nec unquam editis.

Foresti Antonius è S. J. in Historia mundi Mappa, Parte II.

Kolb Gregorius è S. J. in serie Romanorum Pontificum, editâ 1724. Augustæ Vindelicorum.

Oldoinus Augustinus è S. J. in novis Additionibus ad Ciaconium.

Ott Christophorus è S. J. in Roma gloriosa.

Papebrochius Daniel è S. J. in Propylæo Maji quod ab Henschenio inchoatum continet Conatum Chronico-Historicum, Paralipomena &c.

Platus Hieronymus è S. J. de Bono Statûs Religiosi lib. II. c. XXVIII.

Ughellius Ferdinandus in Additionibus ad Ciaconium.

Victorellus Andreas in Additionibus ad Ciaconium.

Yepes Antonius, in Compendio, quod exstat apud Bucelinum in Annalibus Benedictinis.

AUTHORES

*Subnexi singulis Summis Pontificibus, quos ex Ordine
S. P. Benedicti fuisse, nobiscum asserunt.*

1. S. BENEDICTUS I. Oldoin. Bucelin. Eggs, Kolb, Yepes, Papebroch. in Paralipom. Dissert. xxi. §. 4.
2. S. PELAGIUS II. Petrus Ricordatus apud Ciacon. Eggs, Bucel. Yepes, Kolb.
3. S. GREGORIUS I. MAGNUS. Papebroch. in Paralipom. Dissert. xxii. in Agathon. pagina 57. Kolb in Conclusionibus Historicis, Positione xiii. Amat, Eggs, Platus, Bucelin. Yepes.
4. S. BONIFACIUS IV. Platus, Bucelin. Yepes, Eggs in Annotationibus Marginal. Kolb.
5. S. DEUSDEDIT. Bucelin. in Nucleo German. Eggs, Kolb.
6. BONIFACIUS V. Eggs, Kolb.
7. ADEODATUS. Ciacon. Ott, Bucelin. Eggs, Kolb.

8. S. AGATHO. Papebroch. Paralipom. pagina 57. Oldoin. Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
9. S. LEO II. Eggs, Kolb, Bucelin. in Nucleo Germanicè edito.
10. S. BENEDICTUS II. Bucelin. Eggs, Yepes, Kolb.
11. S. SERGIUS I. Baronius ad annum 688. Oldoin. Bucelin. Eggs.
12. S. JOANNES VI. Eggs, Kolb.
13. S. GREGORIUS II. Ciacon. Foresti, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
14. S. GREGORIUS III. Platus, Bucelinus, Yepes.
15. S. ZACHARIAS. Ciacon. Bucelin. Yepes, Eggs.
16. STEPHANUS II. Eggs, Kolb.
17. S. PAULUS I. Eggs, Amat, Baronius.
18. S. STEPHANUS III. aliàs IV. Ciacon. Platus, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
19. S. LEO III. Ciaconius, Bucelinus, Eggs.
20. STEPHANUS IV. aliàs V. Ciaconius, Oldoin. Foresti, Bucelinus, Yepes, Eggs, Kolb.
21. S. PASCHALIS I. Papebroch. Paralipom. pag. 92. Ciacon. Foresti, Platus, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
22. VALENTINUS. Bucelinus, Eggs, Ott, Kolb.
23. GREGORIUS IV. Ciacon. Platus, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
24. SERGIUS II. Bucelin. in Nucleo German. Amat, Eggs, Kolb.
25. S. LEO IV. Ciacon. Foresti, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
26. BENEDICTUS III. Bucelin. in Nucleo German. Eggs, Kolb.
27. NICOLAUS I. Eggs, Kolb.
28. HADRIANUS II. Eggs, Kolb.
29. JOANNES IX. Ciacon. Ott, Foresti, Yepes, Eggs.
30. BENEDICTUS IV. Bucelin. in Nucleo German. Eggs, Kolb.
31. LEO V. Ciaconius, Platus, Ott, Yepes, Eggs, Kolb.
32. STEPHANUS VII. aliàs VIII. Bucelin. in Menol. Eggs, Kolb.
33. GREGORIUS V. Papebroch. Paralip. pag. 83. Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
34. SYLVESTER II. Papebroch. Paralip. pag. 84. Bucelin. Yepes, Foresti, Amat, Eggs, Kolb.
35. SERGIUS IV. Ciaconius, Platus, Bucelin. Eggs.
36. GREGORIUS VI. Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
37. S. LEO IX. Ciacon. Codex Monast. Sublacens. Bucelin. Yepes.
38. STEPHANUS IX. aliàs X. Ciacon. Platus, Ott, Bucelin. Yepes, Foresti, Eggs, Kolb, Papebroch. Paralip. pag. 88.
39. S. GREGORIUS VII. Oldoinus de Cardinal. in Nicolao II. Papebroch. Paralipom. Dissertatione xxii. in Agath. Foresti, Platus, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
40. VICTOR III. Ciacon. Oldoin. in Leone IX. Platus, Ott, Foresti, Amat, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb, Papebroch. Paralip. pag. 57.
41. S. URBANUS II. Ciacon. Oldoin. de Cardinal. in Gregorio VII. Papebroch. Paralip. pag. 92. Platus, Bucelin. Yepes, Amat, Eggs, Foresti, Kolb.
42. PASCHALIS II. Ciacon. Papebroch. Paralip. pag. 57. Platus, Bucelin. Yepes, Amat, Eggs, Kolb.
43. GELASIUS II. Ciaconius, Platus, Bucelin. Yepes, Ott, Foresti, Amat, Papebroch. Paralip. pag. 58. Eggs, Kolb.
44. CALLISTUS II. Ciacon. Oldoin. Papebroch. Parte II. Conatûs fol. 14. Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
45. INNOCENTIUS II. Baronius, Oldoin. Platus, Bucelin. Yepes.

46. ANASTASIUS IV. Platus, Bucelin. Yepes, Eggs, Kolb.
 47. GREGORIUS VIII. Ciacon. Bucelin. Amat, Eggs, Kolb.
 48. GREGORIUS IX. Bucelinus, Eggs, Kolb.
 49. INNOCENTIUS IV. Oldoinus, Bucelinus, Eggs, Kolb.
 50. ALEXANDER IV. Papebroch. in Conatu Parte II. fol. 49. Bucelin. Eggs.
 51. CLEMENS VI. Papebroch. in Conatu Parte II. pag. 86. Ciacon. Oldoin.
 Platus, Bucelin. Amat, Foresti, Eggs, Kolb.
 52. B. URBANUS V. Ciacon. Papebroch. in Conatu Parte II. pag. 91. Platus,
 Bucelin. Amat. Eggs, Kolb.

INDEX PONTIFICUM, EX ORDINE D. P. BENEDICTI,

*In Fastis Christianis inter Sanctos descriptorum ; addito die,
quò eorundem memoria recolitur, & subjectis Authoribûs
id contestantibûs.*

S. AGATHO - - - -	10. Januarii. Eggs in Indice 2do. Ott in Indice 2do.
S. BENEDICTUS I. -	7. Maji. Eggs, Petrus de Natal. Icon Romana Rubei.
S. BENEDICTUS II. -	1. Maji. Ott.
S. BONIFACIUS IV. -	25. Maji. Eggs, Ott.
S. DEUSDEDIT - -	8. Novembris. Eggs, Ott.
S. GREGORIUS I. M. -	12. Martii. Eggs, Ott.
S. GREGORIUS II. -	13. Februarii. Eggs, Ott.
S. GREGORIUS III. -	28. Novembris. Ott.
S. GREGORIUS VII. -	25. Maji. Eggs, Ott.
S. JOANNES VI. -	In ejusdem vita. Kolb.
S. LEO II. - - - -	28. Junii. Eggs, Ott.
S. LEO III. - - - -	12. Junii. Ott.
S. LEO IV. - - - -	17. Julii. Ott, Eggs.
S. LEO IX. - - - -	19. Aprilis. Eggs, Ott.
S. PASCHALIS I. - -	14. Maji. Ott, Amat.
S. PAULUS I. - - -	28. Junii. Eggs, Ott.
S. PELAGIUS II. -	Bucelin. in Menol. Genebrardus in Chronico, appro- bante Ott.
S. SERGIUS I. - - -	9. Septembris. Eggs, Ott.
S. STEPHANUS III. aliàs IV. 1. Februarii. Ferrarius, Hugo, Cajetan S. J. alií- que apud Oldoin.	
S. URBANUS II. Martyrolog. Monast. Ferrarius in Catalogo SS. apud Oldoin.	
B. URBANUS V. - - -	15. Martii. Ott.
S. ZACHARIAS - - -	19. Decemb. Papebroch. in Conatu Part. II. pag. 91.

*Synopsis Chronographica Summorum Pontificum,
qui ex Cœnobiis S. P. BENEDICTI in D. PETRI Sedem evecti
sunt, accommodata ad rationes temporum subductas à Daniele Papebrochio
in Conatu Chronico-Historico, & exactius correctas
in Paralipomenis. **

	Nomen Pontificis.	Initium Pontificatûs.	Sedit			Finis Pontificatûs.
			Annos	Menf.	Dies	
1	S. BENEDICTUS I.	575 Junii 16	4	1	28	579 Aug. 12
2	S. PELAGIUS II.	579 Nov. 26	10	2	10	590 Febr. 4
3	S. GREGORIUS I. Mag.	590 Sept. 3	13	6	10	604 Mart. 12
4	S. BONIFACIUS IV.	608 Aug. 25	6	8	14	615 Maji 8
5	S. DEUSDEDIT	616 Janua. 4	3	---	23	619 Jan. 26
6	BONIFACIUS V.	620 Apr. 27	5	10	13	626 Mart. 11
7	ADEODATUS	672 Mart. 14	5	2	5	677 Maji 18
8	S. AGATHO	679 Maji 29	2	6	3	681 Dec. 2
9	S. LEO II.	682 Oct. 19	1	7	5	684 Maji 23
10	S. BENEDICTUS II.	685 Maji 14	---	10	12	686 Mar. 25
11	S. SERGIUS I.	688 Nov. 22	13	8	24	702 Aug. 14
12	S. JOANNES VI.	702 Oct. 7	2	2	14	704 Dec. 21
13	S. GREGORIUS II.	715 Apr. 28	15	8	21	731 Janu. 17
14	S. GREGORIUS III.	731 Febr. 22	10	8	20	741 Nov. 10
15	S. ZACHARIAS	741 Nov. 19	10	3	14	752 Mart. 7
16	STEPHANUS II.	752 Mart. 12	---	---	3	752 Mart. 16
17	S. PAULUS I.	757 Maji 22	10	1	---	767 Junii 21
18	S. STEPHANUS III. aliàs IV.	768 Aug. 7	3	5	28	772 Febr. 3
19	S. LEO III.	795 Dec. 27	20	5	16	816 Junii 11
20	STEPHANUS IV. aliàs V.	816 Junii 22	---	7	1	817 Jan. 22
21	S. PASCHALIS I.	817 Janua. 25	7	3	17	824 Maji 11
22	VALENTINUS	827 Sept. 1	---	---	40	827 Oct. 10
23	GREGORIUS IV.	828 Janua. 5	16	---	7	844 Jan. 11
24	SERGIUS II.	844 Janu. 27	3	---	1	847 Jan. 27
25	S. LEO IV.	847 Apr. 12	8	3	6	855 Julii 17
26	BENEDICTUS III.	855 Sept. 1	2	6	10	858 Mart. 10

* Notandum : *Initium Pontificatûs in BENEDICTO I. & sequentibus usque ad GELASIO II. desumi cum eodem Papebrochio, à die Ordinationis Pontificum. In GELASIO verò, & sequentibus desumi à die Coronationis eorundem. Excipe solum Stephanum II. qui ordinatus non fuit, sed tantum electus.*

	Nomen Pontificis.	Initium Pontificatûs.	Sedit			Finis Pontificatûs.
			Annos	Menf.	Dies	
27	NICOLAUS I.	858 Mart. 25	9	7	19	867 Nov. 12
28	HADRIANUS II.	867 Dec. 14	4	11	12	872 Nov. 25
29	JOANNES IX.	898 Febr. 5	2	---	15	900 Febr. 19
30	BENEDICTUS IV.	900 Mart. 2	4	6	15	904 Sept. 16
31	LEO V.	904 Sept. 23	---	1	23	904 Nov. 18
32	STEPHANUS VII. aliàs VIII.	930 Febr. 14	2	1	12	932 Mar. 25
33	GREGORIUS V.	996 Maji 17	2	9	2	999 Febr. 18
34	SYLVESTER II.	999 April 2	4	1	11	1003 Maji 12
35	SERGIUS IV.	1009 Oct. 2	2	9	12	1012 Julii 13
36	GREGORIUS VI.	1045 April 28	1	7	20	1046 Dec. 17
37	S. LEO IX.	1049 Febr. 12	5	2	8	1054 April 19
38	STEPHANUS IX. aliàs X.	1057 Aug. 3	---	7	27	1058 Mart. 29
39	S. GREGORIUS VII.	1073 Junii 30	11	10	26	1085 Maji 25
40	VICTOR III.	1087 Maji 11	---	4	7	1087 Sept. 15
41	S. URBANUS II.	1088 Mart. 12	11	4	18	1099 Julii 29
42	PASCHALIS II.	1099 Aug. 14	18	5	5	1118 Jan. 19
43	GELASIO II.	1118 Febr. 24	---	11	29	1119 Jan. 28
44	CALLISTUS II.	1119 Mart. 17	5	9	28	1124 Dec. 12
45	INNOCENTIUS II.	1130 Febr. 23	13	7	8	1143 Sept. 24
46	ANASTASIUS IV.	1153 Julii 12	1	4	23	1154 Dec. 2
47	GREGORIUS VIII.	1187 Oct. 25	---	1	27	1187 Dec. 17
48	GREGORIUS IX.	1227 Mart. 21	14	5	3	1241 Aug. 21
49	INNOCENTIUS IV.	1243 Junii 24	11	5	14	1254 Dec. 7
50	ALEXANDER IV.	1254 Dec. 27	6	5	---	1261 Maji 25
51	CLEMENS VI.	1342 Maji 19	10	6	30	1352 Dec. 6
52	B. URBANUS V.	1362 Nov. 6	8	1	19	1370 Dec. 19

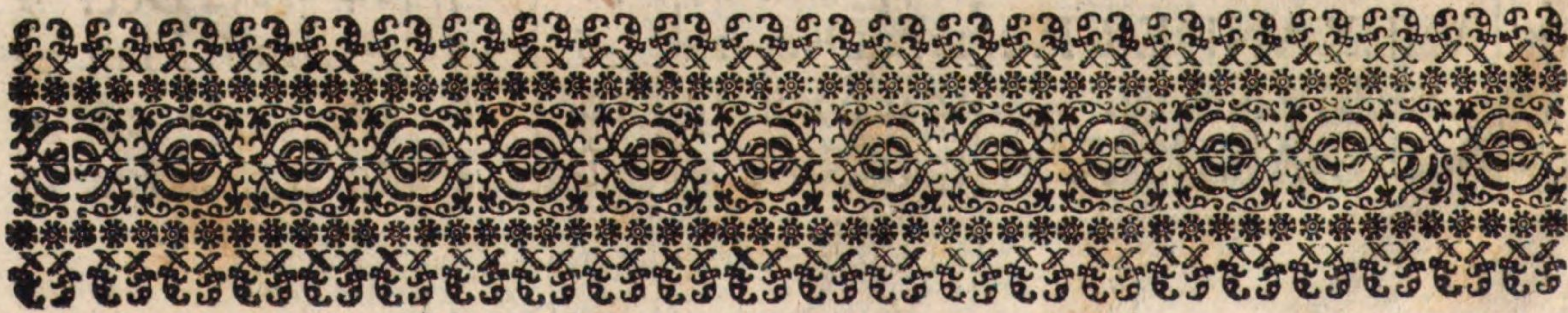

FACULTAS ET APPROBATIO R. P. PROVINCIALIS.

EGO infrascriptus , per Provinciam Austriæ Societatis JESU Præpositus Provincialis , potestate mihi facta ab Admodum Reverendo Patre Nostro Michaële Angelo Tamburino , Præposito Generali , Facultatem concedo , ut liber , cui titulus : *Gloria SS. Ordinis , id est Summi Pontifices Benedictini* à P. Joanne Baptista Mayr Societatis nostræ Sacerdote conscriptus , & à Patribus ad id ex eadem Societate deputatis lectus & approbatus , typis mandetur. In cujus rei fidem , hanc facultatem manu meâ scripsi , & sigillo officii mei munivi. Viennæ 1. Julii 1728.

Joannes Baptista Thullner
S. J. Provincialis.

S. BENEDICTUS I.

Primus ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Miserrimo Ecclesiæ statui, quæ Longobardorum Italiam
 omnem permiscentium immanitate vexata, visibili
 in terris Capite annum prope integrum hæcenus de-
 stituta fuerat, præsentissimam opem allaturus Deus,
 eò Cleri Populique Romani de eligendo Pontifice
 consultantis animos flexit, ut in Benedictum Divi
 olim Patriarchæ Benedicti Discipulum (a) quem Græci Bonosum ap-
 pellârunt (b) miro consensu conspirarent. Hic natione Italus, Pa-
 triâ Romanus, Patre Bonifacio genitus, *Justino Imperatori charus, ac-*
ceptus DEO, gratus omnibus civibus suis (c) omnium votis, præter-
 quam suis in solium evehitur, & Pontifex ordinatur Anno Redem-
 ptoris DLXXV. Die XVI. Mensis Junii. Patuit mox, non aliunde
 digniorem, aut laborantis Ecclesiæ rebus aptiorem adscisci potuisse,
 quàm è Divi Patris Benedicti Ordine, tunc amplissimis incrementis
 efflorescente. Confestim etenim Benedictus Pontifex Maximus
 probè usus gratiâ illâ, quâ pollebat apud Tiberium excubitorum
 Principem, à Justino Cæsare in Imperii postea societatem admissum,
 cùm finitimos agros indomita Longobardorum barbaries scødum
 devastâisset, ingentem annonæ vim ex Ægypto advehendam impe-
 travit, quâ & afflictos cives servaret, & egenorum miseriis opitu-
 laretur. (d) Arianam pestem, quantùm fuerit detestatus, docet epi-
 stola ejus, ad Davidem Hispaniæ Bæticæ Episcopum de Mysterio
 SS. Trinitatis scripta (e) quam Cardinalis Baronius genuinam exi-
 stimat; utut eam nonnulli hujus temporis Critici (f) ex erronea, quâ
 signatur, Consulatus nota Pseudo-epigrapham evincere conentur.
 Quanta autem gregis Christiani sibi commissi sollicitudine tange-
 retur, vel exinde colligere pronum est; quodd curis, dolore & æru-
 mnis, non tam suis, quàm publicis, quibus mederi nequicquam sata-
 gebat,

gebat, contabuerit, summo omnium dolore extinctus XII. die Mensis Augusti Anno DLXXIX. terræ mandatus in Ecclesia Vaticana Principis Apostolorum : postquam Dignitatem supremam tenuisset Annis IV. Mense I. Diebus XXVIII.

Quæstio, ob temporis brevitatem, proposita duntaxat, non deducenda:

Quibus ex capitibus legitime inferri possit, vetus quodpiam scriptum esse apocryphum, supposititium, confictum, aut corruptum?

(a) *Eggs.* (b) *Amat.* (c) *Ciacon.* (d) *Ciac.* (e) *Ciac. Eggs.* (f) *apud Amat.*

S. PELAGIUS II.

II. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Pelagius Winigildo Patre, quem ipso ex nomine, genere Gothum fuisse plurimi conjiciunt, Romæ natus, Divi Benedicti Discipulus (a) postquam sedes vacasset Mensibus III. diebus XIII. Apostolicum culmen conscendit Anno DLXXIX. die XXVI. Mensis Novembris, *absque Principis jussione*, ut Anastasius Bibliothecarius ait (b) *ordinatus*. Inoleverat siquidem pessima consuetudo, ut excedente è vivis Pontifice, novus à Clero Populoque Romano successor eligeretur quidem, solenni tamen consecratione in Pontificem non ungeretur prius, quàm patentibus literis sui confirmationem, & suscipiendæ Ordinationis facultatem Constantino-politano ab Imperatore fuisset consecutus; cui impetrandæ magna pecuniæ vis debebat impendi. (c) Incommodis inde metuendis obviaturus Pelagius, Gregorium è Cassinensi Cœnobio evocatum (d) S. R. E. Cardinalem Diaconum ordinat; & Apocrisarium (Legatum diceres) Constantinopolim destinat, qui Cæsari Tiberio & Imperatoria de dignitate gratularetur, & grates persolveret, quoddam citra expectandum alioqui Cæsareum consensum sui Ordinationi, Ecclesiæque libertati obicem nullum interposuisset. Coëgerat per id tempus Joannes Constantinopolitanus Patriarcha Synodum, in qua sedem suam tanquam supremam per summum fastum jactare præsumens, Universalis Episcopi compellationem sibi vindicare contenderat. Rescivit acta illegitimæ Synodi Pelagius; & Patriarchis, ne Universales appellarentur, interdixit. (e) Inde ad extirpandum, ob damnationem trium Capitulorum exortum schisma conversus, librum conscripsit pro defensione quinti Concilii, quod Constantinopoli autoritate Vigilii Papæ coaluerat. Pharmacum istud, ut malè affectis Schismaticorum animis parum prodesse animadvertit, Smaragdum Ravennatensem Exarchum in contumaces excitavit, qui

qui Paulo Diacono teste (f) rem strenuè aggressus, minimè quievit, quoadusque pestem illam ex Occidente penitus sustulisset. Debet Gradenſis Patriarcha suam huic Pelagio dignitatem ; nam, cùm Aquilejenſis Urbs igne à Longobardis devaſtata fuiſſet, ac ſede Archi-Præſulis Venetias tranſlatâ, duo poſtmodum à diffidentibus partibus eligerentur, Claudianus videlicet Gradenſis, Joannes verò Aquilejenſis Antistes ; ne majoribus inde diſcordiis campus ſuppeditaretur ; jubente Pontifice Maximo, ſuus deinceps utrique Eccleſiæ relictus eſt Patriarcha. (g) Tot moleſta inter negotia non parum recreatus fuit Pelagius ; ſeu, cùm intelligeret, Gothos in Hiſpania per Leandrum Hiſpalenſem Episcopum ad Catholicam fidem fuiſſe adductos, Reccaredo Rege, S. Hermenegildi Martyris fratre ſtrenuè adlaborante : ſeu, cùm certior fieret de octoginta Martyribus, quorum alii à Longobardis, ab extremæ Ægypti Barbaris alii pro ſalvificæ fidei conteſtatione fuerant interfecti : quos inter in Ciaconio deprehendes præfulſiſſe Joannem, Euſthadium, Theodorum, Leonem, Abbates cum Monachis quàm plurimis vitam præ Chriſtiana Veritate negligentibus. Quamvis per id temporis nec Confeſſores defuerint, qui diem ſuum in pace obiêre ; Germanus Pariſienſis, Ferreolus Viecenſis, Eparchus Engoliſmenſis, Domnolus Cenomanenſis, Salvius Albigenſis ; ſic compellati à Diœceſibus, quibus Episcopi præfuerant. Anno demum DXC. cùm lues, quam inguinariam dicebant, Romæ graſſaretur, eâdem correptus Pelagius Pontifex, pro populo victima occubuit die IV. Menſis Februarii, poſt expletos gubernii Annos X. menſes II. dies X.

Quæſtio: An accuſandi Pontifices Maximi ; ſi in Schismaticos Eccleſiæ contumaces, ab armis Chriſtianorum Principum præſidium quærant ?

(a) *Eggs.* (b) *apud Ciacon.* (c) *Ciacon.* (d) *Eggs.* (e) *Ciac.* (f) *apud Eggs.* (g) *Eggs.*

S. GREGORIUS I. MAGNUS.

III. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

PRæcipuum ſacri Ordinis Benedictini decus, Magnus inter Pontifices & Eccleſiæ Doctores, Magnus opere & immortalibus geſtis, Magnus doctrinâ, ſermone & libris conſcriptis, Magnus ſanctimoniâ & heroicis Virtutibus, Magnus bonorum omnium ſenſu, Magnus denique communi etiam Sectariorum opinione, ipſiusque Calvinii (a) ſuffragio, *verus legitimusque Chriſti in terris Vicarius, & Summus Pontifex*, Gregorius, Patriâ Romanus, Nobiliſſimâ æquè ac vetuſtiſſimâ Aniciorum familiâ oriundus, Gordiani Se-

natoris , & Sylviæ Matronæ sanctissimæ (b) filius, obnitens licet ac invitatus è specu, quo summum Magistratum fugiens sese abdiderat, extrahitur (c) & in solio collocatur Anno DXC. die III. mensis Septembris ; plaudente, approbantèque Imperatore Mauritio, quem per literas obsecrârat, ut sui electioni quoquo modo obstaret. Inauguratus solenni pompâ Gregorius tantis mox animis se totum oneri & labori applicuit, quantis honori & dignitati se subtrahere fuerat antea connisus. Animarum salutis studiosissimus acerrimos Christiani nominis hostes, Longobardos, ipsûmque eorundem Regem Agilulphum (d) ad fidei lumen adduxit. Gothorum feram gentem salvificæ legis mansuetudine imbuuit. Donatistarum, Arianorum, Manichæorum, Neophytorum, Agonistarum tristes reliquias in Africa, Hispania, Sicilia, Gallia, Ægypto abolevit. Angliam (cujus meritò Apostolus prædicatur) Augustino Viro sanctissimo, Mellito, Joanne, aliisque quàm plurimis Monachis (e) edmissis Evangelicæ doctrinæ lumine collustravit. Constantinopolitanos Patriarchas Primatum sibi per ambitionem arrogantes compe-scuit. Eutychium corporum resurrectioni infestum, gravissimis rationibus ed compulit, ut morti proximus, apprehensâ manûs suæ pelle circumstantibus disertè ediceret : *Confiteor, quia omnes in hac carne resurgemus.* (f) Disciplinæ in Ecclesia restituendæ cupidissimus sedulò curavit; ut Episcoporum jura servarentur illæsa, Beneficiorum pluralitas tolleretur, dignioribus præbendæ obvenirent, Simoniaca labes excinderetur, observantia regularis vigeret in claustris, pupilli & viduæ foverentur, orphanis, languentibus, & egenis necessaria vitæ subsidia suppeterent. Avitarum traditionum studiosissimus, diurnum pensum horariorum precum, quarum usum in Monasterio hauserat (g) universis Ecclesiæ ministris præscripsit: Cantum & sacros ritus, Divinique sacrificii Ordinem ac Majestatem veteri formæ restituit, & piis quibusdam cerimoniis, ac precibus pro potestate auxit: Litanias à decessoribus institutas solennibus in supplicationibus decantari; cineres, candelas, ramos, statis temporibus lustrari; temporum annorûmque seriem, more laudatissimo adhucdum perdurante, ab Incarnatione Dominica numerari præcepit. (h) Sacra ædificia, Oratoria, Cœnobia, Basilicas, Altaria, Baptisteria, aliæque id genus Divino cultui dicata, aut exstruxit, aut à ruinis vindicavit. Tantis negotiis distentus Gregorius, Divinissimo Spiritu, quem specie columbæ lucubranti adfuisse Petrus Diaconus oculatus testis jurejurando asseverat, (i) dictante, & aspi-rante, tot omnigenâ sapientiâ prægnantes Tomos posteritati reliquit, quot in exilem hanc paginam cogere, sit omnino impossibi-le.

le. Tam magna tam eximia cū ageret, & ab omnibus *Magnus* passim audiret, submissè nihilominus de se sentiens vivā voce, literarūque inscriptionibus *Servum Servorum DEI* & seipse primus nuncupavit, & ab aliis appellari voluit, frequenter contestatus, Præsulem Summum decere, præ amplissimis titulis studere potius inculpatis moribus, summæque sanctitati. Ita seipsum extenuans, auctoritatem tamen Pontificiæ Majestatis, cū Ecclesiæ commoda, jurave id poscerent, obrectatoribus opponere minimè intermisit. Tulerat Mauritius Imperator legem; ne militi, nisi fors inhabili, liceret per Religiosam professionem Deo sese obstringere. Insurrexit in Mauritium Gregorius, atque edictum abrogavit. (k) Serenum Massiliensium Episcopum ob confractas Sanctorum imagines objurgavit (l) aliosque profanā potentiā validos, aut generis claritate illustres, licentiùs nonnunquam agentes sinè discrimine officii admonuit, ac coërcuit. Succumberet hīc calamus, reliquis minutim recensendis Maximi Pontificis gestis impar; nisi à Ciaconio sustentaretur, singulare, neque prodigio carens Gregorii facinus in hanc ferme sententiam referente. Grassabatur in Urbe pestilentia sæva aded; ut cives passim alii oscitantes, sternutantes alii subito extinguerentur. Quod cū sæpe accideret, suasu Pontificis Sanctissimi consuetudo, etiamnum recepta, introducta est; ut sternutantibus *salus* optaretur, oscitantium ora signo *Crucis* munirentur. Nondum extinctā penitus lue supplicationem subinde indixit in diem Resurrectionis Dominicæ, quam Gregorius sublatā Icone *DEI* paræ Virginis à Divo Evangelista Luca depictæ, ipsemet deduxit; pestilentis aëris gravitate, quacunque imago inferretur, propediem profligatā. In gratias effusā plebis multitudine, audita est cœlitus allapsa vox, Virginem Beatissimam his versibus interpellans: *Regina cœli letare, Alleluja: quia, quem meruisti portare, Alleluja: resurrexit, sicut dixit, Alleluja*; quibus Diviniori afflatus spiritu Gregorius adjunxit: *Ora pro nobis Deum, Alleluja*. Quæ (ut vocatur) Antiphona toti deinceps Ecclesiæ solennis permanfit. Contagione demum penitus sublatā, cœlestis Genius, turgentem toxicō mucronem, vaginā recondere conspectus est super molem ab Hadriano agnominatam, quæ exinde Castrum S. Angeli est nuncupata. Hoc miraculo, multisque aliis prodigiis illustris vitam finiit Gregorius Anno DCIV. die XII. Mensis Martii, postquam Ecclesiæ universæ præfuiſſet Annis XIII. mensibus VI. diebus X. cujus corpus *perpetuæ incorruptionis gloriā sublimandum* (m) maximā confluentis populi celebritate conditum est in Basilica Vaticana.

Quæstio : An (quod peculiari libro tanquam verissimum se ostendisse asserit Ciaconius) S. Gregorius M. Trajani Imp. animam, quingentos propemodum annos inferorum ignibus damnatam, liberaverit?

(a) *In Institut. Calvinus apud Ott.* (b) *Oldoin.* (c) *Ott.* (d) *Idem.* (e) *Amat. Bucelin.* (f) *Eggs.* (g) *Bucelin.* (h) *Ciacon. in Deusdedit.* (i) *apud Ciac.* (k) *Ciac.* (l) *Amat.* (m) *Eggs.*

S. BONIFACIUS IV.

IV. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Bonifacius, ob laudatissimam erga omnes Beneficentiam, suo nomine dignissimus, quem utpote super omnes homines mitissimum, misericordem, Romani Cleri amatorem & Benefactorem S. Antoninus (a) celebrat; ex Valeria Marforum civitate oriundus, Joannis Medici filius, ex Monacho Benedictino (b) Presbyter Cardinalis (c) ac demum Pontifex Maximus, clavo admotus est Anno DCVIII. Mensis Augusti die XXV. quem tenuit Annos VI. menses VIII. dies XIV. Ut acclamatus est Romanus Antistes, domum paternam quamprimùm redegit in Cœnobium, cui fundos suos, & peramplos redditus liberaliter adjecit. Inde habitâ Romæ Synodo Regularibus indulgit; ut, sicubi Ecclesiis Paræcialibus præfecti animarum curam susceperint, Sacramenta non secus, ac Clerici sæculares publicè administrarent. (d) Statuit præterea, ut nullus seu vivente Pontifice Romano, seu defuncto de Successore ageret, nisi post elapsos ab obitu tres dies. (e) Decrevit pariter, ut nullus ad Ecclesiam confugiens per vim inde extraheretur: néve Acolythi sacras Martyrum exuvias attrectarent. (f) Baronius (g) & Binius (h) solummodò meminere Concilii in causâ Ecclesiæ Anglicanæ indicti. Anno DCX. literis ad Phocam Imperatorem scriptis obtinuit fanum *Pantbeon* dictum, Imperante olim Augusto, Jovis ultoris, ut Plinius opinatur, aut Cybeles, ut alii affirmant, Deorum omnium Matris honoribus à Marco Agrippa excitatum. Istud mox abolitâ veteri superstitione solenni ritu expiatum, XIII. Maji dedicavit Divæ Virgini, Martyrum Reginæ, & meliori Sanctorum omnium Matri MARIÆ, quod à circulari forma *ad Mariam Rotundam* vulgus appellat. (i) Quod Bonifacius Pontifex Romæ, idem D. Benedicti discipulus S. Columbanus, *qui*, teste Jona (k) *apud Suevos & Idololatrias alios novam Christo prolem suscitavit*, operabatur in Germania, adscito sibi comite, Katernaci Scotiæ Regis filio Sancto Gallo, ejusdem D. Patriarchæ regulam professo. Iste

siqui-

siquidem (1) ut Idololatriæ scelus iret exterminatum, heroicâ animi contentione simulacra comminuit, fana evertit, idola confregit, lucos incendit; Evangelicæ veritatis lumine omnem latè Germaniam collustravit. Aduertere zelosis conatibus Superi, & prodigia stabi-
liendæ ejus prædicationi impenderunt, è quibus & illud, quodd Frid-
burgam Gunzonis Alemanni Ducis filiam infernali hospite libera-
verit. Mox firmam Religionis arcem, è qua complures adversus
orcum bellatores produceret, structurus, celeberrimum illud Hel-
vetiæ Cœnobium, Romanæ fidei sacrarium, inclytam sapientiæ vir-
tutisque sedem Anno DCXIV. (nisi malis cum Yepes ad Annum
DCCXX. hujus initia prorogare) extruxit: unde postmodum
quot nomina, totidem prodiere insignia Ecclesiæ columina, Viri
Sapientiæ ac Sanctimonix famâ præcellentes, Ethnicis olim super-
stitionibus, hæresibus hodiedum infestissimi, genuino spiritu, arden-
tissimôque zelô Divi Fundatoris Galli ad Religiosissimos posteros
per decem & amplius sæcula summa cum integritate transmissa, &
tot adversas inter procillas etiamnum superstitite. Evolavit Boni-
facius IV. meritorum locuples ad Superos Anno reparationis nostræ
DCXV. mensis Maji die VIII. & requiescit in Basilica Vaticana.

Quæstio: Quis Deo gratior cultus, an exhibitus in Fanis, exterminatâ ido-
latriâ sibi postmodum dicatis: an verò in templis, ut primùm ex-
struerentur, sibi mox consecratis?

(a) C. 1. tit. 3. apud Ciacon. (b) Eggs &c. (c) Ciacon. (d) Eggs. (e) Ciacon. Oldoin.
(f) Eggs. (g) Tom. 8. Annal. (h) Tom. 4. Concil. (i) Amat. (k) In vita Boni-
facii apud Oldoin. (l) Bucelin.

S. DEUSDEDIT.

V. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Planè dolendum (verbis Oldoini ordior) tanti Pontificis illustra
facta scriptorum inopiâ adeò obscura esse relicta, quæ quidem in-
signia fuisse oportet; cum ipse antiquitus ab Ecclesia Dei ut Sanctus
fuerit cultus. Istud non intercidit, quod Scriptores plerique, ipsi
etiam Centuriatores Magdeburgenses (a) ex Platina annotârunt.
Hominem memorant laborantem Elephantiasi (scabiei genus erat
ora adeò deformans, ut cives ceu inania hominum simulacra Ro-
mano foro oberrantes, à lividis cadaveribus ægrè discernerentur)
sanitati vigori que pristino restitutum, non alio medicamine, quàm
osculo à Divo Deusdedit accepto. Prima sanctitatis rudimenta hau-
sit à Parente suo Stephano viro perquam pio, qui teneram filii in-
dolem

dolem Romæ optimis monitis informabat. Ad altiore inde perfectionis gradum aspirans, Divi Benedicti Ordinem est ingressus: (b) in quo exiguum post intervallum, Monasticæ disciplinæ observantiâ, & sanctimonix famâ adedò inclaruit; ut à Divo Gregorio P. M. acerrimo Germanæ pietatis æstimatore S. R. Ecclesiæ Cardinalis Sanctorum Joannis & Pauli titulo Pammachii (c) Bonificiô deinde vitâ functô omnium suffragiis ex Subdiacono absque majorum exemplo (d) Summus Pontifex renunciaretur: id, quod accidit Anno Domini DCXVI. die IV. mensis Januarii. Ecclesiæ rebus intentus Deusdedit, ordinavit; ut, cùm quidam in Hispania proprios filios è sacro fonte levâssent, ab uxoribus tanquam commatribus suis, dote iisdem redditâ, in perpetuum posthac abstinerent. Simoniacam labem execratus est constitutione, quâ sanxit, ut de sacrilegis nundinatoribus testificari valerent etiam ii, qui jure cæteroquin tanquam inhabiles fuissent exclusi, infames nimirum, & publicæ mulieres. (e) Ita sceleratis infestus, at probis omnibus charus, laborum cursum consummat Anno Domini DCXIX. die XXVI. Januarii; postquam muneri Apostolico præfuisset Annis III. diebus XXIII. Corpus sancti hujus Pontificis servari Neapoli in Ecclesia S. Mariæ Majoris contendit Cæsar Eugenius, Pancirolus sacros ejus cineres Romæ primùm conditos esse, ibidémque hodiedum coli asseverat. Oldoinus litis hujus esto Dirhibitor: is opinatur Romæ sacras ejus exuvias; earum duntaxat partem Neapoli exstare. Defuit in Sanctissimo isthoc Romano Antistite Sectariis, quod carperent: ad nomen ejus exagitandum conversi sunt. Criminantur nonnulli hæreticorum didascali nomen *Deusdedit* esse confictum à Catholicis, quod seriem Summorum Pontificum explerent, ac ostenderent, nunquam fuisse interruptam: id, quod vel ex eo conjici ajunt; quia veteribus in more non fuerit nomina virorum propria ex nomine ac verbo conflare. (f) Eruditi enimverd Censores! quibus nec *Quod vult Deus*, cui Divum Augustinum, nec *Deusdedit* scriba Ravennas, cui Marcum Aurelium Cassiodorum literas inscripsisse constat, vel de nomine unquam innotuerit. Cæterùm in hac de nomine questione certum est, Sanctissimum hunc Pontificem etiam *Theodatum* (g) compellari à nonnullis.

Quæstio: An inter veros, virilitérque eruditos recensendi ii, qui frequentes sunt in carpendis vocibus, & movendis Grammaticalibus de nomine tricis?

(a) *Apud Ott.* (b) *Eggs &c.* (c) *Ciacon.* (d) *Baron. Oldoin.* (e) *Eggs.* (f) *Ciacon.* (g) *Oldoin.*

BONI-

BONIFACIUS V.

VI. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

NEapolitanæ Urbi Bonifacium debet Roma; ubi Patre Joanne Fummino natus, è Monasterio primæ Congregationis Benedictinæ ad Vaticanum solium concordibus postea suffragiis evocatur, Anno Salvatoris DCXX. die XXVII. mensis Aprilis, quod summa cum potestate æquè ac laude tenuit Annis V. Mensibus XIII. *Fuit omnium testimonio (a) Vir mitissimus, singularis humanitatis & clementiæ, nullum officii genus, quod bonum Pastorem deceret, prætermittens.* Hinc cùm intelligeret Northumbrorum Idololatræ Regi Edvino (b) matrimonio junctam fuisse Edelbergam Edvaldi Anglorum Regis sororem (c) Christianis sacris addictam, dedit ad Reginam literas, quibus illam admonuit de impendenda solerti cura marito Romanæ Ecclesiæ adjungendo: ejusdem tenoris alteras Edvaldo Regi inscripsit, qui per Justum Roffensem Episcopum fuerat salutifero fonte ablutus. Ipsum denique Edvinum peculiari epistolâ ad amplectenda Catholicæ fidei dogmata invitavit (d) quas literas recitat Venerabilis Beda. (e) Mox ab externis ad domestica negotia reflectens, Clericos in officio continuit, populo Romano verbis, sed opere amplius incitamento ad virtutem fuit; omnibus benignus extitit præterquam sibi, nemini molestus nisi improbis, Simoniacis vel maximè, quos ubivis insectabatur. (f) Reis Ecclesias pro munimento securitatis esse jussit, & Antecessorum statuta de sacri Asyli immunitate renovavit. Plurima alia eximia indubiè gessit piissimus Pontifex, minimè expressa in monumentis rudis illius sæculi; quò assueverant homines, styli nitorem præ castigata vita negligentes laudabilia magis agere, quàm scribere: quæ tamen minimè propterea periisse dicenda sunt, cùm extent in libro vitæ melioris, ad quam abiit Bonifacius Anno Domini DCXXVI. die XI. mensis Martii. Eo in Cathedra vigilante obdormivit in Domino Joannes Alexandriæ Episcopus cognomento Eleemosynarius, pauperum Pater, Idea sacrorum Præfulum. Obiit etiam Mellitus Doroviensis Episcopus in Anglia Vir Apostolici spiritûs & miraculis clarus (g) floruit quoque S. Isidorus egregius Ecclesiæ Doctor. (h)

Questio: An Ecclesia (ut criminatur nonnemo) dum tribuit reis asyli securitatem, auxerit securitatem peccandi?

(a) Ciacon. Eggs &c. ex Platina. (b) Amat. (c) Eggs. (d) Amat. Foresti. (e) L. 2. Hist. Eccl. Gent. Angl. (f) Eggs. (g) Oldoin. (h) Bucelin.

ADEODATUS.

VII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

EX Cœlio monte, ubi D. Benedicti Monachos inter profitebatur, (a) Ecclesiæ Dei Pastor obtigit Adeodatus, natione Italus, Patriâ Romanus Joviani filius; ordinatus Anno Christi DCLXXII. die XIV. Martii, quem vel ipsi Magdeburgenses Centuriatores (b) ex Blondo dicunt *præfuisse summa cum mansuetudine, omnibusque charum extitisse.* Adeò vel acerrimi Monachorum, Ecclesiæque hostes veritatis fulgore perstricti, ne pennâ quidem audent obstrepere. Grassabatur tunc indulgentiâ Principum per Asiam, Africam, & Europam multiplex hæresis: quam è cœlo ulturus Deus, crinitâ horribilique stellâ (Cometam è græca dicimus) tanquam inflammatô flagellô undequaque spectabili minas primùm intentavit, (c) quas haud vanas fuisse tunc demum didicit orbis, cùm Saracenorum furor pulcherrimas quasque Provincias inundâset, nullâ re aliâ superstite relictâ, quàm tristissimis Barbaræ immanitatis vestigiis. (d) Supremo Numini placando, & avertendæ Divinæ iræ preces, supplicationesque frequentes indixit Adeodatus, largîs in pauperes ac Clericos, eleemosynis erogatis. (e) Quàm in suos mitis, tam in refractarios animosus, Maurum Archiepiscopum, ejusque Successorem Reparatum, qui Ravennatem Ecclesiam à Romani Antistitis obedientia per enormem contumaciam abstraxerant, cum complicibus anathemate fulminavit. (f) Nestorii sectatores Urbe expulit. (g) Constantinum Imperatorem, qui Constanti impio Parenti Syracusis occiso successerat, amicitia sibi fœdere obligatum cohortatus est, ad exitiale illud dissidium de duabus Christi voluntatibus, quo Clerus Constantinopolitanus à Romana Ecclesia dividebatur, funditus extinguendum. (h) templum S. Euphemie ad Exquilini montis pedem exstruxit. (i) Ecclesiam S. Petri viâ Portuensi, vetustate propemodum collapsam instauravit. Cœnobium, in quo Monasticæ vitæ rigorem ad Divi Benedicti regulas ante Pontificatum exegerat, structuris variis ampliavit, & censibus quàm largissimis auxit. (k) His, aliisque rebus gestis clarus cum Beatorum sede Romanam commutavit Anno DCLXXVII. die XVIII. Maji, quam possederat Annis V. mensibus II. diebus V.

Quæstio: An Cometæ mala semper præfagiant?

(a) *Eggs. Ott. Ciacon. &c.* (b) *Cent. 7. apud Ott.* (c) *Ciacon.* (d) *Ott.* (e) *Ciacon.* (f) *Eggs.* (g) *Oldoin.* (h) *Eggs.* (i) *Oldoin.* (k) *Eggs.*

S. AGA-

S. AGATHO.

VIII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Sanctissimus hic Pontifex, quem Martyrologiū ad IV. Idus Januarii *Sanctitate ac doctrinā conspicuum* prædicat, Panormi, celebri Siciliae Urbe, Patre Pannonio Ammone (a) vel juxta nonneminem, Pontiano Amore (b) prognatus, teneriorem ætatem mansuetioribus, firmiorem severioribus disciplinis eā solertiā consecravit, ut inter literatos sui temporis non vulgari famā polleret. Dotes ac ingenium DEO bonorum omnium Largitori dedicaturus, facultatibūs omnibus uno die in pauperes erogatis, accedente conjugis, quam duxerat, consensu, Monasticum habitum induit Panormi in Monasterio Benedictino (c) S. Hermetis: id, quod ubertim comprobatur adversus Ciaconium, & alios epistolā S. Gregorii Magni Pontificis (d) quā Urbico Abbati Panormitano S. Hermetis commendat Agathonem, jubetque admitti in Monasterium (e) ubi tantā passim sanctitatis famā innotuit, ut ad eum tanquam *Thaumaturgum* (f) Siculi fidenter confluerent, certāque ab eo seu morbis corporum persanandis, seu afflicti animi sedandis ægritudinibus medelam repeterent. Miraculis increbrescentibus, famāque sanctitatis totam latè per Italiam vulgata Romanum Pontificem viri videndi cupido incessit: in Urbem ocyus evocatur; subinde, ut tam illustris sanctimonix fulgor aliis ad virtutis tramitem præluceret, sacre Romanæ Ecclesiæ Cardinalis dicitur; & exiguum post intervallum vacante Sede Pontifex Maximus omnium vocibus acclamatur Anno salutis DCLXXIX. die XXIX. mensis Maji. Ut vero brevi solū tempore Annis videlicet II. mensibus VI. diebus III. summam potestatem in Christi fideles exercuerit; tanta tamen, tam eximia gessit, quæ seræ posteritatis memoriā meritò celebrentur. Constantino V. Pogonato Imperatori piissimo persuasit, ut abusus ille, quō electi Romani Pontifices ad obtinendam sui confirmationem ærarium Constantinopolitani Cæsaris locupletare antehac compellebantur, penitus abrogaretur. Theodorum Ravennatem Archiepiscopum, qui Romæ ejus ad pedes contumaciam ponens, obedientiam, à Schismaticis decessoribus Mauro ac Reparato Romanæ Sedi negatam, sponpondit, comiter suscepit. Peste immanem iu modum carpente Italiam, Divo Sebastiano in æde S. Petri ad vincula aram excitavit, & sacras Divi Martyris exuvias in eadem recondidit: unde, contagione propediem evanescente

Divi hujus Patroni cultus initia sumpsit. Hac corporum exstirpatâ peste, ad aliam, animorum videlicet pestem exscindendam curas convertit ; Monothelitarum dico hæresin : quam in Synodo Romana, præsentibus CV. Episcopis damnavit, Decreto de asserendis duabus in Christo naturis, voluntatibusque edito. Quod ut Græcis promulgaretur, Episcopos Abundantium Parmensem, Joannem Portuensem, & Joannem Rheginum Constantinopolim ablegavit, qui Pontificis nomine, autoritatèque Concilium cogerent, ac in eodem Romanæ Sedis sententiam vulgarent. Isti porro Constantinopolim ut tenuêre, VII. Idus Novembris, invocatâ Divini Spiritûs ope, in Palatium, quod *Trullus* dicebatur, concedentes ; CCLXXXIX. congregatis Patribus denunciârunt, Dogma Apostolicô Oraculô definitum : & nomina Cyri, Sergii, Pyrrhi, Pauli, Petri & asseclarum sacris è diptychis expunxêre, qui contrarium sentientes, superioribus annis unam tantum in Christo naturam pertinaci errore tuiti fuerant. Quibus peractis (g) non sinè prodigio atræ aranearum telæ conclavis, in quo Patres confederant, laquearibus sponte resolutæ ac deciduæ indicârunt, Schismaticorum hæreticorumque toxicatas, subtilésque texturas non absimilem in modum corruisse. Neque sumptum hinc omen felici caruit eventu : nam Gregorius Patriarcha Constantinopolitanus cum suis Episcopis mox in partes Catholicorum ejurato schismate transiit, Macariô Antiochenô ob contumaciam exauthoratô, atque Ecclesiâ ejectô : cujus in locum subrogatus est Theophanes Abbas Orthodoxus. (h) Fuit Concilium istud Generale sextum, quod œcumenicæ Synodi quinque præcesserant : Prima, Nicæna, sub Sylvestro CCCXVIII. Patribus constans, secunda, Constantinopolitana sub Damaso CL. Patribus congregatis, tertia Ephesina sub Cœlestino è CC. Patrum conflata, quarta Chalcedonensis sub Leone I. DCXXX. Patrum consessu amplissima, quinta, Constantinopolitana sedente Vigilio Patrum CLXVIII. præsentia celebris. (i) Stabilitâ hunc in modum Catholicâ veritate, dignis immortalitate meritâs plenus, mortalitate solutus est Agatho Pontifex Sanctissimus, Anno salutis DCLXXXI. die II. mensis Decembris.

Questio : Quodnam è tribus flagellis magis perniciosum, atque adeò timendum humano generi, pestis, fames, an terræ motus ?

- (a) *Ciacon.* (b) *apud Eggs.* (c) *Oldoin. Eggs &c.* (d) *L. 5. Epist. 46.* (e) *Frano. Scorzus S.J. in vita S. Agathon apud Oldoin.* (f) *Oldoin. Eggs.* (g) *Liac. Eggs.* (h) *Ciacon.* (i) *Baron. Amar.*

S. LEO

S. L E O II.

IX. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Leo nomine, sed naturâ bonis omnibus mitis ac mansuetus, natione Siculus, in Cedella territorio ulterioris Aprutii Patre Paulo Menejo Medico natus, ex Monacho S. Benedicti (a) S. R. E. Cardinalis (b) omnium suffragiis, claves capeffit, Anno DCLXXXII. die XIX. mensis Octobris. Hic Divinis humanisque, *tam latinis, quàm græcis Musis solidè eruditus* (c) acta sextæ Synodi œcumenicæ Constantinopolitanæ græcè conscripta latinitate donavit, eadèmq̃ue rogantibus Concilii Patribus confirmavit. Ravennates Archiepiscopi Exarchorum potentiâ subnixi desciscere rursum ab obedientia videbantur: ergo omnem iis arrogantia ansam prærepturus Leo, solenni edicto statuit, ut Ravennatum electi Antistites Romam sese conferrent; neque ab alio, quàm à Romano Pontifice confirmarentur, aut ordinarentur; secus electio foret irrita. (d) Sanxit etiam, ne ad Metropolitanam Ecclesiam assumptus pro usu pallii obtinendo quidquam in Urbe persolveret. (e) Ejusdem jussu juxta velum aureum *in honorem B. Sebastiani, nec non in honorem D. Martyris Georgii* (f) aliâque rursum Basilica sancto Paulo Apostolo juxta Divæ Bibianæ est erecta. (g) Leonis laudes hoc elogio summatim stringit Anastasius Bibliothecarius (h) *ab eximia eloquentia, exacto in Divinis Mysteriis judicio, & Pauperum cura singulari*, eum maximopere commendans. Brevis fuit illius Pontificatus, quem Anno duntaxat I. mensibus VII. & diebus V. gessit; sed immortalibus meritis & virtutibus mensium dierumque angustias æternitati æquavit, vitam non tam horis, quàm eximiis factis emensus. Obiit Anno DCLXXXIV. mense Majo, die XXIII. lacrymas suorum, quas vivus siccaverat, morte suâ copiosas excivit, dum inter viduarum, pupillorum ac egenorum, ceu publico parente orbatii essent, complorantium, tumultatus est in Basilica Vaticana Principis Apostolorum.

Quæstio: An latinis literis probè eruditus credi debeat, qui linguæ Græcæ notitiâ destituitur?

(a) *Eggs &c.* (b) *Ciac.* (c) *Magdeburg. Centur. apud Ott.* (d) *Ciac. Eggs.* (e) *Ciac. Eggs.* (f) *Oldoin. Forest.* (g) *Ciacon.* (h) *apud Ciacon.*

S. BENEDICTUS II.

X. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Speculum suo nomini conforme dictus à Sereno Abbate (a) Benedictus, Romæ ex Illustrissima Sabellorum familia, Patre Joanne natus, ab ineunte ætate sub labaro Divi Patriarchæ Benedicti militans (b) Urbis & Orbis summus Præsul salutatur Anno DCLXXXV. mensis Maji die XIV. Doctrinâ, eruditione, & sacrarum paginarum notitiâ nemini secundus, gratiâ in omnes, benignitate in pauperes, comitatéque corda hominum, imò & favores præpotentium sibi quàm arctissimè obstrinxit. Hinc Imperator Flavius Heraclius Constantinus V. *Pogonatus* (sic dictus; ob promissam barbam è Sicilia relata, quò antea Constantinopoli imberbis abierat) (c) id, quod Agathoni Pontifici Maximo concesserat, sanctione publicâ perpetuò valiturâ confirmavit; ut videlicet plena Comitiorum libertas, legendique Pontificis potestas, quam sibi per summam impietatem primus arrogaverat Odoacer Herulus Italiæ Rex Arianus, abusu ad Orientis Imperatores Gothorum victores derivato, non expectatâ deinceps Imperatoris aut Exarchi confirmatione à Clero, Populôque Romano staret. (d) Quin tantâ veneratione Imperator profecutus est Benedictum; ut filiorum suorum Justiniani & Heraclii Cirros seu capillos (*Mallones* Anastasius antiquatô vocabulô appellat) (e) ad eum transmitteret, in signum filialis obedientiæ & observantiæ universali fidelium Patri ab ipsismet exhibendæ: quasi piissimus Imperator eosdem solùm, qui Romani Pontificis filii essent, suos agnosceret. Splendori sacrarum ædium studens Papa devotissimus, templa Beati Petri Apostolorum Principis, Beati Laurentii Martyris in Lucina, Beati Valentini viâ Flaminîâ, Beatissimæ Virginis DEIPARÆ ad Martyres magnis sumptibus restituit, Ophitico & Porphyretico lapide vestivit, operéque vermiculato in pristinam Majestatem asseruit. (f) His operibus, amplificandæque Romanæ Magnificentiæ intentus, ad immortalem mercedem evocatur Benedictus Anno à partu Virgineo DCLXXXVI. die XXV. mensis Martii, exactis in Magistratu mensibus X. diebus XII. in Vaticano sepultus. Epitaphium ejus refert Baronius, (g) cujus vel duos versiculos ad comprobandas Præclarissimi Pontificis prærogativas adduxisse suffecerit:

Cuncta Sacerdotum complevit munia rite:

Ex quo quisque bono claruit, unus habet.

Quæ-

Quaestio: Utrum nomine operis Plastici, Musivi, Mosaici & Vermiculati veniant diversi, an ejusdem generis ornamenta?

(a) *apud Forest.* (b) *Eggs &c.* (c) *Ott.* (d) *Ciacon. Forest.* (e) *apud Oldoin. Bucel.* (f) *Ciacon.* (g) *in appendice ad tomum 12.*

S. SERGIUS I.

XI. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Sergius Mercatoris filius, Antiochiæ in Syria natus, Panormi in Sicilia educatus ex D. Benedicti Monacho (a) Presbyter Cardinalis titulo S. Susannæ ad duas domos à Leone II. ob præcellentem Divinorum mysteriorum scientiam nominatus, Divino potius quàm humano consilio summus Christianorum sacrorum Antistes inauguratur Anno Virginei partûs DCLXXXVIII. die XXII. Novembris, quanquam non sinè turbis. Litigaverant diu pro suprema dignitate Theodorus S. R. E. Presbyter Cardinalis, & Paschalis Archi-Diaconus. Huic exercitus cum Exarcho Ravennate, illi populus suffragabatur. Theodorus cum sua factione interiora Lateranensis Palatii, Paschalis cum milite exteriora tenuerat. Jamque capulum partes respectabant; cùm à Primoribus Urbis, Cleri, & exercitûs ad saniora consilia conversis, quod cruori humano parceretur; duos inter litigantes, cùm neuter vellet decedere, tertius gaudere Pontificatu jubetur Sergius, vir undequaque tanto fastigio dignissimus. Exarchus pactam sibi à Paschale (à quo Romam evocatus fuerat) pecuniæ vim militibus dispertiendam, fatigia sua nequaquam gratis vænire conclamantibus, à Sergio denique exsolvi postulavit. Obstitit primùm, ut potuit, Sanctus Pontifex: at, cùm nihil proficeret apud seditiosum militem ejus excusatio, quâ se è Monasterio pauperem, ærisque omnis expertem prodiisse asseverabat; coronis aureis aliisque pretiosis è Divi Petri ara ornamentis pignori interea locatis, pecuniam corrogavit à Romanis, quâ exsaturatus cum exercitu Exarchus Ravennam iter relegit. Theodorus cognito omnium in novum Pontificem consensu sese quamprimum abdicans, & Sergium veneratus, veniam consequitur. Paschalis, cum se subitò undequaque desertum, spèque suâ dejectum animadverteret; invitus licèt, & Exarchum identidem respectans, dignitati cogitur renunciare, qui postero anno Magices accusatus & convictus, Monasterio pro carcere includitur: ubi quinquennio post, eadem, quâ vixerat, pertinaciâ obfirmatus & impœnitens excessit. (b)

Oriente excitus conturbavit. Depravatus à suis Justinianus II. Imperator, Callinico Constantinopolitano Patriarcha homine vaferissimo occultis machinis Augusti animum adversus Sergium impellente, conciliabulum conflavit, & Synodum *Quini-sextam* vocavit, in eorum quodammodo supplementum convocatam, quæ Synodo quintæ ac sextæ defuissent. (c) Statuta fuere tum quæpiam Orthodoxis dogmatis adversa, subsignantibus quoque per insignem imprudentiam Apocrifariis Romanis. Fallaciis cognitis, erraticæ, ut ait Beda, Synodi acta comprobare abnuuit Pontifex Maximus: cui eapropter offensus est Imperator usque aded; ut Zachariæ Protospathario suo Romam expedito in mandatis daret, Sergium captum vinciret, atque ad se perduceret. Aduit præsentissimâ ope Vicario suo Deus: nam repentino Zachariæ adventu perculsi Romani, conjectantesque, quod erat, Pontificis capiti insidias strui, ad arma conclamant, tantâsque ad angustias Zachariam redigunt; ut is extremum in discrimen serò se adductum sentiens, Pontifici supplex, veniam, securitatêque deprecaretur. Sergius ad placandam plebem egressus, Romanis salutis suæ aded sollicitis multum sese debere professus, gravi oratione motus omnes composuit; Zacharias postmodum metu tantum non exanimatus (sub Pontificis strato delituisse interea scribitur) (d) clanculariâ fugâ se quàm celerrimè Româ subduxit. Sed neque Justiniano Imperatori impunè stetit facinus: nam à Leontio Patricio Orientis Imperiô postea exutus, naribus præcisus in Chersonesum Ponti relegatus est (e) dictus exinde *Justinianus Rhinotmetus*. (f) Advertere hîc libet ad inscrutabilem DEI vindicis Justitiam; quæ ibidem impii Constantis impium nepotem Justinianum exulare voluit; ubi Constantis avi jussu S. Martinus Papa olim exulavit. Quiete redditâ Sergius Basilicam S. Petri suis è ruderibus instauravit, Dominicæ crucis partem celebriori loco reposuit, statuas Apostolorum vetustate corruptas innovavit. *Agnus Dei, qui tollis peccata mundi* ter in sacrificio ut diceretur, præcepit. Et verò sustulit ab eo Deus peccatum, cujus per subornatum Calumniatorem malignè fuerat infimulatus: nam D. Althelmi Schireburgensis Episcopi precibus, narrante Surio, puer novem tantum dies natus, quem è Sergii incestu prognatum nonnemo criminabatur, palàm asseruit, falsò id flagitii Sancto Pontifici imponi. (g) Pater Canisius in Martyrologio Germanico, & Manlius in Epitaphio (h) testantur Sergium à quodam Joanne Româ pulsum VII. annos exulâsse, demum Sedi restitutum quievissè in pace. Mortuus est autem, post curas Annis XIII. mensibus VIII. diebus XXIV. Ecclesiæ commodis impensas, Anno Christianæ

stianæ supputationis DCCII. mensis Augusti die XIV. in Basilica Divi Petri sepultus. Eo Ecclesiam regente Ceadvallam occidentali-um Saxonum Regem Romam venisse, ibidemque salubribus aquis à Sergio ablutum haud multò post obiisse testatur Beda. (i)

Quæstio : An res domesticæ feliciter cesserint ulli eorum Principum , qui libertatem Ecclesiasticam sunt infectati ?

(a) *Oldoin. Baron. Eggs &c.* (b) *Ciacon.* (c) *Ott.* (d) *Eggs. Ciac.* (e) *Ciac.* (f) *Ott.* (g) *Oldoin.* (h) *apud Ott.* (i) *L. 5. Hist. Eccl. apud Ciacon.*

S. JOANNES VI.

XII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

INtentis legendo Pontifici Romanis occurrit Joannes Patria, & genere Græcus, Petronii filius, Ordinis S. Benedicti Monachus, (a) qui morum & doctrinæ præstantiâ insignis consensu communi Anno Salvatoris DCCII. die VII. Octobris suprema in statione collocatur; è qua II. tantummodo annis, mensibus II. diebus XIV. Ecclesiæ prospexit. Ubi primùm novi Pontificis electionem percepit Tiberius Orientis Imperator, ad eum capiendum mox Romam expedit Theophylactum Exarchum suum : qua de causa in Joannem commotus fuerit Cæsar, Anastasius Bibliothecarius ignorat, Authores tacent: id solùm enarrant, Divino quasi prodigio (b) accidisse; ut universa Italiæ militia, rem subodorata, ad tuendum Ecclesiæ Caput confluerit, Exarchum interemptura, nisi Pontifex piissimus obstitisset. Theophylactus proinde collectis vasis, mille inter populi tumultuantis convitia, Urbe se proripuit, Ravennamque repetiit. Primum istud mansuetudinis suæ monumentum, aliis atque aliis exinde cumulavit Joannes. Irruperat per id tempus Gisulphus Dux Beneventanus in Romanam ditionem; neque contentus ferro ac igne Urbes & oppida devastâsse, captos cives & incolas tristem in servitutem abripuit: quorum saluti libertatiquæ consulturus mitissimus Pater, per Legatos Gisulphum Tyrannum convenit, pretiosisque muneribus delinitum, eò permovit; ut persoluto de ære Ecclesiæ lytro, captivos liberos abscedere sineret. Ab Ariperto (Heribertum Ciaconius appellat) Longobardorum Rege Cottias seu Coctias Romani Juris repetiit, atque impetravit una cum diplomate; quod aureis literis exaratum earundem alpium restitutionem confirmat. (c) Inde ad exornandas, instaurandasque Urbis Basilicas conversus, dum amplificando Divorum cultui insudat, eorundem societati jungitur Anno Æræ Gregorianæ DCCIV. die

die XXI. Decembris. Corpus ejus sepulturæ locum obtinuit ad Catacumbas S. Sebastiani Martyris: è quo fors fluxit opinio eorum; qui Joannem pariter Martyrio affectum fuisse volunt. (d) Fuit tamen alius magnus Præsul, Ratisbonensis videlicet, Emmerammus Martyrii laureolâ sub id temporis condecoratus, & jubente Landberto Theodonis Bavari Principis nepote, alienam ob noxam, membratim concisus. Atrocis laniæ faciem exhibet Matthæus Raderus S. J. (e)

Quæstio : An aliâ re magis creverit dignitas Sedis Apostolicæ, quàm adversis?

(a) *Eggs &c.* (b) *apud Oldoin.* (c) *Baronius tom. 8. Annal.* (d) *Eggs.* (e) *in Bavaria sancta.*

S. GREGORIUS II.

XIII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

ANno Æræ melioris DCCXV. die XXVIII. mensis Aprilis Apostolicam Cathedram Professione, meritis, ac rebus gestis primo illi, magnôque Pontifici haud impar conscendit Gregorius ejusdem nominis secundus, Patriâ Romanus, Marcello Patre genitus, & ex Monacho S. Benedicti (a) Diaconus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ jam antea renunciatus, vir ingenii acumine, Divinarum scripturarum cognitione, eloquentiæ vi perquam celebratus, utpote qui complures Hæresiarchas solidis argumentis, & sermonis gravitate, aut elingues effecerit, aut saniores. (b) Utprimùm Gregorii electio Græcis innotuit; Joannes Constantinopolitanus Patriarcha Communionem Catholicam ab eo, per literas mirô artificii concinnatas elicere tentavit: quem cum affectis tanquam hæreticum detestatus Pontifex perspicacissimus, Episcopatu exuit, ac anathemate fulminavit. Leonem quoque Isauricum, cùm à fide Orthodoxa (quam hæctenus simulârat) apertè desciscens Romanos Legatos contra jus gentium in carcerem prius detrusos exulare postmodum compulisset; quin imò post ludificatam Romanam Majestatem in cœlum ipsum impius Divorum statuis ac iconibus exitiale bellum moveret, neque post adhibitæ monitiones resipisceret; Imperii parte multatum piorum communione semovit. (c) In furorem actus Isauricus, inito fœdere cum Longobardorum Rege Luitprando, cladem Urbi, Gregorio exitium minitabatur: jamque Luitprandus numerofo milite Neronis campum infestus impleverat, cùm ad eum egressus Sanctissimus Pontifex Regis animum aded

aded emollivit, sibiſque adjunxit ; ut ad pedes Gr̄gorii proſtratus veniam oraret, arma ſua ad Divi Petri ſuspendenda deponeret, inſuper Cottianarum Alpium Eccleſiæ Romanæ ab Ariperto Rege nuper confirmatam poſſeſſionem ratam haberet. (d) Artes ſuas eluſas fuiſſe ægerrimè tulit Leo : quapropter novas ad machinas, eàsque gr̄ecas converſus, Marino præferoci homini, Spathario ſuo, quâcunque viâ tollendi è medio Romani Pontificis curam mandat : perfeciſſetque ſacrilega juffa Principis impius Miniſter ; niſi immiſſâ in eum inopinatâ apoplexiâ, cùm ex hominibus vindex Pontificiæ Majeltatis deeſſet, Deus atrociam cœpta ſufflaminâſſet. Tam luculento ſigno nihil admodum territus aut motus Leo Iconoclaſta Paulum Patritium Exarchum machinatam cædem exequi jubet. (e) Conclamatum fuiſſet de vita Sanctiſſimi Patris ; niſi *Romani* (ut ait Anaſtaſius Bibliothecarius) & *Longobardi deſiderantes mortem pro deſenſione Pontificis ſuſtinere glorioſam*, conjunctis viribus Gr̄corum inſidias diſpuliffent. (f) Gregorius interea Romanæ Urbis mœnia pluribus locis fatiſcentia refecit, Monafterium viâ Oſtienſi poſitum, & alterum Beati Andreæ, quod Barbaræ cognominatur, reſtituit ; Eccleſias varias inſtanti ruinæ ſubtraxit, nullum Paſtoris optimi munus prætermiſit. (g) Angliæ curâ peculiari tangebatur ; quapropter Inæ Anglorum Regi Romæ tunc commoranti perſuaſit ; ut domum in Urbe, quam *Scholam Anglorum* poſtea appellârunt, ædificaret, in qua Angli erudirentur, & Orthodoxa dogmata ex ipſo Romanæ Eccleſiæ fonte tutiùs haurirent. (h) Neque minorem Germaniæ ſollicitudinem impendit. Iſta huic Apoſtolum ſuum debet Bonifacium, quem Profeſſione Monachum, ex Anglia evocatum deſtinavit ad imbuendas Evangelicâ manſuetudine gentes Teutonicas ; iſtôque in munere maximo Eccleſiæ cum emolumento verſatum Archi-Epiſcopali dignitate auxit, Moguntiniſque præfecit. Quô factò Germanos ita ſibi devinxit Supremus Pontifex ; ut Germani, cùm de Gregorio ſermones miſcerent, non alio eum, quàm amantiſſimi *Teutonum Parentis* nomine appellarent. (i) Exſtat doctiſſima epiſtola à Gratiano perperam Gregorio III. attributa (k) ad Bonifacium, ſuôsque, ut in eadem vocat, Germanos, à Gregorio II. exarata, quæ incipit : *Deſiderabilem mihi &c.* pluribus paternæ ſollicitudinis, quàm characterum notis referta. Floruit ſub iſtud tempus Beda Monachus ob eximiam Sapientiam, Religioni modeſtiæque conjunctam *Venerabilis* dictus, gr̄cæ & latinæ linguæ peritiâ, ſcriptiſque ſuis celeberrimus. Claruit pariter S. Joannes Damascenus illuſtris colendarum imaginum vindex, Virginique Deiparæ ob reſtitutam ſibi ab eadem dexteram devotiſſimus. (l)

Gregorius demum rebus quàm piè , tam prosperè gestis , diem supremum habuit XVII. mensis Januarii Anni DCCXXXI. exactis plena cum potestate annis XV. mensibus VIII. diebus XXI. Sacrum ejus Corpus miraculîs coruscans , in Basilica Vaticana honorificè sepultum est.

Quæstio : An Venerabilis Beda sit idem , qui Beda cognominatus Presbyter ?

(a) *Foresti, Ciacon. Eggs &c.* (b) *Eggs.* (c) *Eggs.* (d) *Ciacon.* (e) *Ciacon.* (f) *Amat.* (g) *Ciacon.* (h) *Oldoin.* (i) *Ott.* (k) *Amat.* (l) *Ciacon. Foresti in Gregor. III.*

S. GREGORIUS III.

XIV. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

ITerum opus erat viro ; qui, uti nomine , ita magnanimitate , doctrinâ , regendique peritiâ Magnum illum Gregorium referret. Hunc (a) è Divi Benedicti familia ob Græcam latinâmque , tam sacram , quàm profanam eruditionem S. R. E. Cardinalium cœtui jam antea adlectum Joannis filium , natione Syrum , fidelium multitudo & suffragantis Cleri consensus , in D. Petri Cathedram exaltavit Anno DCCXXXI. die XXII. mensis Februarii ; quam ferventissimâ verbi Divini prædicatione , sed longè magis præstantissimis operum & virtutum exemplis illustravit Annis X. mensibus VIII. diebus XX. Inito Pontificatu confestim incubuit ad restituendam sacris Divorum iconibus venerationem : quapropter literas de earum cultu elucubratas per nuncium suum Gregorium Presbyterum ad Imperatorem Leonem Iconomachum transmisit , quem cùm iteratò Constantinopolim destinatum in Sicilia jussu Leonis attineri intellexisset ; Concilio Lateranensi Iconoclastes aliòsque Græcos de Homousio malè sentientes , à corpore & sanguine Domini nostri JESU Christi extorres declaravit. (b) Hâc sui affectarumque suorum condemnatione inflammatus Imperator , classem transmarinis legionibus & commeatu apprimè instructam vexandæ Italiæ jubet imminere. Hæc cùm prosperâ primùm navigatione usa esset , sævâ demum tempestate ad ipsam Italiæ oram coortâ , & procellis Divinâ providentiâ immixtis , conquassata , Adriatico sinu hauritur. (c) In furorem exinde datus Leo , quod navicula Petri ope supernâ immensæ classis machinamenta feliciter elusisset , innumeros Sacerdotes , Præsules , Monachos aut in exilium abegit , aut exquisitis suppliciis excruciatos , sanctis Martyribus , quorum venerationi victimæ cadebant , consociavit. Interea Luitprandus inci-

incitatus ambitione latius imperandi, è Ducatu Spoletano exercitum in ditiones Ecclesiæ immisit, Urbem ipsam obsidione cincturus. Resistendo sese imparem sentiens Gregorius Pontifex ad Carolum Martellum nuncios unacum clavibus sepulchri & vinculis Divi Petri (d) in Gallias expedit adjectis gravissimis literis, quibus eum, postquam *Christianissimi* nomine compellâisset, *per Deum vivum & verum adjurat, ne præponat amicitiam Regis Longobardorum amoris Principis Apostolorum*; sed Urbem obsidionis molestiis quamprimum solvere festinet. (e) Carolus, quanto id sibi & successoribus honori futurum esset, probè intelligens, Luitprandum ad discessum ab Urbe maturandum seridè cohortatus, id effecit; ut Longobardus Româ pacificè secederet: Oppida nihilominus, quæ bello occupaverat, iste retinuit. Urbi in securitatem assertæ & sacris Basilicis Gregorius exinde consuluit. Altare Divi Apostolorum Principis sex onychinis columnis exornavit: disciplinam Religiosam, & Monasteria quàm plurima restituit: inter quæ & celeberrimum illud ac primarium Cassinense Cœnobium, operâ & sumptibus Petronacis civis Brixiani tam pii, quàm divitis resuscitatum: id, quod sedente Gregorio II. accidisse perperam sentit Ciaconius; (f) cùm hac super re irrefragabile existet testimonium apud Oldoinum in diplomate ex antiquis Cassinensibus Chronicis eruto sic legentem: sed cùm jam omnipotens DEUS censuisset, Cassinense Cœnobium instaurare, ac cœnobialem institutionem, quæ exinde principium sumpserat, ex eodem loco propagare, à Reverendissimo Gregorio III. Prædecessore nostro Petronax filius noster est ad restaurandum directus. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales numero auxit, Cæmeterium S. Petronillæ, alterum item SS. Nerei & Achillei in via Ardeatina instauravit, eorundem Sanctorum corporibus ibidem conditis. Basilicam S. Balbinæ ad radices montis Aventini firmavit; multisque donis locupletatam, cum aliis quàm plurimis sacris ædibus decori pristino reddidit. (g) His operibus cùm inclaresceret, principalis tamen ejus cura fuit cedere vel minimis; at in Orthodoxæ fidei negotio ne quidem Cæsari Leoni: cui sedente Gregorio filius obtigit Constantinus, exinde dictus *Copronymus*, quod sacrum fontem, dum eo tingeretur, fædâisset. Obiit sanctus Pontifex virtutum meritorumque cumulo cœlis maturus, Anno DCCXLI. die X. mensis Novembris; sepultusque in Oratorio quiescit, quod ipse in Vaticano construxerat. (h)

Questio: Unde gloriosius desumantur tituli: an ex præclarè gestis pro Republica: an ex piè patratis pro re Christiana?

(a) *Platus Bucel.* (b) *Ciacon. Eggs.* (c) *Idem.* (d) *Amat.* (e) *Ciacon. Eggs.* (f) *vide Oldoin. hîc.* (g) *Oldoin.* (h) *Oldoin. Eggs.*

S. ZACHARIAS.

XV. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Zacharias natione Græcus Siberennæ, hodie S. Severinæ natus (a) Polycronii Pontinii filius, Canonicus primùm regularis, deinde rigidioris instituti ergò Monachus S. Benedicti, (b) mox volente Gregorio III. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, vir mitissimi ingenii, miræ suavitatis & clementiæ, eruditione ac virtute sibi viam ad thronum stravit, quem conscendit Anno Æræ nostræ DCCXLI. die XIX. Novembris. Assumptâ dignitate eos, quos aut æmulos, aut inimicos fuerat expertus, honoribus & præmiis auxit. A Luitprando Longobardorum Rege quatuor oppida è ditio- nibus Ecclesiæ Romanæ nuper surrepta per Legatos repetiit: quos cùm audire Luitprandus procrastinaret, Zacharias Urbe egressus, prosequente Romano Clero, Longobardum Interamnæ convenire statuit: jamque illuc iter intenderat, exiguâ nube ab æstivis calori- bus sanctissimum virum per totam viam ritè protegente; cùm pro- pinquantì Pontifici Rex suis optimatibus stipatus octavo Narniâ milliario occurrit, quem Zacharias quâ rationum momentis, quâ orationis suavitate ed permovit; ut Ameriam, Ortam, Polimar- tium & Bledam oppida cum captivis omnibus citra pretium resti- tuerit: quin & Sabinense Patrimonium aliâsque Urbes, quas apud Blondum (c) legere est, adjecerit & fœdus cum Ecclesia percusse- rit. Reversus Romam Pontifex populum plaudentem sibi obviam effusum ad persolvendas Deo grates exhortatus, ab æde sanctissi- mæ Virginis Martyrum Reginæ adusque Vaticanam Basilicam lon- gâ supplicatione deduxit. (d) Pace partâ ad Basilicarum, Cœme- teriorum, aliarumque Divino cultui sacrarum rerum reparationem animum applicuit. Romanæ Urbis mœnia interjectis turribus fir- mavit; Bibliothecam erexit, ac instruxit, locatis in ea præter innu- meros alios Codices, etiam D. Gregorii quatuor Dialogorum libris Græcum in sermonem à se translatis, (e) qui nunc inter manuscri- pta Bibliothecæ Cæsareæ Viennæ Austriæ exstant. (f) Caroloman- num Pipini fratrem, relictâ Franciâ Romam ad se invisentem, studio Religionis accensum, sacris initiavit. Hic ipse Princeps Urbe di- gressus in monte Soracte Cœnobium condidit, & sancto Sylvestro dedicavit, ubi etiam Divi P. Benedicti Regulam professus sanctissi- mam vitæ rationem iniit. At assiduâ postmodum adventantium, & quæsitæ solitudinis quietem interturbantium Francorum fre- quen-

quentiâ offensus, Cassinum se recepit; ubi sub regula S. Benedicti ætatem exigens, cùm Monasterium sub Gregorio III. cœptum, ad coronidem perductum fuisset, Zachariam Pontificem ad sacrandam Divo Benedicto finitimam ædem invitavit. Annuit benignissimus Antistes, & præsentibus XIII. Archi-Præsulibus, ac LXVIII. Episcopis solennia consecrationis peregit. (g) Insuper, cùm à Carolomanno aliisque Cassinatibus rogaretur; ut Floriacensibus restitutio exuviarum sacrarum D. P. Benedicti imperaretur, annuit eorum precibus Zacharias. Quapropter S. Patriarchæ venerabiles reliquias lætantes Cassinum reportârunt. Afferuerunt quidem postea nonnulli Sanctissimi Patris restituendo corpori aliud subrogatum fuisse: definitiones tamen trium Maximorum Pontificum Alexandri II. Urbani II. & Benedicti VIII. stant contra Floriacenses, anathematizantes eos, qui afferere ausi fuerint S. P. Benedicti sacralipsana alibi, quàm Cassini asservari; ubi frequentibus nec vulgari-
bus prodigiis adhucdum fulgent. (h) Rachis interim (demortuis Luitprando, ejusque nepote ac successore Adelprando) Longobardorum Rex acclamatus, Patrimonium Divi Petri infestabat. Hunc in castris Perulinis assumpto decoro comitatu adortus Zacharias, sacræ eloquentiæ Majestate ita perculit; ut ablata restituerit, fidelitatem ac obedientiam sponderit: quin imò insequente anno, cùm Pontificis invisendi gratiâ Romam profectus, ad limina Apostolorum devotioni indulgeret; sacratori spiritu impulsus, Regali dignitate abdicatâ, de manu Pontificis Monasticam vestem sumpserit, & Cassinum concesserit: ubi reliquum vitæ cum uxore ac filia, quibus sui in sequelam attractis Parthenonem exstruxerat, piissimè exegerit. (i) Sub id temporis Childericum seu Chilpericum, cujus socordia Reipublicæ Christianæ, & Regno exitialis erat, Merovingorum ultimum thronô submotum, compulère Franci Monasticum institutum amplecti, subrogato in dignitatem Pipino; ut qui hætenus regni onera tulisset, Regios posthac titulos ferret. Carpunt quidam istam Regum mutationem, ceu pro libidine Pontificis factam; cùm tamen ea inchoata perfectâque sit à Francis, antequam Sanctissimus Antistes desuper consuleretur. (k) Mortuus est denique Zacharias, famâ eximiæ sanctitatis clarus, Anno à Redemptione nostra DCCLII. die VII. mensis Martii, Pontificatûs Anno X. mense III. die XIV. terræ mandatus ad Sancti Petri.

Quæstio: An primævis Christianis usitatæ fuerint publicæ supplicationes?

(a) *Oldoin.* (b) *Ciac. Eggs. &c.* (c) *Dec. l. l. 10.* (d) *Ciac. Eggs.* (e) *Ciac.* (f) *Ott.*
(g) *Ciac.* (h) *Idem.* (i) *Idem.* (k) *vide Ott. Eggs. &c.*

STEPHANUS II.

XVI. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Pontificis hujus rara, nisi apud eruditos, accuratósque Scriptores mentio; plerisque eum prætermittentibus; quia videlicet dies tantummodo tres Ecclesiæ ostensus veriùs, quàm indultus. Hinc etiam, cùm ordinatus non fuerit, à multis non annumeratur inter Pontifices maximos. Quæ ratio (ut ait Amat.) licet plausibilis sit; quia tamen post Baronium multi scriptores hunc Stephanum fuisse affirmant, verum Divi Petri Successorem, utpote legitimè electum, & ab Ecclesia acceptatum; idèd à scriptoribus gravissimis recedendum haud est. Nam legitima veros Pontifices constituit Comitiorum electio, non gubernii aut mensium prolixitas. Nostro certè, quò vivimus sæculo, nullus dubito; quin verus legitimusque Pontifex censeretur etiam is, qui còmunì consensu acclamatus, & acceptatus, etsi unum tantummodò ab electione sua diem vixisset. Fuit autem Stephanus II. Romanus, antea Monachus S. Benedicti (a) *ingentis spiritus & animi vir*, (b) qui tam magna in emolumentum Ecclesiæ volvit; ut ineffabilia essent: *Nam cum ingentia pro Ecclesia secum cogitaret*, ait Anastasius, (c) *tertio die Pontificatus, postquam à suo somno surgeret, obmutuit, & sequenti die defunctus est.* Ejus electio inciderat in diem XII. Martii Anni DCCLII. Incoluit Lateranum diebus tribus, præmaturò fato sublatus, die XVI. ejusdem Mensis & Anni.

Quæstio: Cur plurimi Pontifices Romani haud fuerint vitæ longævæ?

(a) *Eggs &c.* (b) *Ciaconius.* (c) *apud Amat.*

S. PAULUS I.

XVII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Primus Pauli nomine in Cathedra Petri Suprema cum potestate collocatus, Anno DCCLVII. die XXII. Maji, Patriâ Romanus, Constantini filius, Stephani III. germanus frater, Monachus quondam Benedictinus, (a) vir eximiæ mansuetudinis, pietatis, humanitatis, tam teneræ adversùs pauperes, orphanos, viduas, & ægrotos charitatis; ut intempestâ etiam nocte, uno duntaxat, alteròve conscio xenodochia adiret, luèque infectos quâ ære, quâ piis monitis, & remediis tum corpori, tum animæ salutaribus adju-

adjuvaret. His uni plerumque Deo innotescens, aliis in publico egregiè patratis inclaruit. (b) Scholam Græcorum in Urbe instituit, Ecclesias aliam Divæ Virgini, Divis Apostolis Petro & Paulo aliam excitavit. Amicitiam cum Pipino Francorum Rege literis ad eundem datis innovavit; quam ut ampliùs firmaret, lustralis Patris (Patrinum dicere solemus) munus per Legatos obiit, & Gislannam Pipini filiam ad sacrum fontem suscepit. Neque defuit Francus tutandis Ecclesiæ rebus, seu cùm Desiderius Aistulphi successor Longobardorum Rex, Romanum agrum infestaret; seu cùm Græcorum numerosa classis Italiæ in excidium immineret. (c) Paulus interea Apostolici nominis ac zeli hæres, cùm Thassilonem Bajoariæ Ducem ad ineundam cum Pipino concordiam adducere, nequicquam laborasset, laudabilissimè suo munere, vitæque functus est Anno salutis DCCLXVII. die XXI. Junii. Rexit annos X. ac mensem unum. Accidit tum; ut impii Judæi, cùm Berithi Iconem Salvatoris ludificaturi latus Domini è cruce pendentis perforassent, copiosum inde sanguinem elicerent, varias postmodum in Ecclesias distributum. (d)

Quæstio: An ex eo, quòd Petrus & Paulus vulgò dicantur *Principes Apostolorum*, sanâ ratiocinatione deducatur, tam à Petro, quàm à Paulo supremam æqualiter potestatem stetisse?

(a) *Eggs &c.* (b) *Ciacon.* (c) *Amat.* (d) *Foresti.*

S. S T E P H A N U S

Dictus III. reipsa IV.

XVIII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Hic natione Sículus, & quidem Syracusanus, (a) Patre Olivo, (b) seu Olybrio Rosamirano, (c) natus, ex Canonico Regulari Monachus S. Benedicti ad S. Chrysogoni, (d) & postea Abbas Congregationis Cassinensis, (e) indèque à Paulo I. Cardinalis titulo S. Cæcilie creatus, (f) demum Pontifex Maximus consecratur in Basilica S. Hadriani ad tria fora, Anno æræ comunis DCCLXVIII. die VII. Augusti, vir undequaque eximius, doctus, atque in rebus Ecclesiæ tutandis strenuus ac fortis. Intruserat in Sedem Toto Nepi Dux (g) Laicum quendam Constantinum. Hunc convocato Romæ Concilio exauthoratum Monasterio mancipavit; omnia ejus acta irrita & nulla pronuncians. Insuper sanxit, ne Laicus seu profanus quisunque, nisi per consuetos Ecclesiasticarum Ordinationum

num gradus ad Episcopatum ullum deinceps eveheretur. Mortuo
tum Pipino Francorum Rege, Desiderius juratam abruptit amicitiam,
& arma in Ecclesiam movit. In hunc itaque, Carolum Pipini
filium & successorem evocavit: vehementerque monuit, ne Desiderii
filiam matrimonio sibi jungeret, neve nobilissimam stirpem
impuro Longobardorum sanguine commacularet. (h) Desæviit
hoc tempore barbara persecutionis tempestas adversus Orientales
Monachos sacrarum imaginum cultores excitata à Copronymo;
qui, sicut vixdum natus sacrum fontem; ita nunc Christiana pas-
sim sacra sceleratè polluebat. Nam strage in Religiosos viros &
muros cœnobiorum propagatâ efferatus, ipsi cœlo bellum indixit;
Christum ejusque Sanctos, cum in seipsis lædere non posset, in sta-
tuis & Iconibus suis sceleratè admodum lacerans, atque convellens.
Cum è contrario Sanctissimus Pontifex in Occidente fatiscentia San-
ctorum monumenta, & Basilicas cœli injuriis multum deformatas
restituere, atque ornare conniteretur. (i) Sedit Stephanus Annis
III. mensibus V. diebus XXVIII. meliorem vitam auspicatus Anno
DCCLXXII. mensis Februarii die III. sepultus in Vaticano. Obiit
circa ista tempora, *illustri inter Rhetos sanguine editus, longè meritis-
simus & Sanctissimus Abbas Othmarus, qui celeberrimo illi tot millium
perfectissimorum Monachorum Domicilio, Cœnobio Sangallensi* (k) eâ
magnanimitate ac solertiâ præfuit, optimus Pastor; ut in ejus com-
moda animam ponens, *Martyr pro Justitia* occubuerit. Inhiave-
rant dudum bonis Cœnobii Watinus, & Ruadhartus Alemanniæ
Principes. Indignitate rei permotus Othmarus Pipino facinus co-
ràm exponit, & gravissima ab eodem mandata refert, quæ ablata
restituere jubebantur, adjectis minis, nî Abbati satisfacerent. At
illi insuper habitis jussis, Othmarum Pipino rursus supplicaturum,
ex itinere retractum, vinculis constringunt, & in carcerem com-
pactum, inediâ excruciant, subornato maligno calumniatore, qui
libidinis infamiam castissimo viro impingeret; quod ejus è dignitate
penitus dejiciendi opportunitas suppeteret. Tolerati carceris, &
exilii anno altero Vir Sanctissimus in Insula Rheni, *Stein* dicta, ex-
tinctus est: ubi cum decennio post corpus ejus integrum atque in-
corruptum inveniretur, ad Divi Galli per Rhenum navigio addu-
ctum est. Neque prodigiò caruit navigatio: nam vehementissi-
mâ aëris intemperie conflata tempestas, quacunque navis venera-
bili deposito onusta proveheretur, confestim diffugit, usque aded;
ut, licet furentibus Austris permixtæ imbrium procellæ circum-
quaque præcipitarent, ne guttula tamen in navim deciderit, quin
imò cerei sacris exuviis circumpositi non aliter, ac si pacata forent
elemen-

elementa, adusque Divi Galli Cœnobium serenissimam lucem sparserint. Neque tutando duntaxat Sancti Abbatis corpori, etiam nautarum necessitatibus præsentissimum affulsit Numen; dum alimenti tantillum vix uni ceteroquin alterive suffecturum, & exiguum vini demensum aded liberaliter auxit; ut ad abundantiam durârit. Innumera ad Divi Othmari tumultum patrata deinceps prodigia si prosequi velim, calamus citiùs quàm materia deficiat.

Quæstio: Cur Pontifex non utatur baculo Pastorali?

(a) *Eggs &c. & Octavius Cajetan. S. J. in Idea Sanctorum Sicil. apud Oldoin.* (b) *Baron.* (c) *Ciacon.* (d) *Idem.* (e) *Oldoin.* (f) *Idem.* (g) *Foresti.* (h) *Amat.* (i) *Old.* (k) *Bucelin. Annal. Benedict. pag. 124.*

S. L E O III.

XIX. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Leo Azzuppii filius, Romanus, ex Canonico Regulari Monachus primùm Benedictinus, (a) subinde S. R. E. Cardinalis titulo S. Susannæ ad duas domos, vir facundus, castus, eruditorum, ægrorum, & egentium perquam amans ordinatur Pontifex Anno Christi DCCXCV. die XXVII. Decembris; variâ sorte jactatus per annos XX. menses V. dies XXVIII. quibus Ecclesiæ universæ prospexit. Initio sui regiminis claves aureas sepulchri Principis Apostolorum, & Urbis Romanæ vexillum, Carolo Magno tanquam Ecclesiæ defensori transmisit; qui vicissim è thesauro suo magnifica munera Leoni reddenda deprompsit, Ecclesiæ libertati ac dignitati, opes, potentiam, arma, seipsum liberalissimè despondens. Neque intra verba stetere promissa: enimverò, cùm postea à quibusdam publicæ felicitati & Pontificiæ dignitati infestis Romæ omnia permiscerentur; Carolus mox advolavit, & factiosos compressit: strictim facinus complectar. Paschalis Primicerius & Campus facellarius, collocatâ in insidiis Sicariorum manu, Pontificem piissimum, dum ab æde S. Laurentii ad D. Georgii M. supplicationem deduceret, sacrilego ausu adoriuntur, sacris vestibus exspoliant, effossis oculis, abscissâ linguâ, nonnullisque plagis cruentatum carceri includunt. In quo tamen, collectis sensim viribus, dum suspiriis & orationi vacaret, videndi loquendique usum insigni DEI beneficio est consecutus. (b) Famâ tanti flagitii vulgatâ Winigisus Spoletanorum Dux Romam cum exercitu appropinquat, Leonem carcere eximit, & Spoletum deducit: ubi cùm tantisper esset recreatus, ad Carolum Saxonico id temporis bello implicitum

iter intendit. Apud hunc cū honorificentissimè haberetur, sacris interea functionibus Germaniam illustravit. In Paderbornensi Ecclesia altare consecravit, collocatis inibi ossibus Divi Proto-Martyris Stephani Romā secum allatis. Aquisgrani templum honori Virginis Beatissimæ excitatum dedicavit. Coloniae S. Severini exuvias supplex est veneratus. (c) Sedi demum Apostolicæ plaudente Clero Populōque Rom. restitutus Leo, subsecutum læsæ Pontificiæ Majestatis vindicem Carolum magnificè excepit. *Visum est autem* (inquit Annalista Lambecianus, qui hoc tempore vixit) (d) *piissimo Principi Carolo, & universis Episcopis, & Sanctis Patribus, qui ibi adfuerunt; ut, si ejus (id est Leonis III.) voluntas fuisset, & ipse petiisset, non tamen per eorum judicium, sed spontaneâ voluntate se purificaret; & ita factum est.* Nam Pontifex Sanctissimus sacrilegorum calumniis appetitus, suggestum conscendens, & sacra Evangelia manu contrectans, jurejurando suam innocentiam est contestatus: *A nemine, inquit, (e) coactus, nec judicatus, sed meâ voluntate impulsus purgo me præsentibus vobis coram DEO & Angelis ejus &c.* Ipso Sacramento expleto, pergit Lambecianus, (f) *incipiebant Sancti Episcopi cum universo Clero, & Principe Hymnum Te DEUM laudamus &c.* Paschalem & Campulum, utut capite minuendos censuissent Patres, exulare tantummodo Leonis mansuetudo jussit. Interea Pontifex fidum Sedi Apostolicæ tutorem, ac Reipublicæ Christianæ Græcorum Imperatorum auxilio destitutæ Patronum conciliaturus, ipso natalis Domini die in Basilica Vaticana post solennia sacra, quod Carolo de Ecclesia optimè merito vicem referret, Imperatoris Romani titulum & coronam eidem contulit, ter acclamante populo universo: *Carolo Augusto à DEO coronato, Magno & Piissimo Imperatori Romanorum vita & victoria.* (g) Pipinum exinde Imperatoris filium in Urbem adscitum Italiæ Regem unxit; tum dona pretiosissima, quibus Urbis Basilicæ ornarentur, ab utroque recepit. Sic Germanis sua in D. Petri Successorem pietas Occidentis imperium paravit, dum Græca fides, & Iconomachorum impietas Occidentale ad incitas deduxit. Mansit deinceps Leo III. Romæ; nisi, quod à Carolo rogatus, ut sedulò inquireret, num revera sanguis D. N. JESU Christi, qualem fama vulgaverat, Mantuæ repertus esset, Imperatoris desiderio facturum satis eò profectus sit, & rebus exploratis ad Cæsarem rursus in Germaniam se contulerit, incredibili ab eodem comitate exceptus. Baronius arbitratur, Pontificem postmodum Werdam accessisse, & ibi Swibertum, actis ejusdem inter sacra solennia lectis, Sanctorum numero adscripsisse; id quod ex epistola quadam S. Luidgeri adstruere conatur; criticis peritis opposi-

positam in sententiam abeuntibus. (h) Videatur hac super re Henschenius ad diem XXVI. Martii in Commentario prævio. Romam rursus reversus Leo, munificentia in labascentes Urbis Ecclesias, benignitate in pauperes, meritis eximiis clarus, obiit Anno DCCCXVI. die XI mensis Junii.

Questio : An Carolus Magnus (ut ex Baronio arte elicere conatur Hübnerus) in Concilio Francofordiensi egerit Supremum Præsidem?

(a) *Ciacon.* (b) *Eggs. Amat.* (c) *Oldoin.* (d) *apud Amat.* (e) *apud Eggs.* (f) *apud Amat.* (g) *Ciacon. Eggs.* (h) *apud Amat.*

S T E P H A N U S

Dictus IV. re ipsa V.

XX. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Anno reparationis nostræ DCCCXVI. die XXII. mensis Junii, unanimi Cleri populique studio Vaticanum culmen scandit Stephanus è Nobili Marinorum gente, Patre Julio ortus, vir literis eruditus; virtutibusque, quas in D. Benedicti Ordine (a) professus fuerat, aded conspicuus, ut teste Baronio, & Anastasio *facile Sancti nomen apud omnes nancisceretur.* Gliscentibus adhucdum Romæ factiosis Campuli reliquiis, & frequentibus populi seditionibus modum positurus, ad Ludovicum Imperatorem designatum, tum Rhemis agentem, iter instituit: quem ubi Rex adventare intellexit, præmissis in occursum Theodulpho Rhemorum Episcopo, mox ipsemet Primoribus regni stipatus ad primum lapidem summa cum veneratione excepit; & lætas inter acclamations in Urbem deduxit. Stephanus expositis sui adventus rationibus, quartam Septembris diem inaugurationi Cæsareæ solennem dixit: quâ illucescente Ludovicus cum Irmengarde conjugē coronam de manu Pontificis sumpsit, & in Imperatorem unctus est. Pontifex perturbatas Italiæ res Imperatoris solertiæ commendans, & ab eo amplissimis muneribus cultus, Romam rediit. Ubi Francica donaria Sanctorum Basilicis impendens, (b) & piis actionibus intentus, æternitati transcribitur die XXII. Januarii DCCCXVII. Rexit Ecclesiam menses VII. & diem I. Corpus ejus custodit Basilica Vaticana. Celebratur circa hoc tempus à florentibus literis, & doctissimorum virorum agminibus Cœnobium S. Galli, (c) cujus Abbas Magnus ille, & Imperatori charissimus Waldo, Basileensi & Ticinensi Episcopatu, tum & Abbatis munere sese abdicat; hono-

H

res,

res, aulæque strepitum infra Religiosam quietem, & Monasticam demissionem æstimans.

Quæstio : An Romanus Pontifex non solum totius Ecclesiæ, sed singulorum etiam fidelium sit Caput immediatum?

(a) *Eggs &c.* (b) *Eggs.* (c) *Bucelin. Annal. Benedict.* pag. 142.

S. P A S C H A L I S I.

XXI. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

ANte susceptam à Leone III. purpuram Benedictinus, & S. Stephani Abbas prope S. Petrum (a) Paschalis, patriâ Romanus, Maximi Bonosi filius, eximiis virtutibus, castimoniâ inprimis, pietate, beneficiâ in pauperes, assiduitate orationum, religiosæ vitæ amore conspicuus, miro omnium consensu, (b) Apostolici Imperii Primatum obtinuit Anno DCCCXVII. die XXV. Januarii. More antecessorum, confestim per Legatum fœdus & amicitiam cum Imperatore Ludovico Pio confirmavit. Quod donationem à Constantino & Carolo Magno factam, Sardiniaque insuper possessionem edicto constabilitam ab eodem Imperatore impetraverit, asserunt alii; Pagius (c) scriptoribus id asserentibus dissentitur. Refert Baronius literas à Theodoro Studita Paschali inscriptas, quibus significabat Iconomachorum æstum adversus Orientales Monachos sacrarum iconum cultores recruidisse, sub Leone Armeno; qui postea, dum nocturnæ psalmodiæ in templo interesset, interemptus est, frustra quæsitô ab imagine DEI crucifixi auxiliô, quam manibus correptam conjuratorum gladiis objecerat; cum eam antea dirâ persecutione esset infectatus. (d) Successit ei non tam Imperii, quàm impietatis hæres Michaël cognomento Balbus, Copronymum, præclarum scilicet omnigenæ virtutis compendium, sibi imitandum proponens. (e) Dum oriens ita furorem suum in Divos despumaret, Ecclesia in occidente novo defensore aucta est, Lothario Ludovici Pii filio, quem Paschalis Romæ ipso Paschatis festo Anno DCCCXXIII. solenni ritu Augustum coronavit. Monachorum Græciâ exulantium commodis ad S. Praxedis egregium construxit Cœnobium, ac redditibus dotavit. S. Cæciliæ Ecclesiam ruinæ proximam instauravit, sacrîs Divæ exuviis in eadem honorificè locatîs; quas ipsamet, ubinam essent inveniendæ, Sancto Patri per somnum indicaverat. (f) Sanctorum Martyrum Processi & Martiniani ossa recondidit pariter in Oratorio à se

à se exstructo. Ecclesiam S. Mariæ in Dominica appellatam innovavit; quibus aliisque pro DEI gloria eximiè gestis clarus, post exercitum VII. annis, III. mensibus, XVII. diebus Divinam in terris potestatem, migravit è vivis Anno DCCCXXIV. die XI. Maji.

Quæstio: Utrum sperari possit, quempiam è futuris Romanis Pontificibus æquaturum annos D. Petri?

(a) *Ciacon.* (b) *Oldoin.* (c) *apud Amat in Paschali I.* (d) *Kolb.* (e) *Ciacon.* (f) *Kolb.*

VALENTINUS.

XXII. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Vicariam Christi Præfecturam, invitatus licet, A. DCCCXXVII. die I. mensis Septembris, incredibili omnium applausu suscepit Valentinus, Romanus, Leontii filius (quem perperam aliqui Valentinianum vocant: (a) *Vir magnæ doctrinæ* (b) *& sanctitatis, Spiritu Sancto plenus, mundanas hominum vanitates abhorrens, frugalitate clarus, sermone luculentus, actione præcipuus, viduarum, pupillorum, captivorum, & pauperum Christi constantissimus amator,* teste Panvinio. (c) Neque mirum talem fuisse: è Divi Benedicti disciplina prodierat, (d) & Monasterium S. Stephani (e) antequam S. R. E. Cardinalis Archi-Diaconus crearetur, eximiis, atque aded summò jam tum fastigiò dignissimis virtutibus illustrarat. In alto positus edè maximè connitebatur; ut Antecessorum vestigiis insistentis corruptos sæculi mores emendaret. Verum, dum vix cæpit, finiit quadragesimo die Pontificatum, eodem, quò ordinatus fuerat, anno, X. die mensis Octobris. Hoc tempore montis Cassini Abbas Adeodatus à Beneventano Duce Sicardo, cui pro libidine pecunias exigenti sese opposuerat, in tetrum carcerem compactus, non finè sanctitatis opinione decessit. (f)

Quæstio: A quonam habeat jurisdictionem in Pontificem, ejusdem Confessarius?

(a) *Oldoin.* (b) *Ciacon.* (c) *apud Oldoin.* (d) *Eggs. Kolb. Ott. &c.* (e) *Ott.* (f) *Ciae.*

GREGORIUS IV.

XXIII. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Claustralis vitæ, præ publicis muniis amans Gregorius, Joannis filius, Romanus, dum à Paschale S. R. E. Cardinalis titulo S. Marci renunciaretur, ægrè primum è Benedictino Monasterio

sterio Fossæ novæ divulsus (a) ægerrimè postea tulit supremum Ecclesiæ dominium sibi deferri. Id, quod accidit Anno Christi DCCCXXVIII. die V. Januarii. Exorari demum se passus id primò omnium egit; ut Christianæ fidei dogmata latiùs proferret: sex itaque Divi Benedicti è familia Monachos, (b) viros doctrinâ, virtutèque præcellentes in Daniam, Sueciam, finitimásque his regiones septemtrionales misit, qui Evangelii luce, zelique ardore frigiditas illas regiones foverent. Gravissima eodem tempore lis Ludovicum Imperatorem inter, & quatuor hujus filios coorta, cædibus occidentis imperium confuderat; cujus componendæ causâ, postquam Gallias adiisset Gregorius, conciliandis Principibus nequicquam (c) insudans, Romam repetiit; ubi amplificandis Divorum honoribus se totum impendit. Venerandas Divi Gregorii M. reliquias in D. Petri Basilicam transtulit; corpora Sanctorum Martyrum Sebastiani, Gorgonii, ac Tiburtii ex cæmeteriis cruta honestiori loco condidit. Sanctorum omnium festivitatem, in Urbe Bonifacio IV. instituyente hætenus tantummodò celebratam, toti deinceps Christiano Orbi solennem esse jussit: ut refarciret, opinor, honorem Divorum, quem Theophilus in Oriente penitus abolere adlaborabat. Nam iste sublato Parente Michaële Balbo, Imperator acclamatus, omnium, quotquot ante ipsum exstiterant, Iconomachorum impietatem, immanitatémque supergressus, imagines sacras exscindere haud contentus, in eam prorupit proterviam; ut earum locò in Ecclesiis quadrupedum aviùmque informia monstra pingi curaret, Monachos aut expelleret, aut occideret, & sacrata virtuti claustra, profanis imò impuris hominibus incolenda traderet, an potiùs inquinanda? (d) Sed ultus est Deus injurias amicorum & suas; dum infame hoc monstrum præmaturò fatò ex hominibus abstulit. Gregorius interea multis Basilicis pristinæ magnificentiæ restitutis; Ostiensi civitate mœnibus munitâ, (e) novâ item civitate ad D. Petri Basilicam inchoatâ, quò hæc tutior esset ab incursionibus Sarracenorum Siciliâ per id tempus potitorum, virtutibus ac præclaris gestis longè clarissimus obiit Anno DCCCXLIV. die XI. Januarii, postquam sedisset Annos XVI. dies VII. Scriptor ligni vitæ (f) ponit Gregorium Authorem festi Sanctissimæ Trinitatis; Bucelinus etiam Officii pro defunctis. Eo gubernante multa pro sacrarum iconum cultu passus est Methodius Patriarcha Constantinopolitanus, (g) & Lazarus pictor peritissimus, qui manibus quantumvis Theophili jussu mutilatis, exquisitas nihilominus plurimorum Divorum imagines prodigioso sanè penicillo pingere continuavit, (h) digito DEI defectum manci hominis, & piam industriam

striam fulciente. Moritur tum vir eruditionis ac pietatis famâ Orbi notissimus Gozbertus Abbas ad D. Galli ; cujus Cœnobium etiam Strabus Monachus , Literarum ac Sapientiæ decus eo ipso tempore mirum in modum illustrat. (i)

Quæstio : An supplicandum sit Sedi Apostolicæ ; ut, quandoquidem DEI Filius ac Spiritus Sanctus sibi propriis festivitatibus in Ecclesia coluntur, etiam peculiare æterni Patris festum agi jubeat ?

(a) *Ciac. Kolb.* (b) *Ciac.* (c) *Amat. Kolb.* (d) *Ciacon.* (e) *Oldoin.* (f) *apud Oldoin.* (g) *Idem.* (h) *Kolb.* (i) *Bucel.*

SERGIUS II.

XXIV. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

INter Divi Benedicti filios (a) primæ Congregationis enumeratus olim Sergius Romanus illustri Sergiorum prosapiâ genitus, visibile Caput Ecclesiæ unanimi Clericorum suffragiô constituitur Anno DCCCXLIV. die XXVII. Januarii, vir sanctissimis morum literarumque disciplinis affatim instructus (b) indèque à Lothario Imperatore maximi habitus : qui ut Divo Petro de suis defensore pararet, filium Ludovicum ad suscipienda regia insignia Romam milit. Venit Ludovicus, verum hostis potius, quàm amici specie : adeò ejusdem exercitus rapto vivere jam assuetus totam conterruerat Italiam. Eam ob causam templum D. Petri clausum custodivit Sergius, dum Ludovicum excepit ; significans eidem, ædem hanc, nonnisi pacificis & amicis Principibus patere. Amicum se quàm mox professus Ludovicus, suorumque militum libertatem coercens, apertis demum Basilicæ valvis perhonorificè admittitur, ac in Regem inauguratur (juxta Bertinianos annales) non autem in Imperatorem, ut quidam decepti ab Adone Vienneusi post Baronium existimârunt. (c) Rex Octavo à Coronatione die Papiam cum copiis suis, indèque Galliam, totâ plaudente Italiâ, repetiit. Sed non diu gaudere indultum est Italis : nam Saraceni Africâ egressi, Siciliâque Romani populi horreô potiti ; ut exercitum Regium alpes transmisisse intellexerunt, procurrunt ad Urbem, opulentas SS. Petri & Pauli Basilicas, ipsâsque argenteas Vaticani templi valvas diripiunt ; civibus cæsis aliis aut vulneratis, aliis barbaram in servitutem abactis. (d) Attamen, dum Italiam permiscent Saraceni ; in Hispania magnam passi sunt stragem, Ramiro Hispaniarum Rege insignem victoriam extorquente : ad quam prodigiosa auspicia Divi Iberorum Patroni plurimùm contulerant ;

Apostolo primam ante aciem viso dimicare, barbarosque in fugam conversos profligare. Sergius, quantum Hispanorum triumpho recreatus, tantum domesticâ clade afflictus post III. annos & diem I. regiminis curis & mœrore consumptus, pientissimè obdormivit Anno DCCCXLVII. die XXVII. Januarii, sepultus in Basilica Vaticana. *Sunt* (Platinâ referente) *qui dicunt Sergium primò quidem Os porcium seu Os porci fuisse appellatum, horrentemque cognomenti sui turpitudinem, aliud sibi Sergii nomen usurpasse; eamque nominis mutandi consuetudinem ad posteros Pontifices manasse.* (e) Quod ceu fabulam grunnientium è Calvinii Lutherique hara sectariorum inquieto cerebro conceptam explodunt meliores alii. (f) Neque enim hoc primum, quod in Pontifices virus vomuit Platina. Floruit imperante Sergio Amalarius Fortunatus, Monasticas disciplinas in celeberrimo Luxoviensium Benedictinorum Cœnobio professus, vir literarum, sanctitatisque famâ notissimus. (g)

Questio: Utrum (quod observat Baronius) primum Pontificum Romanorum nomen mutarit Octavianus, exinde dictus Joannes XII.?

(a) Kolb. Eggs &c. (b) Eggs. (c) Amat. (d) Ciac. (e) Idem. (f) Kolb &c. (g) Oldoin.

S. L E O IV.

XXV. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

L Eo ex illustri stirpe, Rudolpho (seu ut Anastasius ait Rodaldo) (a) Patre, Romæ in lucem editus, Sanctissimam D. Benedicti familiam auxit in Cœnobio SS. Sylvestri & Martini primæ Congregationis Benedictinæ. (b) Uni Deo ac salutis suæ vacans libens delituisse, nisi famâ sancti viri latè divulgatâ aliud visum esset Sergio II. Pontifici Maximo, à quo in Senatum Purpuratorum Patrum titulo Sanctorum quatuor Coronatorum est adlectus, (c) ut omnium denique Pater foret, quod evenit post mortem Sergii Anno DCCCXLVII. die XII. Aprilis. Initio Pontificatus operam dedit, ut civitas ad tutandam D. Petri Basilicam à Gregorio IV. inchoata quantocyus perficeretur; quam suo de nomine Urbem Leoninam appellari voluit. Et verò dum contra Paganorum assaultus Vaticanum muniit, alibi Saracenorum impetum magna cum classe diripiendæ Urbi imminentium fregit, devotæ potius orationis adminiculo, quàm militis. Sed non à barbaris solum Romanæ Urbis libertati, etiam ab Imperatoribus Ecclesiæ immunitati solerter præcavit. Nam Ludovicum II. quem coronaverat, eò permovit,

vit, ut cum successoribus suis æqui bonique consuluerit, ne deinceps Cæsares sese electioni Pontificum vel assistendo, vel consentiendo, vel confirmando immiscerent, abolito funditus abusu, quo nonnulli Imperatorum confirmationem electi Papæ sibi arrogaverant. (d) Anastasium Cardinalem titulo S. Marcelli ambitionis cæstro percitum, summique Pontificatus libidine incensum, cum ab Urbe ad Imperatorem, suis partibus conciliandum recessisset, damnavit in Concilio Romano, de quo vide Holstenium & Labbeum. (e) Alfredum Etelwulphi filium, occidentalium in Britannia Saxonum Regem sanctissimis præceptis institutum solenniter inauguravit. (f) Basilicas Urbis, Monasteria, Altaria instauravit; beneficentiâ in pauperes, assiduitate in vigiliis & orationibus, quin & prodigiis clarus: nam furentis incendii, flammarumque rabiem signo crucis à Vaticana Basilica avertit, & compressit. Basiliscum, dirum serpentis genus, pestifero halitu, aspectuque noxium, oratione enecuit, ipso die Assumptæ in cælos Virginis, quos & ipse demum optimè de Ecclesia Urbæque meritis petiit Anno DCCCLV. die XVII. Julii, Sedis Anno VIII. mense III. die VI. Illustrant circa id temporis Florentissimum D. Galli Cœnobium, doctissimi æquè, ac Sanctissimi viri B. Yso, B. Marcellus, & B. Marcus (iste quidem abdicato Scotiæ Episcopatu) paupertatem, & D. Benedicti regulam professi. (g)

Quæstio: An nomen Papæ primis etiam Sæculis fuerit in usu?

(a) Oldoin. (b) Ciacon. Foresti &c. (c) Ciac. Eggs. (d) Kolb. (e) Oldoin. (f) Amat. (g) Bucellin.

BENEDICTUS III.

XXVI. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

INvitus licet ac reluctans Anno DCCCLV. die I. Septembris è D. Benedicti Ordine (a) ad supremum Apostolicæ Cathedræ fastigium elevatur Benedictus Patre Petro viro non ignobili Romæ natus: quo tempore Anastasius, qui à Leone ob crimina dignitate, & purpurâ nuper exutus fuerat, factione impiorum fultus, & Ludovici II. Imperatoris, quem dolis sibi adjunxerat, exercitu metuendus in Sedem Apostolicam per summum nefas irrupit, Benedicto è Lateranensi Patriarchio violenter exacto, quin & in custodiam dato. Sed populò & ipsis demum Gallis legitimi Pontificis jura, innocentiam, & dignitatem agnoscentibus, denuò probatus Pontifex solio restituitur Benedictus; adveniente Romam, erroris veniam deprecante, & gravissima negotia cum Benedicto pertrahente

Etante ipsomet Ludovico, qui successerat Parenti Lothario Religiosum D. Benedicti institutum abjectâ regiâ purpurâ amplexo. (b) Mox & in Oriente res Ecclesiæ Romanæ meliori loco esse cæperunt. Nam Michaël III. Imperator Theophili Iconomachi felicissimè degener filius, D. Ignatii Constantinopolitani Patriarchæ nunciis Romam destinatis suos adjunxit pretiosissimis donis instructos, qui Romano Pontifici nomine Imperatoris obedientiam sponderent. Adfuit inter Legatos suprâ memoratus artis pictoriæ peritissimus Lazarus Monachus; cujus manca brachia spectaculo & venerationi Romanis fuere. (c) Rebus undequaque prosperè gestis, donis ac ornamentis diversas Basilicas locupletavit, multisque ad emendandos mores salubriter constitutis, è vivis excessit Anno DCCCLVIII. die X. Martii, consummatâ in Ecclesiæ præfectura annis II. mensibus VI. diebus X. terræ mandatus in Porticu Basilicæ Vaticanæ propè portam argenteam.

Quæstio: Quis Romanorum Pontificum primus coronâ triplici superstructâ exornaverit Tiaram Pontificiam?

(a) *Eggs. Kolb.* (b) *Ciaconius Bucelinus.* (c) *Kolb.*

NICOLAUS I. MAGNUS. (a)

XXVII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Magno Gregorio haud impar Nicolaus, patriâ Romanus, filius Theodori viri consularis, à teneris futuræ magnitudini prælusit. Hunc enim, cùm vir quidam pius penitiùs considerâisset, Divini Spiritûs impulsu Nicolai parentem rogavit; curaret liberalibus disciplinis, ac sacrarum imprimis scripturarum intelligentiâ filium erudiri: fore etenim; ut eâdem in summa dignitate indigeret. Atque eam, quam hic vates optaverat, eruditionem affatim consecutus est Nicolaus in Divi Patris Benedicti Ordine, (b) in quo primas virtuti, literis alteras tribuens aded profecit; ut à Sergio Subdiaconus, à Leone IV. Diaconus Cardinalis creari meritus, Benedicto III. decessori fuerit summo in pretio: cujus corpus, dum sarcophago propriis manibus immittit, ex ejusdem quasi cineribus resurgens, Nicolaus, novus Pontifex salutatur, ac è latibulo, quo se fugiendæ dignitatis causâ abdiderat, extractus, præsentè Ludovico II. Imperatore ordinatur Anno DCCCLVIII. die XXV. Martii. Multa pro fide ac virtute, pro Ecclesiæ unitate, pro disciplinæ Clericalis restitutione gessit. Causam S. Ignatii Patriarchæ Constantino-

tinopolitani adversus Photium Sedis invasorem, extremæ malitiæ hominem, & longævi Græcanici schismatis authorem dijudicavit, hujus intrusionem, & Ignatii exauthorationem vehementer impro- bans, omniâque Photii acta irrita declarans. (c) Joannem Raven- nensem Antistitem Apostolicæ Sedis jura violantem, & Nicolao obedire, seque Synodo sistere detrectantem anathematis fulmine prostravit: (d) quem tamen postea, cùm Urbem positâ contuma- ciâ adiens, suos errores submissè ingenuèque fassus deprecaretur, & Pontificis jussa ad amussim expleret, Ludovico Imperatore inter- cedente, suæ reddidit dignitati. (e) Neque mollior in deviantes à recti tramite terrenos Principes existit. Lotharium Lotharingæ Regem Ludovici II. Imperatoris fratrem jussit, ejectâ Waldradâ no- bili scorto, legitimam conjugem Theutbergam palatio, thoro pri- stinæque dignitati restituere. Engeltrudem Bosonis Comitis ux- orem, relicto marito, hæc illac oberrantem, cum omnibus eidem ad- hærentibus à communione piorum semovit. Balduinum Flandriæ Comitem, qui Juditham Caroli Calvi Galliarum Regis filiam sibi uxorem rapuerat, ob facinus à Gallicanis Episcopis fidelium cætu exterminatum, ut resipuit, Ecclesiæ primùm, mox & Carolo Regi ac Ermintrudi Regina conciliavit; autoritatèque suâ obtinuit, ut Juditham & Balduinum legitimis nuptiis jungi concederent. (f) Bremensem Ecclesiam, cum Hamburgensi (cui S. Ansgarius lauda- biliter præerat) ad sedandas discordias conjunxit. (g) Paulum Po- pulionensem Episcopum & Formosum Portuensium Antistitem ad Bulgaros disseminandi Evangelii causâ legavit: qui munere Apo- stolico strenuè adeò functi sunt; ut ipsum Bulgarorum Regem Mi- chaëlem ad Christiana sacra traduxerint; imò quotidianis pietatis exemplis ad instituti Religiosi amorem inflammârint: nam sæculo renunciâsse, & traditis filio regni habenis, sub Divi Benedicti regu- la reliquum vitæ exegisse legitur. (h) Nicolaus, postquam permul- tas Urbis Basilicas à ruinis vindicâset, statuissètque, ne Princeps ul- lus sæcularis, aut Imperator Conciliis Clericorum interesse auderet, nisi de fide ageretur, (i) sanctitate, maximisque gestis celeberrimus, ad immortalem mercedem evocatur Anno DCCCLXVII. die XII. mensis Novembris, post annos IX. menses VII. dies XIX. in Eccle- siæ administratione summa cum laude exactos. Sepulchrum ejus visitur ante fores Vaticanæ Basilicæ. Initio Pontificatûs Nicolai, Anno scilicet, DCCCLIX. evolavit ad Superos, Martyrii laureo- lâ coronatus S. Eulogius ex Monacho, & Abbate S. Zoili Cordu- bæ, designatus Toletanorum Antistes, egregius Mahometanæ im- pietatis debellator. (k)

Quæstio : Rectene asserat Hübnerus : Nicolaum primum cæpisse Sacerdotibus prohibere matrimonia ?

(a) *Kolb.* (b) *Eggs. Kolb.* (c) *Amat. Eggs.* (d) *Amat.* (e) *Eggs.* (f) *Amat.* (g) *Eggs.* (h) *Bucelin. Eggs.* (i) *Eggs.* (k) *Bucelin. Eggs.*

HADRIANUS II.

XXVIII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Stephano & Sergio Pontificibus sanguine, Nicolao decessori vitæ institutō junctus, è D. Benedicti Ordine (a) ad terrestræ DEI solium, cujus dignitatem tertium nequicquam deprecabatur, omnium suffragiis Hadrianus extollitur Anno DCCCLXVII. die XIV. Decembris. Ferventem in Laterano lætitiā populi de Adriani electione gestientis abruptit Lambertus Spoletani Ducis filius, homo nefarius, qui inopinatō cum exercitu Urbem invasit, ac militi diripiendam dedit, puellis matronisque nobilissimis exaturandæ prædonum libidini permissis. Flagitii pœnas dedit execrandus latro: nam ab Imperatore, Spoletano Ducatu dejectus, & Ecclesiæ ac Imperii hostis dictus, miseram inglorius vitam finiit. Pacatis rebus Basilicas Hadrianus reparat, tres aquæ ductus populi Romani commodis construit, (b) pauperibus, & viduis studiosè providet eâ liberalitate, quam Superi ipsi prodigiō approbandam censuerunt. Minister siquidem Pontificis quadraginta denarios paucis egenis suffecturos elargiri jussus ab Adriano, ingentem inde multitudinem ita locupletavit; ut tribus singuli argenteis donati, eximias largitiones ad cœlos, unde promanaverant, extulerint. Ad externos etiam curas convertens, Photium Sedis Constantinopolitanæ invasorem in Synodo Romana anathemate ferit. Basilio Orientis Imperatori epistolâ grates persolvit, quodd pulsō Photiō Ignatium legitimum Patriarcham dignitati restituerit: id quod actum est in Constantinopolitana Synodo IV. inter Generales VIII. cui per suos Legatos Hadrianus præfuit. (c) Lotharium Regem, qui pœnitentiam simulaverat, Romæ sacram synaxim è manibus Pontificis accepturum interrogavit: num Waldradam seriō dimiserit? cūque dimissam asseveraret, Regiis ministris idem contestantibus; sanctam hostiam Regi primum, tum & aulicis impertivit, judicium DEI severissimum omnibus interminatus, si fallerent. Et sanè fefellisse docuit eventus: proximo siquidem anno Rex & aulici extremum diem obierunt. (d) Carolum Calvum, qui Lotharii in Italia mortui regnum per tyrannidem occupaverat, acriter objurgavit; & Ludo-

Ludovico Lotharii fratri, ad quem Lotharingia jure pertineret, eam cedere coëgit. (e) Carolomanni ab eodem Carolo Calvo Parente ditionibus suis ejecti Patrocinium suscepit. Hincmari junioris Laudunensis Episcopi à conciliabulo Vermienfi, (f) Duziacense alii appellant, (g) injustè depositi appellationem benignè audivit, prohibuitque, ne alius, ejus in locum subrogaretur. *Denique, ut ait Platina, omnia, quæ ad honorem summi DEI pertinebant, diligenter circumspiciens, verbo & opere ad bene beatèque vivendum omnes cohortatus*, beatorum consortio aggregatur Anno DCCCLXXII. die XXV. Novembris, exactis in Cathedra annis IV. mensibus XI. diebus XII. tumulatus ad S. Petri. Eo gubernante floruere B. Notgerus ad Sancti Galli Monachus, elucubratis operibus clarissimus, dæmonum terror, eruditionis & sanctitatis exemplar. Werembertus item cum Hartmundo, magni illius Rhabani olim discipulo, qui ingenii subtilitate, eloquentiæ vi, Religiosæ vitæ disciplinâ, Hebræicæ, Græcæ, Arabicæque linguæ peritiâ ipsum illud celeberrimum sanctitatis, ac sapientiæ apud Helvetos emporium maximopere illustravit. Dilaudatur etiam à scriptoribus (h) Ebba regio è stemmate Collinghamensis Parthenonis Antistes Benedictina, quæ, ut Danos & Hibernos cœnobio, & castimoniæ sacratarum Deo sceminarum inhiantes spectaculo percelleret: labrum sibi & nares præcîdit, reliquis exemplum secutis: quo factò represserunt libidinem irrumpentium, non feriendo hostes, sed seipsas. At non represserunt Barbarorum furorem, qui admiratione facinoris in rabiem versâ, Cœnobium unâ cum sacris Amazonibus exusserunt. Inde iidem latrones binos Reges Edmundum Britannorum, & Canutum Danorum suo in Cristiana sacra odio immolârunt, quorum è vulneribus immortalis gloriæ plus manavit, quàm sanguinis. (i)

Quæstio: Utrum Sacerdotibus Marcomannis facultatem dederit Hadrianus, linguâ Sclavonicâ dicendi officium & sacrum?

(a) Kolb. Eggs &c. (b) Eggs. (c) Amat. (d) Kolb. (e) Amat. (f) Eggs. (g) Amat. (h) Eggs. Bucel. (i) Eggs.

JOANNES IX.

XXIX. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Subsellium Apostolicum Anno æræ receptæ DCCCXCVIII. die V. Februarii obtinet Joannes patriâ Tiburtinus, Rampoaldi filius ex Ordine D. Benedicti, (a) nec sinè turbis ordinatus.

Nam Adelbertus Tusciæ Marchio armatâ manu Sergium Presbyterum Cardinalem ambitionis causâ dudum legibus proscriptum in Pontificiam Sedem intrudere conatus est. Verum à Romanis damnatum hominem detestantibus repulsus, Joannis confirmationi officere non potuit. (b) Igitur stabilitus Pontifex Ravennæ Concilium indicit, in quo justitiæ zelô accensus, Formosi causam (quem præcipiti sententiâ Stephanus exhumari, & tribus digitis mutilatum in Tyberim demergi jusserat) discussit: tum damnato adversæ factionis facinore, ejusdem Formosi acta dilaudavit, rata habuit, (c) & Pseudo-Synodi Romanæ à Stephano VI. dicto VII. coactæ decreta, irrita, nullâque declaravit. (d) Berengarium, qui Cæsaris nomen vi & armis sibi comparatum ibat, rejecit, & Lamberto Spolethani Ducis Hugonis filio Coronam Imperii detulit: dum apud Germanos interea Ludovicus IV. Cæsaream sibi dignitatem vindicaret. (e) Propositô anathemate abrogavit lege gravissimâ, abusum illum, quô consueverant Romani intellectâ Pontificis morte illico concurrere, ad spoliandum Palatium. (f) Observationi hujus decreti paulò post occasionem dedit Joannes: nam mortuus est Anno sæculari CM. die XIX. Februarii, non Ravennæ, ut scripsere aliqui, sed Romæ. (g) Tria Concilia sub ejus regimine celebrata fuisse certum est, tum ex Flodoardo, (h) tum ex ejus Epitaphio, (i) quod exstat ad S. Petri apud Portam Guidoneam, in quo reliqua inter legere est:

*Joannes meritis, qui fuit in Ordine nonus &c.
Conciliis docuit ternis, qui dogma salutis &c.*

Moderatus est Ecclesiam Annis II. diebus XV. Eo gubernante inclaruit toto orbe Salomon Comes de Ramswag Constantiensis Antistes, è Sancti Galli Cœnobio ad Episcopatum assumptus; cujus laudes, nullo alio melius calamô servantur expressæ, quàm ejusdem propriô: eas siquidem loquuntur quàm plurimæ doctissimæ lucubrationes Salomonis, in Bibliothecis Sangallensi, Constantiensi, & Einsidlensi adhucdum visendæ. (k)

Quæstio: Utrum Pontifex legitimè electus & acceptatus, sit Caput Ecclesiæ jure Ecclesiastico, an Divino? an utroque?

(a) Ciacon. Foresti. Eggs &c. (b) Eggs. (c) Oldoin. (d) Kolb. (e) Oldoin. (f) Kolb. (g) Oldoin. (h) apud Amat. (i) apud Oldoin. (k) Bucelin.

BENE-

BENEDICTUS IV.

XXX. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

SÆculô post natum Salvatorem nonô die II. Martii Antistitum Christianorum Primas renunciatur Benedictus, patriâ Romanus, Mamoli filius; clementiæ, humanitatis, & misericordiæ prærogativâ insignis. Maluisset is quidem latere in claustro Divi Patriarchæ sui Benedicti, (a) quem uti nomine referebat, ita institutô, vitæque normâ sequebatur; quàm ad universalem præfecturam è cœnobio extrahi, eôsque ferre tumultus, quibus Germania præcipuè & Italia concutiebantur. Nam luctuosissimo certamine de corona Imperii eo tempore complures contendebant. Luctum geminabant frequentes Hunnorum, aliorûmque barbarorum irruptiones; qui totum latè occidentem inundantes, tristia ubique immanitatis suæ vestigia impressère, quibus & ipsa Pontificiæ historiæ memoria penitus est obtrita: plerisque nullum tempus nactis, quô indulgerent stylo, dum noctu diûque pugionibus accincti stare cogerentur. Ut proinde mirari lector jure non possit, de hoc laudatissimo Pontifice nos haud plura adferre. Id unanimi consensu testantur historici; Benedictum pauperum lacrymas, quas vivus siccaverat, copiosas civisse suâ morte. Accidit hæc Anno CMIV. XVI. die, mensis Septembris post IV. annos, menses VI. dies XV. Pontificatûs elapsos; quæis *Romanorum Antistitum velut sidus* (b) emicabat. Testantur id, ex Flodoardo collectæ à Manlio, annexæ Epitaphii reliquiæ: (c)

*Prætulit hic generale bonum lucro speciali;
Despectas viduas, inopes, vacuôsque Patronis
Assiduâ ut natos proprios bonitate fovebat &c.*

Quæstio: An cavillandi, ceu Spiritui Sancto restitissent, Pontifices ii; qui unanimi totius Ecclesiæ electioni consentire renuentes, latibulâ quæsierunt; quò summam dignitatem evitarent?

(a) *Bucel. Eggs. Kolb &c.* (b) *Amat.* (c) *Amat & Eggs.*

LEO V.

XXXI. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

LEo Italus Ardeatinus, ante adeptam purpuram Monachus Benedictinus, de Brandalo, (a) exinde Cardinalis titulo SS. Laurentii & Damasi; Anno CMIV. XXIII. Septembris, totius mun-

mundi Episcopus ordinatus, universalem potestatem mense duntaxat uno, diebus XXIII. exercuit. Huic multum debet Clerus Bononiensis, quem à vectigalibus & pendendis cæteroquin tributis immunem pronunciavit, eò; quòd Hunnis Italiam devastantibus plurimum damni tulisset. (b) Tempori iniquo & impiæ turbæ dispar Pontifex, vir probus, pius, simplex & rectus corde à Christo-phoro Cardinale Presbytero homine vafro, audace, & ambitioso, suo aliàs familiari, thronò dejectus, in carcerem primùm concluditur; demum repetere Monasterium cogitur: in quo, dum Ecclesiæ per Tyrannidem oppressæ æumnas, ceu suas calamitates luget, animi mœrore conficitur eodem, quò electus fuerat, anno, die XVIII. Novembris. Celebri famâ tunc inclaruit B. Tutelo Monachus ad S. Galli, qui liberalibus disciplinis tum græcis, tum latinis egregiè eruditus, sanctitatèque conspicuus, Carolo Crasso, & aliis summis Principibus familiariter charus exstitit. Huic Metis Beatissimæ DEI Genitricis imaginem depingenti colores Virgo ipsamet paravit, & ministravit: cùmque ejus miraculi rumorem emanâsse animadverteret, & Metis imperfecto opere, ad Cœnobium suum clam sese proripuisset: ipsa cœli Imperatrix imaginem perfecit: summa exinde in veneratione habitam. (c)

Questio: Quo jure Brancatius asserat (d) Cardinales exstitisse, etiam tempore Divi Petri Apostolorum Principis?

(a) *Ciacon. Platus. Ott. Kolb &c.* (b) *Oldoin.* (c) *Bucel.* (d) *in Epitome Canonum.*

STEPHANUS VII. aliàs VIII.

XXXII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

IN D. Benedicti Religiosissimo cœtu (a) tam præcellenti virtute imbutus fuit Stephanus, Romanus, Theudemundi filius; ut eâ solâ armatus, viam, licet arduam, utpote armis & vitiis sæculi illius obseptam ad solium Pontificium invenerit: in quo stabilitus est Anno CMXXX. die XIV. Februarii. Erat vir, attestante Platinâ, *mansuetudinis & religionis summæ*; cujus proinde zelo, factæ per id temporis conversiones debentur. Spireneum Bohemiæ Ducem ad sacra Romana adduxit, (b) Sueonibus & Gothis à fide salvifica sensim desciscientibus, ut ad Christi cultum redirent, per Sanctum Unnum Archiepiscopum persuasit. (c) Hæc eminus egit, cùm ei cominus vix aliquid agere liceret: à Romanis quippe seditiosis impediabatur; ne, quæ saluberrima pro restituenda in Urbe disciplina ordinaverat, exequi posset. Obiit Anno CMXXXII. XXV.

XXV. die mensis Martii, post expletos in Apostolatu Annos II. mensem I. dies XII. Hungarorum incurfionibûs cruenta hæc tempora, Divam Wiboradem, singulare D. Galli decus & ornamentum, Martyrum choris inseruere; quæ tribus capiti inflictis vulneribus octavo ab Martyrio die sponte coalescentibus, dormienti simillima obiit; post mortem gloriosam, visa formosior, quàm fuerat in vivis. (d) Anno CMXXXIV. emigrat B. Notingus, è S. Galli Monacho Constantiensium Episcopus, genere, doctrinâ, sanctitate illustrissimus: cui succedit omnium consensu S. Gerardus, vel ut alii eum vocant, Conradus ejusdem antea instituti sectator, eodémque in Cœnobio educatus. (e)

Quæstio: Quis Pontificum primus solenni consecrationis ritu inter Sanctos quempiam retulerit? & quem?

(a) *Bucel. Eggs. Kolb &c.* (b) *Kolb.* (c) *Eggs.* (d) *Bucel.* (e) *Idem.*

GREGORIUS V.

XXXII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Bruno Ottonis Suevorum, ac Saxonum Ducis ex Editha conjugis filius, Wangiæ in lucem editus, (a) Sancti Benedicti Monachus, (b) renunciatur humani generis Pastor A. CMXCVI. die XVII. mensis Maji. Aditâ dignitate Gregorius dici voluit, nomine duntaxat immutato, non moribus. *Largis eum eleemosynis, & aliis piis operibus inclaruisse*, scribit Ciaconius, & Panvinus. Contra hunc legitimum Pontificem Crescentius Nomentanus Romæ Tyrannidem exercens, creavit Antipapam Joannem Philogatum Episcopum Placentinum. Verum ab Ottone III. cum exercitu Romanam properante, uterque captus, justoque supplicio affectus est: Crescentius vitâ, Joannes oculis orbatus. Rebus in Urbe pacatis Ottonem, ejusdémque Augustam conjugem Mariam Imperiali diademate incinxit Gregorius; adjiciens Imperatori Bullam, Episcoporum etiam Concilio approbatam, (c) quâ jus eligendi Romanorum Imperatorem solis Germaniæ Principibus concessum est. Ita verior Authorum plurium habet sententia: licet non ignorem Nauclerum, Villanum, & quosdam alios id ad tempora Sylvestri II. aut Sergii IV. differre, aut cum Panvinio ad Gregorii X. regimen prorogare. Sed hos decipi, ostendit Forestus; Gregoriôque V. id decoris debere Germaniam, rationibus evincit apud Baronium, & Bellarminum visendis. Quàm pronus in Principes, Sedis Apostolicæ

licæ studiosos, tam fortis existit adversus deviantes à recto. Robertum Galliarum Regem Hugonis Capeti filium ob incestas nuptias cum Berta consanguinea initas severè reprehendit, & matrimonium irritum in Synodo Romana declaravit. Neque Regem ad priorum communionem priùs admisit, quàm Bertam repudiasset, & Constantiam Guilielmi Tolosani Comitis filiam uxorem sibi adscivisset. (d) Ravennatensis Archi-Episcopi jurisdictioni Placentinam rursus Ecclesiam subdidit, quam in gratiam Joannis Placentini Episcopi Joannes XV. Pont. Max. exemptam constituerat. (e) Demum Gregorius, postquam munus summi Vicarii Annis II. mensibus IX. diebus II. egregia cum laude sustinuisset, mortalitate exemptus est Anno CMXCIX. die XVIII. Februarii, sepultus ad S. Petrum juxta cineres D. Gregorii Magni; cui vitæ primùm instituto, deinde nomine, dignitate, & rebus gestis se studuerat conformare. Floruit haud paulò ante hujus Pontificis tempora ad D. Galli, S. Gerardus vir apprimè devotus, & doctus, vitam finiens anniversario mense, dièque eodem, quò mundo primùm, tum religioni natus; deinde D. Benedicti regulam professus & Presbyter ordinatus fuerat. Cum pluribus quòque aliis, illustri sanctitatis famâ coruscat, Henrici I. Imperatoris pronepos Burcardus, qui abdicato Rhæticiæ Dominatu, S. Benedicti Alumnus Cœnobio D. Galli præficitur. (f)

Quæstio : Utri magis debeant dignitatem suam electores Imperii Romano-Germanici; an Gregorio V. Pontifici, utrum Ottoni III. Imperatori?

(a) *Ciacon.* (b) *Papebroch. Eggs. Kolb &c.* (c) *Oldoin. Ciacon. Foresti. Kolb. Eggs. Amat &c.* (d) *Amat. Eggs &c.* (e) *Amat.* (f) *Bucelin.*

SYLVESTER II.

XXXIV. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Pontificem hunc Pseudo-Cardinalis Benno schismaticus Scriptor nicromanten, diaboli ope promotum; Martinus Polonus & alii (a) tantâ Sede, quam scriptis calumniis impetiisse dicitur, indignissimum vocitant. Imò Sigebertus, (b) qui ducentis annis post hæc tempora chronicon suum texuit, è numero legitimorum Pontificum eum eradere conatur. At si contemporaneos authores consulamus, qui Sylvestro convixere, eum legitimum, doctum, pium, & eximium Christi in terris Vicarium appellant, Dithmarus nempe, Glaber, Helgaldus, Lambertus, Hermannus, Marianus Scotus. Quid Italis scriptoribus in eo displicuerit, nescimus.

mus. Id compertum est, (c) natione Germanum (Gallum alii arbitrantur) mansuetioribus literis , & Theologicis disciplinis eruditum , laureatum Philosophum in tribus partibus exstitisse, in Phisicis nimirum , Moralibus , & Mathematicis. (d) Circumferuntur ejus lucubrationes de Sphæra , Astrolabio , Geometria , Hydraulica &c. (e) quibus inserta schemata videns imperitum vulgus, magicas figuras , & circulos ciendis dæmoniis efficaces interpretabatur. Neque hoc rudi illi sæculo persuasum fuisse, quisquam eruditorum nostri temporis mirabitur, si in Raynaudo legerit, elapso sæculo viros cæterà minimè indoctos, visis Euclidis Geometricis delineationibus , parem in suspicionem latentis Magicæ superstitionis fuisse inductos. Neque si privatus antea adversus Pontificios ministros calamo indulsit, tantopere propterea carpendus est: dolebat nimirum eruditioni suæ pretium, & spem adimi à rudibus obtreçtatoribus, Pontificum aures identidem vellicantibus. Quodsi tamen hac in parte deliquit, ubertim deinde id eluit: nam Romanæ Sedis Majestatem, cùm possedit, egregiè tuitus, amplificavit. Etiam Petrus ante Pontificatum lapsus est; & spirans minarum Saulus, gestis postea prædicationeque nemini Apostolorum secundus, in Paulum migravit. Recenseamus itaque Sylvestri Pontificis præclarè patrata pro DEI Ecclesia, prolixi instar Apologi pro ejusdem vindiciis suffectura. Gerbertus antea dicebatur Floriacensis primùm Monachus (Amat dicit Aureliacensem, fors ed, quodd Floriacense Cœnobium ad Ligerim situm Aureliâ haud procul abest) inde Abbas Bobiensis; demum promovente Hugone Capeto, ac Ottone III. æquis virtutum, ac scientiarum æstimatoribus ex Archi-Episcopo Rhemensi Ravennas creatus, paulò post Orbis universi sacros fasces sibi delatos capeffit Anno CMXCIX. die II. Aprilis: quos versavit annis IV. mense uno, diebus XI. Inito summo Magistratu Cæsenam à Pontificia ditione rebellium civium tumultibus avulsam, milite cinxit, & ad obsequium revocavit (f) Senonensi Archi-Episcopo Primatum per Gallias, Ansegiso jam olim à Joanne VIII. concessum, temporis lapsu abrogatum restituit. Ut Principes Europæ adunaret, iisque adversus Mahometanos inflammatis, Palæstinæ recuperationem persuaderet, indefessâ solertiâ adnissus est; atque aded sacri belli labarum primus extulit, & Christianum classicum personare jussit. (g) Adversariis suis, qui ante Pontificatum in eum quidquam peccaverant, veniam indulsit. Arnulphum certè dignitati, famæ, fortunæ, vitæque suæ antea infestum, Cathedræ Rhemensi, è qua ipsum dolô exturbaverat, præfecit; dato desuper diplomate, mansuetudinis pleno, quod exstat apud Bzovium. (h)

Corruptis sæculi moribus emendandis insudans ; Episcopos delinquentes præ cæteris corripuit : Gislerum Magdeburgensem Præsullem, quodd geminos Episcopatus sibimet, non requisito Romanæ Sedis annutu vendicaret, acriter increpuit ; ejusque causam ad Provinciale Germanorum Antistitum Concilium coram Commissariis Apostolicis decidendam rejecit. Effluxerat decimum Christianæ æræ sæculum : itaque Sylvester millesimum à Servatoris nostri nativitate annum, solenni pietate toti mundo honorandum commendavit, ac Jubilæum esse jussit. Adelaidem Ottonis I. sanctissimam conjugem miraculîs inclarescentem, Divis adscripsit. Duci Hungarorum Stephano, coronam cœlitus destinatam transmisit, inclytumque illud tot Sanctorum, doctorumque virorum ferax Hungariæ Regnum Apostolicæ Sedi arctius adstrinxit, facultate sancto Regi indultâ, ut eidem ceu Apostolo gentis suæ ad Christiana nuper sacra traductæ crux Apostolatûs insigne præferretur. Stephanum itidem, qui è sacro monte Pannonio Divi Martini, éque celeberrimo D. Benedicti Cœnobio ibidem condito Episcopus Strigonienfis fuerat constitutus, Archi-Metropolitæ dignitate auxit : ut proinde & sacras, & profanas primarias dignitates debeat in acceptis referre Hungaria ei potissimum Pontifici Maximo, quem Divi Patriarchæ Benedicti institutum thronô, ac rebus agendis idoneum formaverat. Quod probè agnoscens D. Rex Stephanus S. Benedicti Monachis ad S. Martini congregatis, decimas rerum omnium, imò & prolium perpetuo jure sanxit dependendas ; ut nempe ii, quorum laboribus & sanguine Christiana res stabat, cumulatisque animarum fructibus indies crescebat, etiam de fructibus terræ liberaliter locupletarentur. (i) Coronationem quoque Boleslai Polonorum Principis factam fuisse per Ottonem III. auctoritate Sylvestri Papæ, refert Stanislaus Lubienszki Episcopus Plocensis. (k) Demum Apostolico munere, vitæque simul Magnus hic Pontifex defunctus est Anno MIII, die XII. mensis Maji, sepultus in Ecclesia Lateranensi : de quo vulgatas mendaci Bennonis ejusdemque sequacium stylo nugas, & fabulas refellere supervacaneum censemus. (l)

Quæstio : Quis Pontificum primus Anni Sancti Jubilæi Indulgentias publicârit, & indulserit adeuntibus Romam ?

(a) *Teste Amat & Oldoin.* (b) *apud Oldoin.* (c) *Kolb.* (d) *Ciac.* (e) *Oldoin.* (f) *Idem.* (g) *Ott.* (h) *Eggs.* (i) *Bonfin. Turocz. aliique passim.* (k) *in vita Martialis II. Episcopi Plocensis apud Eggs.* (l) *vide Eggs. Ott. Kolb &c.*

SER-

SERGIUS IV.

XXXV. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

ET istum Sergium *Bocca di Porco* ante adeptum Pontificatum fuisse dictum quidam contendunt; quos egregiè refellit Kolb S. J. evincens ex Epitaphio, eum priùs dictum fuisse Petrum; deinde cùm supremus Antistes renunciaretur, nominis Apostolici reverentiâ motum, Sergium appellari voluisse. Hic itaque universam cæpit moderari Ecclesiam Anno MIX. die II. Octobris, impensâ eidem solerti curâ in annos II. menses IX. dies XII. continuatâ. Fuit patriâ Romanus, Martini filius, *vitæ sanctissimæ, gratæque consuetudinis, in pauperes liberalis, in amicos jucundus, in delinquentes clemens, in contumaces modestus; omnibus norma piæ conversationis: tantæ præterea prudentiæ ac integritatis; ut nihil toto gubernii tempore commiserit, quod reprehensioni foret obnoxium.* (a) Talem efformavit regula D. Benedicti, cui antea professione adstrictus vixerat. (b) Eo regente in quadam Ecclesia Romæ miraculo scaturiit oleum: repletum inde vas misit ad Imperatorem Germaniæ Henricum; cum quo etiam de statuendo ordine eligendi Romanorum Imperatoris, & numero Electorum Principum, singulorûmque peculiaribus prærogativis transegit; ut testantur Itali, aliisque scriptores: (c) id, quod Gregorius V. Pont. cum Ottone M. Imperatore sapienter inchoans successoribus perficiendum reliquerat. Controversias inter Germaniæ Episcopos exortas sustulit per suos Legatos in Synodo Bambergensi. (d) Ejus consilio & monitione Principes Christiani fœdus inierunt Saracenos ejiciendi è Sicilia. Qua de re certiores facti degentes in Gallia Judæi gravem persecutionem adversus Orientales Christianos excitârunt. Miserunt enim epistolas ad Ammiratum Babylonium Saracenorum Principem, tum ad Hakemum Ægypti, ut vocant, Calipham; quibus significârunt regna eorum propediem excisum iri à Christianis, nisi templum Hierosolymitanum continuè everteretur. Iniquis hisce suggestionibus irritati barbari sacram fabricam solo æquârunt. At Judæi fructu malitiæ suæ haud diu gavisi sunt, nec diu Christiani ruinam templi luxerunt: nam perfidiâ patefactâ communi occidentalium Christianorum consensu aut urbibus pulsi, aut gladiò cæsi, aquisve demersi commeritas execrandi facinoris pcenas dedêre. Fabricam verò è quadris lapidibus Ammirati Principis mater, Maria nomine, Christianis sacris addicta resuscitavit. (e) Sergius autem vir sanctissi-

mæ vitæ, (f) sæviente per Urbem pestilentia correptus, periisse scribitur Anno Domini MXII. XIII. Julii. Mirabatur eo tempore omnis vicinia Sanctum Hartkerum D. Galli Monachum, qui angustissimæ cellulæ inclusus, in qua recurvo semper corpore stare cogebatur, illibatæ innocentia rigidissimam pœnitentiam XXX. continuis annis conjunxit. (g)

Quæstio: An in eodem temporis instanti, quô legitimè in conclavi electus, promulgatus, & acceptatus est Pontifex, confirmetur hoc ipso à Deo, habeatque omnem eam jurisdictionis plenitudinem, quâ pollet post coronationem?

(a) Ciacon. (b) Ciac. Platus. Eggs &c. (c) apud Kolb & Eggs. (d) Kolb. (e) Amat. & Eggs. (f) Ott. (g) Bucelin.

GREGORIUS VI.

XXXVI. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

EXitiali schismati, quo tres uno eodémque tempore de Apostolico primatu Romæ contendebant, finem facturus Gratianus; cum probè adverteret, neminem illorum ferendis Ecclesiæ oneribus, sed redditibus duntaxat opibûsque eos inhiare; comitate ac eloquentiâ, nunc Benedictum, nunc Sylvestrum, tum & Joannem æmulos eò permovit; ut numeratâ pecuniarum summâ singuli contenti, exambito Pontificatu decederent; liberâque novi Pontificis electionem institui sinerent. Summâ sede omnium judiciò nemo dignior visus, quàm is, qui Ecclesiam prudentiâ dexteritatêque suâ novissimè pacaverat, Gratianus Romanus, Petri Leonis nobilissimi viri filius, antea ex Monacho D. Benedicti (a) S. R. E. Archi-Presbyter Cardinalis, titulo S. Joannis ante portam latinam. Iste igitur exactis tribus sacri throni usurpatoribus, omnium è Clero, Senatu, populòque suffragantium votis, universalis Ecclesiæ Rector acclamatur, assumptoque Gregorii nomine ordinatur Anno MXLV. die XXVIII. mensis Aprilis. Baronius, Natalis Alexander, aliique scriptores, utut tres illos priores intrusos, fuisse Simoniacos fateantur; hunc à labe eximunt, & tanquam *legitimum Ecclesiæ liberatorem* ab iis distinguunt. Pagius (b) Gregorio Simonia maculam aspergit. Verùm tamen boni scriptoris est, in quæstione facti veteribus fidem deferre; neque ad intentionem, & mentem Gregorii criticâ divinatione pertentandam suomet judicio stare. *Misericordiâ & pietatis zelo motus*, dicitur intrusis illis pecunias, quas obtinendo Pontificatui profuderant, refudisse; (c) non verò hoc

hoc fine , ut à tribus iis acquiescentibus dignitatem emeret, sibi
ambiret. Ab omni Ecclesia tanquam legitimum Papam mox agni-
tum fuisse asserunt Ciaconius, Oldoinus, Ott, Amat, Eggs, Kolb
aliique. Neque est, cur Pagio hac in parte præ tot rerum peritis vi-
ris assentiamur. Igitur fascibus potitus Gregorius omnem mox la-
pidem movit, ut latronibûs aliisque sceleratis hominibûs, non Urbs
modò, sed Italia universa purgaretur, suaque Ecclesiis bona à Ty-
rannis abrepta restituerentur. Parum grata ea res accidit quibus-
dam Principibus : qui proinde Henricum III. cognomentò Nigrum,
falsis querelis circumventum ed stimulârunt ; ut , quandoquidem
per Simoniam promotus Gregorius ipsis videretur, ejus causam in
Synodo Sutrii cogenda discutiendam curaret. Accessit Sutrium
Gregorius, & *cùm audisset à Synodo pronunciari, se vitiò creatum fuis-
se : profiliit, (d) præsentè Henrico Imperatore, projectisque Pontificalibus
indumentis, humi prostratus veniam postulavit*, novi Capitis eligendi
potestatem faciens ; ne, qui vetus schisma extinguere prius conten-
derat, si suam tueretur dignitatem, novum velle schisma conflare
videretur. Ex quibus palam fit, eum à congregatis Patribus mi-
nimè depositum fuisse : neque, si depositus fuisset, ejus exauthora-
tionem ullius antea valoris fuisse, donec ipsemet sponte renuncia-
ret. (e) De morte Gregorii nihil certi in fastis. Alii eum in Ger-
mania, Cluniaci alii, Romæ aliqui diem extremum clausisse volunt.
Anno MXLVI. die XVII. Decembris post regimen anni unius, men-
sium VII. dierum XX. Ciaconius (f) narrat eum, cùm supremam
horam opperiretur, jussisse, corpus suum post mortem præ clausis
Basilicæ Vaticanæ foribus collocari : id, cùm factum postea fuisset,
turbinis vi adapertas quamprimùm patuisse valvas, ac cadaver
templo illatum, ibidémque tumulatum fuisse.

*Quæstio : Utrum alia ulla è Regnatricibus Imperatorum familiis magis con-
juncta exstiterit Sedi Apostolicæ, quàm familia Austriaca ?*

(a) Eggs. Kolb &c. (b) teste Amat. (c) Ciacon. (d) Ciacon. Leo Ostiens. apud Eggs
(e) Ott. (f) citans pro se Leonem Marsicanum.

S. LEO IX.

XXXVII. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

BRuno ante Pontificatum appellatus Hugonis Comitis de Tax-
berg ex Heilwige Egishemiensi filius, etiamdum parvulus
cœlo curæ fuit, ipsum Ecclesiæ regimini & commodis Chri-
stiani orbis destinanti : dormientis siquidem os teterrimus Bufo ad-
N ortus,

ortus, procul dubio puerum enecuiſſet; niſi D. Benedictus in vota vocatus opem attuliſſet, omni medicâ potio- rem. Ne ingratus ſer- vatori ſuo exiſteret, eidem in Tullenſi Benedictinorum Cœnobio ſe mancipavit: (a) Annis, virtutibus, ac Tullenſi ſubinde auctus infulâ, adnitente potiſſimùm Henrico Imperatore, Antitiſtitum Chri- ſtianorum ſummus denique Paſtor eligitur. *Cæſaris nutui obſecun- dans* (ut ait Wibertus Archidiaconus) *dignitatem tamen admittere noluit, priuſquam de communi totius Cleri ac populi Romani conſenſu certior redderetur.* (b) Quam ob cauſam peregrini habitu, nudatiſ- que pedibus Romam ingreſſus, tum demum, cùm ſibi faſces con- cordibus ſuffragiis deferri animadvertit, amiſit, & Anno MXLIX. die XII. menſis Februarii conſecratus, Leo dici voluit. Erat doctri- nâ, & ſanctitate illuſtris. Sacris ad aram quotidie operabatur, ad- jectô Canoniarum horarum penſô: cilicinâ frequenter tunicâ car- nem excruciabat; cui quietem nullam indulſit, aded; ut humi cu- bans, neceſſario ſomno detraheret potiùs, quàm concederet. (c) Simoniacam labem ſeverâ lege proſcripſit, congregatiſ ejus exter- minandæ cauſâ tum Romæ, tum Papiæ Conciliis. Berengarii hære- ſin proſtigavit. Jus Pontifices eligendi, aut proponendi penes Im- peratores nullum eſſe definivit. Sacerdotum mores in Gallia & Germania labefactatos coràm inſpecturus, Coloniam, inde Rhemos petiit, abuſus corrigens, diſciplinam inſtaurans. Quâ etiam occa- ſione pacem conciliavit Henricum Cæſarem inter & Godefredum Lotharingiæ Ducem. (d) Inter eundem Imperatorem, & Andream Hungarorum Regem diſſidia compoſiturus magnis in Hungariam itineribus contendit, & concordia Regem in odio obfirmatum ne- quicquam admonuit, quem propterea piorum cætû excluſit. (e) In Germaniam poſtmodum redux, litem de D. Dionyſii corpore, quod ab Arnulpho Imperatore Pariſiis Ratisbonam eſſe translatum Galli pernegabant, diremit, ac in favorem Ratisbonenſium pronun- ciavit, (f) binos inſuper eorundem quondam Episcopos Wolff- gangum & Erhardum Sanctorum Albo inſcribens. Hinc Norim- bergam proficiſcenti occurrere duo illuſtres è Schwarzenbergico- rum proſapia dynaſtæ, (g) precibus inſtantes, uti paululum Sanctus Pater defleſceret, ædiculâque ſanctæ Crucis honori à ſe conſtru- ctam dedicaret. Pontifex, cui per negotia haud vacabat, iter à mi- litari via avocare, pauliſper ſubiſtens, protensâ manu ſignum cru- cis expreſſit, & Oratorium abſens conſecravit: *Ite*, dicens, *& niſi ritè luſtrata ædis ſigna deprebenderitis, reverſi me revocate.* Abierunt nobiles viri, & facellum oleô ſacrô delibutum, cruces, literas in pul- vere expreſſas, aliâque luſtrationis Angelorum miniſterio peractæ certis-

certissima argumenta reppererunt. Dubites, an non hi feliciores fuerint Basileensibus, quorum complures Basilicas dedicavit. Exstat & ad Muræ ripam prope Leobium in Styria pervetus ædícula à S. Leone Pontifice solenni ritu consecrata. Dum sic occidentalis Ecclesiæ commodis animos applicuit, etiam orienti curas suas impendere haud intermisit: operâ Friderici Juniani Lotharingici S. R. E. Cardinalis Constantinum Imperatorem, tum & Patriarcham Constantinopolitanum, sacco & cinere piè sordidos sincerèque pœnitentes ad Ecclesiæ Romanæ gremium recepit; innumeris è Clero populòque summorum capitum exempla secutis, ac schisma ejurantibus. (h) Neque silentio involvi debet ejus adversus pauperes pietas & munificentia, quam prodigiis etiam Servator noster voluit approbare: nam hominis leprâ pessimè affecti speciem indutus, dum jubente Leone Pontificio lectulo reponeretur, subitò evanuit, nec usquam, quantumvis diligentissimè conquisitus, inveniri potuit. (i) Quid igitur mirum, si Petrus Damiani, Leonem appellet *moribus Angelum, factis Apostolum, conversatione sanctum, virum prodigiosum*. Præfuit Annis V. mensibus II. diebus VIII. cœlo transcriptus MLIV. die XIX. Aprilis, conditus in Basilica Vaticana juxta tumulum D. Gregorii Magni; cui eum conferre nullus dubitat Desiderius ex Abbate Cassinensi Summus deinde Pontifex, appellatus Victor III. Exornârunt sæculum Leonis Hermannus contractus, Bernardus Cluniacensis Monachus, Marbodus Episcopus Rodonensis, aliique non pauci. (k)

Quæstio: Cur Papæ itineranti præferatur SS. Eucharistia?

(a) *Ciaccon. Bucel. &c.* (b) *in ejus vita apud Amat.* (c) *Amat.* (d) *Kolb.* (e) *Ciaccon.* (f) *Kolb.* (g) *Oldoin. Kolb.* (h) *Eggs.* (i) *Kolb.* (k) *Ciaccon.*

STEPHANUS IX. aliàs X.

XXXVIII. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

FRidericus Junianus, cujus paulò antè meminimus, è Regio Lotharingiæ Ducum sanguine ortus, post feliciter obitam Constantinopolitanam Legationem, S. R. E. Cancellarius renunciatus, positâ post mortem Leonis purpurâ, Divi Benedicti, quod à puero anhelârat, institutum amplectitur in Cœnobio Cassinensi: nec multò post in locum demortui Abbatis Roberti succedit. (a) At à Victore II. necessitatibus laborantis Ecclesiæ potius, quàm privatæ devotioni & quieti consulere jussus, purpuram rursus assumere, Cardinaliûmque cætui titulo S. Chrysogoni accedere cogitur. Victore decedente omnium suffragiis ad thronum non tam le-

vatur, quàm invitatus trahitur ac raptatur. Ægrè demum acquiescens, assumpto Stephani nomine inauguratur MLVII. die III. mensis Augusti. Mox Romæ Synodos congregat, in quibus incestus sanguine junctorum nuptias, Clericorum item ac Presbyterorum nupturientium libidinem severissimè coercet; vitium proprietatis è cœnobiis proscribit, multaque restituendis moribus profutura decernit. (b) Petrum Damiani mirificâ sacri Senatûs gratulatione Divi Benedicti è cœnobio extractum, S. R. E. Cardinalibus accenset, qui Pontifici gratiarum locò id retulit; ut eum *Persecutorem suum* appellaret, (c) & dignitatem, quoad vixit, à se excutere conaretur; vir sanctitate & omnigenâ eruditione sui temporis scriptorum nulli secundus. Depravârant per id temporis malevoli quidam, commoda sua præ juribus Ecclesiæ, præque Divinis rebus æstimantes, juvenilem Henrici IV. Imp. animum, qui familiarium instinctu, non literatis aut dignioribus, sed ditioribus Ecclesias tradebat, imò prodebat, apertâ sacrorum nundinatione. Hunc ut ad frugem Stephanus revocaret, Hildebrandum S. R. E. Subdiaconum ad Agnetem Henrici matrem misit; cujus ope à scdissimo Simonix flagitio Imperatorem absterruit. (d) Confecto feliciter negotio ad Insubres se contulit, & Mediolanensem Ecclesiam, quæ circumacta superbix spiritu ducentos ferme annos ab obedientia Romani Pontificis aliena exstiterat, ad officium reduxit. (e) Stephanus autem multa & præclara in emolumentum Ecclesiæ disponens, mentèque ampliora volutans, ad Godefredum fratrem Tusciæ Comitem Florentiâ se contulit, afflictæ valetudini consulturus; ubi lethali morbo oppressus, assistente sibi ultima in luctu Beato Hugone Cassinensium Cœnobiarchâ, (f) pretiosam animam Servatori reddidit Anno MLVIII. die XXIX. Maji, in Florentina S. Reparatæ Ecclesia conditus, multisque ab obitu miraculis clarus. (g) Fulsit Pontificali dignitate menses duntaxat VII. dies XXVII.

Quæstio : Cur Pseudo - Politicis nostri temporis displiceat regimen Ecclesiasticum?

(a) *Ciacon, Ott &c.* (b) *Ciacon.* (c) *Bucel.* (d) *Ciacon.* (e) *Idem.* (f) *Oldoin.* (g) *Amat. Eggs. Kolb &c.*

S. GREGORIUS VII.

XXXIX. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Gregorius Septimus, exosum hæreticis nomen, & mendacis Bennonis proscripti Authoris, (a) ejusdémque sequacium calumniis operosè proscissum; sinceris tamen, id est, etiam
Germa-

Germanorum scriptorum calamis nunquam sine adjecta venerationis indice, nota fastis inscriptum; Albo Pontificum Romanorum, miro omnium Ordinum consensu, præterquam suo, ipso etiam Imperatore Henrico adgratulante inseritur Anno MLXXIII. die XXX. mensis Junii. Hildebrandus, sive Jetprandus, (b) antequam Apostolicum thronum conscenderet, appellatus; Patriâ Senensis, vel melius Soänenfis, (c) ex antiqua Aldobrandeschorum Comitum prosapia oriundus, in Cluniacensi primùm cœnobio sub D. Benedicti regula (d) multa, eaque exaggerata meritis est stipendia; ob præcellentem deinceps humanarum, Divinarumque rerum scientiam, tum ob eximia probitatis, fortitudinis, aliarumque virtutum exempla *Magnis* Pontificibus jure merito annumeratus. Vix dum adierat Vicariam Christi Præfecturam Gregorius, cum Legatos suos ad Michaëlem Ducem Græcorum Imperatorem destinavit, perniciosum inter Græcos, & Latinos schisma per eosdem penitus extincturus: sacros deinde lituos adversus Mahometanam immanitatem animavit. Demetrium Dalmatiæ Croatiæque Ducem Regis titulò auxit. Gallorum Regi Philippo, nisi à quæstu beneficiorum Ecclesiasticorum abstergeret, execrationum diras est minitatus. Boleslaum S. Stanislai interfectorem fidelium commerciò prohibitum, Regnò Poloniæ privavit. Per literas Henricum IV. Imperatorem frequenter, & acriter admonuit; ne sacras dignitates venales prostitueret; Divina è Vaticano fulmina, nisi resipisceret, intentans. Paternis adhortationibus aded non obtemperavit Cæsar; ut Agnetem, Augustam matrem, idipsum sæpius inculcantem, pravorum hominum, & Giberti præprimis scelestis suggestionibus gradu moverit, & administratione, aulæque depulerit: quæ in Italiam profecta, Frutellis in Lombardia piissimè diem suam haud multò post obiit. (e) Insistebat interim vindicandis Ecclesiæ juribus Pontifex, instaurandæ veteris disciplinæ studiosissimus: investiturarum abusus, tanto temporum decursu, tot sæculi Principum factionibus obfirmatos, & Simoniacam labem in Italia, Germaniæque latissimè serpentem abolere satagebat, (f) cœlibatum Clericorum penè ab interitu revocavit, statuens; ne ad sacra ministeria ullus, nisi castos mores sponderet, promoveretur. Opposuerunt se complures è Clero, fædissimis muliercularum amotibus impliciti, teste Schafnaburgensi in Chronico, (g) palàm oggerentes; *Malle se Sacerdotium deserere, quàm conjugium*: quos Gregorius, interque eos Bremensem, Salisburgensem, Spirensensem, Argentoratensem (h) Episcopos, sacrilegos concubinarum potiùs, quàm sacros Ecclesiarum sponsores ab officiis removit. Hi ipsi amplius concitârunt in Pontificem, exaspera-

speratum aliàs Imperatoris animum, præcipuè verò Gibertus Raven-
natenſium Episcopus, ejusque familiaris Cincius præpotens civis
Romanus. Nefarius hic Tenebrio, rem nempe Henrico Gibertò-
que gratam præstiturus, ipsâ nocte nato Servatori sacratâ, operan-
tem ad aras Pontificem per satellites adortus, crinibus è Basilica ra-
ptatum in carcerem abstraxit; haud faciliè redditurus libertati, nisi
ad arma conclamans vulgus è parricidæ manibus charum Patrem
extorlisset. (i) Gregorius Pontificiam ulturus Majestatem, congre-
gatâ ad Lateranum Synodo, Gibertum (quem contumax Impera-
tor interea Antipapam Clementis III. nomine insignitum, in conci-
liabulo Vormatiensi eligi, in Brixinensi verò confirmari curârat)
tum & Henricum, ac utriusque fautores anathemate feriit; popu-
lòsque à præſtito Cæsari fidelitatis juramento absolvit, factâ pote-
ſtate, alium designandi, qui imperium sanctiùs administraret. (k)
Confestim Saxones ab Henrico descivère, aliis Germaniæ Principi-
bùs, nî cum Gregorio & Ecclesia in gratiam propediem rediret, pa-
rem defectionem minitantibus. Exauthoratus Henricus animum
tegens, non exuens; pœnitentiam, quò tempori serviret, & exaspe-
ratos subditos deliniret, simulat; Canusinaeque arci supplicantis
habitum præferens succedit: ubi Mathildis, Abbatis Cluniacensis,
& Sabaudi Comitis rogatu, censurâ exsolvitur, (l) Ecclesiæ conci-
liatur, & obedientiam ac pacem jurejurando firmans, throno resti-
tuitur. At in bono levis, in malo pertinax Imperator, ut primùm
Germanos Magnates ubertim se lulisse credidit; larvam ponens, in
Gregorium majori rabie insurrexit. Quapropter Suevorum Du-
cem Rodolphum Principes designant; annuente Pontifice, coro-
nâque auream submittente, cui insculptus visebatur Versiculus:
Petra dedit Petro, Petrus diadema Rodulpho. Longum esset referre
atrocia, quæ seu Gregorius exinde tulit, seu Henricus patravit.
Romam Imperator obsidet; è pratis Neronianis, (m) ubi castra lo-
cârat, non malè dictus *Nero Germanicus*. Templâ SS. Petri & Pauli
profanat ac diripit; jam non in Christi Vicarium, sed in DEUM ipsum
depugnans. Capitolium occupat; gravissimâs calumniis Sanctissi-
mum Patrem tam latè diffamans, quàm arctâ obsidione Castro
S. Angeli inclusum constringens. Donec Robertus Guiscardus sup-
petias veniens, ex Urbe Pontificem secum abduceret, Salerni secu-
riùs, quàm infidos inter Romanos acturum. Ibi cum sacram ex-
peditionem in infideles per Christianum illum Palæstinæ Herculem
Godefredum Bullionium strenuè promoveret, avertendisque ab
Ecclesia malis insudaret; æumnâs non tam privatâs, quàm publi-
câs animum excruciantibus sensim contabuit. Ad extrema dedu-
ctus,

ctus, & propediem moriturus, in hæc verba finiit: *Dilexi iustitiam, & odi iniquitatem; propterea in exilio morior*: quibus dictis placidissimè animam meritis gravem Beatorum consortio transmisit, MLXXXV. die XXV. Maji, honorificè conditus in Ecclesia Cathedrali Salernitana Divo Matthæo sacrata. A Divo Anselmo, aliisque bonis omnibus (quorum è numero Henriciani & Schismatici scriptores cum Sigeberto expungendi sunt) ubertim laudatur. Annis XI. mensibus X. diebus XXVI. quibus Ecclesiam moderabatur; sibi fortiter, constantérque faventem præ aliis, expertus est Mathildem, Godefredi Lotharingiæ & Tusciæ Ducis uxorem; Beatricis Comitis, an obedientissimam potius Apostolicæ Sedis filiam: quæ Liguriam & Tusciam Ecclesiæ Patrimonio in perpetuum adiecit, deque suo donavit. Qua de causa maligna ejus sæculi Schismaticorum fæx, ansam arripuit, sanctissimi hujus Pontificis famam per calumnias iniquissimas traducendi, ceu furtivis Mathildis amoribus esset irretitus. At nota est affatim utriusque intaminata innocentia, miraculis à morte frequentibus comprobata. (n) Commemorantur sedente Gregorio fulsisse Marianus Scotus Monachus Fuldenfis, scriptâ sæculi sui historiâ celeberrimus; Sanctus item Anselmus, è D. Benedicti Monacho Archi-Episcopus Cantuariensis, qui festum Conceptionis B. M. Virginis in sua primùm Ecclesia festo cultu obiit; Divus demum Bruno Canonicus Rhemenfis sacri ac exempti Carthusiensium instituti Fundator. (o)

Quæstio: An Gregorius amplius profuerit Ecclesiæ delitescendo, an adversariis animosè se opponendo?

(a) *Sic eum vocat Eggs &c.* (b) *Idem.* (c) *Oldoin.* (d) *Papebroch. Oldoin. Forest. &c.* (e) *Guil. Waba in labor. Hercul. Christiani.* (f) *Amat.* (g) *apud eundem.* (h) *Kolb S. J.* (i) *Ciacon. &c.* (k) *Waba.* (l) *Ciac.* (m) *Idem.* (n) *Amar.* (o) *Ciac.*

V I C T O R III.

XL. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Sui nominis gloriâ dignus, Victor appellari & voluit, & meruit, dum Antistitum supremus Princeps inauguraretur, Desiderius Cassinensium Abbas, (a) profano antea cognomento Taufer nuncupatus, (b) Beneventani Principis filius, heroico facinore multiplici celeberrimus. Sponsam, quam parentes obtruserant, intactam reliquit, (c) sæculi honores contempsit; sacras dignitates fugit, Apostolicum Ecclesiæ Magistratum admittere, constanter re-nuens, eousque; donec à Synodo Capuana ad eum acceptandum

non tam rogaretur, quàm cogeretur, Anno MLXXXVII. die XI. mensis Maji. Protrivit itaque laudatissimus hic Pontifex carnis illecebras, honorum subsellia, splendidam sæculi pompam: neque mirum, quòd de istis triumphaverit; horum omnium Victorem dudum antea vicerat, scilicet seipsum. Post tot victorias facile Viro Religiosissimo accidit, etiam vincere calumnias; quas seu Hugo Lugdunensis Sedi inhians, sive eodem ductus spiritu Richardus Massiliensis Abbas, sive Gibertus, aliique Henricianæ factionis Schismatici in illum ausi sunt effutire. Et illos quidem, cùm resipiscere abnuerent, in Beneventana Synodo à fidelium cōmunionē suspendit: contra Henricum verò ejusque asseclas decessoris acta confirmans, execrationes instauravit. Profanis armis horum audaciam castigare ferme omisit, omnem militiæ nervum in Africam trajiciens; quò roboratus subinde Godefredus Bullionius Christiani exercitus Antesignanus, cæsis centenis facile Saracenorum millibus, (d) triumphale D. Petri vexillum Hierosolymitanis demum mœnibus gloriosissimè fixit, ut infra suò locò dicetur. Dum Christiani Heroës, procul patriâ, procul Europâ ad fundendos Amalecitarum posteros strenuè incumberent, Moysen domi æmulabatur piissimus Pontifex, extensis manibus suppetias, imò victorias è cœlo creberrimas evocans. (e) Tot inter triumphos ultima ei lucta instabat: Beneventi quippe infirmatus, quò hanc ritè opperiretur, in Cassinense Cœnobium deportari petiit: ubi morti succubuit, non sinè nota veneni à Schismaticis propinati, & Victor cœlestes ad triumphos properavit Anno MLXXXVII. die XV. Septembris ibidem sepultus. Præfuit menses duntaxat IV. cum diebus VII.

Quæstio: An notoriè excommunicatus, si à Pontifice amicè salutetur, censendus sit hocipso à censuris absolutus?

(a) *Ciacon. Oldoin. Amat. Ott &c.* (b) *Ciac.* (c) *Ciaconius citans ex Epitaphio hos versus: Intactam sponsam, matrem, patriamque, propinquos spernens huc propero, Monachus efficio.* (d) *Amat. Kolb.* (e) *Kolb.*

S. URBANUS II.

XLI. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

A Pud Tarracinam Campaniæ Oppidum congregatus Cardinalium cætus Divini in terris Imperii diadema obtulit Ottoni, qui Patre Milone Castellionensis in Gallia ditionis Domino natus; Cluniacensis postea D. Benedicti sub regula Monachus, (a) à Gregorio exinde ob Divinarum scripturarum & sacrorum Canonum

num peritiam, tum ob indolem rerum solerter gerendarum capacem S. R. E. Cardinalibus annumeratus, demum ab universa Ecclesia, Urbani nomine Summus Pontifex appellatus est, Anno MLXXXVIII. die XII. Martii. Expedivit quàm mox Legatos ad Principes etiam Græcos, eos monens, teste Orderico, *ut in fide Catholica irrefragabiliter persisterent, & omnem scissuram à lege Dei, & corpore Christi callidè præcaverent*: qui etiam Urbani monitis obtemperârunt solo Henricô IV. Teutonum Principe, & pedissequo ejus Giber-tô Antipapâ cum cohærentibus in transversum abeuntibus. (b) Armis Schismaticorum Româ pulsus in Insulam Tyberis Lycaoniam primum, deinde ad retinendam in fide Campaniam digressus, Cassinum adiit: ubi acerbissimo calculi dolore liberatus est beneficio Divi Patriarchæ sui Benedicti ipsum visentis, & corpus suum Cassini exstare asseverantis. Rursum Gibertinorum furori se subducens, in Longobardiam; Alpes demum emensus, in Gallias fugit; & Philippum I. Francorum Regem pœnitentem in Ecclesiæ gremium recepit, quem antea ob pellicem dimissæ Regiæ conjugii Berthæ super-inductam anathemate confixerat. Diversa convocavit Concilia Trojanum, Amalphitanum, Placentinum, Tolosanum, aliâque; ubi confirmatîs decessorum decretis, in Henricum ac Clementem Pseudo-Papam sacras detestationes iteravit: deinde in Asiam, atque adeò ipsam in Palæstinam belli sedem transferri ex Africa jussit. Demum Romam complurium Principum militumque manu stipatus, è Gallia redux, Schismaticos ejecit. Ibi Tarraconensem civitatem à Berengario Tarraconensi Comite Saracenis nuper ereptam, sibi-que donatam D. Petri Patrimonio adjecit, cujus donationis syngrapham exstare in Vaticana Bibliotheca, asserit Oldoinus. Accesserant ad Urbem Sanctissimi Pontificis visendi causâ, Henricus Danorum Rex, & Adelais (quam etiam Praxedem alii appellant) Henrici IV. Augusta conjux cum Conrado filio; quos pro dignitate Urbanus, quàm honorificentissimè accepit, Conrado sacrilegi Patris consortium fugienti gubernacula Longobardici Regni committens. (c) Meminerunt Siculi scriptores privilegii cujusdam, quô Pontificem hunc Rogerio, Siciliae, Calabriae, Apuliaeque Duci indulgisse ajunt; ut ipsemet Dux Legati Pontificii autoritate suis in ditionibus polleret, neque ullum alium Apostolicæ Sedis Legatum, nisi ultro vellet, recipere teneretur: quod Authores alii ceu dubium, aut nullum impugnant. Sed nullus jam ultrà dubitationi locus; postquam autoritate Pontificiâ litem hanc nuper diremit Clemens XI. solenni publicatô decretô, quô privilegium illud, si quod fuit, abolevit; ac in refragantes Siculos excommunicationis, & in-

terdicti censuris animadvertit. (d) Sedit Urbanus Annos XI. menses IV. dies XVIII. multiplicibus ærumnis ad extrema deductus, & Anno MXCIX. die XXIX. mensis Julii, triumphali pompâ coelestem Hierusalem ingressus; dum eodem anno ac mense Hierosolymas in terris victricibus cruce signatorum armis subactas gloriosissimè ingrederetur Godefredus Bullionius, spineo fertô Rex inauguratus; aureo ibi diademate coronari recusans, ubi Christus spinis esset incinctus: quod vel sic genuinum sub spinoso capite membrum sese palàm profiteretur. (e) Inclaruerunt præterea in hac sacra expeditione: Hugo Magnus Philippi Francorum Regis Germanus; Roberti ambo, hic Flander, ille Anglus; Balduinus & Eustachius Godefredi Lotharingi fratres; Buamundus Tarentinus cum fratre Tancredo; Raymundus Tolosanus, aliique Principes, Comites, Nobiles: quin & Episcopi ac Religiosi diversorum Ordinum viri: Petrus præprimis Anachoreta; qui cùm prius in solitudine sanctissimam vitam ageret; ex eâ progressus, prædicationis, ac eloquentiæ vi incredibili solitudinem in provincias induxit; cùm è Germania, Italia, Gallia, Anglia, Lotharingia in Africam primùm, mox in Asiam tot cives traduxit; ut Europæ loca pleraque incolis vacuata solitudinum speciem referrent veriùs, quàm Urbium, aut oppidorum. Multa hinc eximia denuo adjicienda forent de S. Anselmo Episcopo Cantuariensi Divi prius Benedicti Alumno, quæ malumus omittere, quàm manca compendio dare, legenda apud Buce linum, & alios ad Annum MXCVIII. &c. Quò etiam anno facer ac exemptus Cisterciensium Monachorum Ordo à Roberto Molismensi Abbate, strictioris instituti satagente, ad Cistercium (locus est agri Cabilonensis in Burgundiæ districtu) XX. & unò sociis sibi assumptis, summo Ecclesiæ bono institutus est. (f)

Quæstio: Quid mysterii contineat Aurea Rosa à Pontificibus Romanis consecrari, nec nisi Magnis Principibus offerri solita?

(a) *Ciac. Oldoin. Papebroch.* (b) *l. 8. apud Amat.* (c) *Oldoin.* (d) *teste Amat Tom. 4. Hist. Eccles. in Urbano.* (e) *Guil. Waba.* (f) *Ciacon.*

PASCHALIS II.

XLII. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

EX Cluniacensi Monasterio, (a) quod Romanorum per id temporis Pontificum jure Seminarium dixeris, spectatæ probitatis, & doctrinæ vir nobilissimâ Rayneriorum seu Reginerorum (b) profapiâ editus, in solium D. Petri evehitur, expirantibus in

in eventus lætissimos vaticiniis, quibus eidem Albertus Allatrinus Episcopus supremam dignitatem dudum antea prædixerat: *Raynerium*, videlicet, *ter sex annos Ecclesie regimen obtenturum*. (c) Adit illud, assumpto Paschalis nomine, Anno MXCIX. die XIV. mensis Augusti: quò ipso tempore Pseudo-Papa Gibertus, qui annis circiter duobus suprà viginti Ecclesiam diro schismate afflixerat, subitanè morte ab ultore DEO immisâ interiit: cujus corpus Ravennæ in Cathedrali sepultum, jussu postea Paschalis refossum, ac in Tyberim est jactatum, (d) vel, ut alii volunt, flammis abolitum. (e) Sed minimè propterea abolitum est schisma aliis quamprimùm sacrilegis tribus capitibus è bustuario hoc monstro pullulantibus, Alberto nimirum cive Attellano, Theodorico, & Maginulpho Romanis; quæ tamen ope fidelium mox fuere recisa. Nam Albertus ipso electionis die à Romanis captus, Averfam in Monasterium S. Laurentii relegatur. Theodoricus in Cavense Asceterium detrusus, carceri perpetuo mancipatur. Maginulphus demum coortâ seditione vitâ exuitur: quorum memoria, teste Victorello, exstat in æde S. Nicolai, ubi Paschalis Iconi hos versus subnexuit Callistus II. (f)

Ecclesie decus Paschalis Papa secundus

Albertum damnat, Maynulpum, Theodoricum.

Supererat Henricus IV. obfirmatis Romanos in Pontifices odiis, quàm annis ætatéque gravior. Hic enim, utut in celeberrimo Germanorum Præsulum Conventu Moguntiae habito, insignia Imperii in filium antea transtulisset, quietis impatiens, resuscitandis turbis exercitum denuo comparare nitebatur: quo tamen in molimine Divina Nemesis illum occupavit, & è vivis eripuit, quò Ecclesie quieti consuleret. Neque tamen diuturna fuit malacia. Henricus V. Patri in imperio, an in impietate potius succedens, Romam advolat: qui ad Vaticanam Basilicam ubi pervenit, Paschalem simulatâ submissione veneratus, in ædem sacram admittitur: in qua contra datam fidem, Pontificem de confirmandis Simoniacis Episcopis identidem interpellans, cùm annuere Paschalis detrectaret, eundem sacrilego ausu, milite cinctum in castra è templo secum abripit; & quod precibus antea nequiverat, vi intentatâ extorquet. Coronatus demum, & scelere suo triumphans Imperator Germaniam repetit, & Pontificem liberum dimittit: qui metu exemptus, confirmationem, actâque omnia confestim rescindens, Cæsarem violati jurisjurandi, temeratae Ecclesie, ac Pontificiae dignitatis reum anathemate perstringit; convocatò ad sententiam iteratò publicandam Conciliò Lateranensi. Et sacrae quidem diræ tristibus haud ca-

ruère effectis. Inaudito terræ motu concussæ civitates, fontes cruentâ scaturigine tabidi, infana ventorum rabies, aliâque innumera ostenta, & paternarum præcipuè cladium funesta recordatio Henrici animum consternaverant. Eapropter per Legatos agere instituit, ut cum Paschale ac Ecclesia in gratiam rediret: (g) quam Sanctissimus Pater, æquè pius ac perspicax, alibi, quàm in œcumenica synodo obtinendam negans, ut populabundum Cæsarem Italiæ imminere comperit, Româ in Apuliam, ubi synodus agebatur, secessit. Ergo Henricus Urbem cum exercitu formidando subiens, ac pœnitentiam simulans, absente Pontifice, à Braccarensi Archi-Episcopo schismatico (h) absolvitur, sacris restituitur, iterûmque in Basilica Vaticana coronatur. Quô factô Italiam non tam passibûs, quàm populationibûs emensus, in Germaniam rediit. Paschalis verò ex Apulia, rebus confectis, iter Urbem versùs relegit: in quo Calojoannis Imperatoris Constantinopolitani Oratores ad Prænestem sibi obvios audivit, & hortatus est ad bellum sacrum in Saracenos strenuè continuandum. Romam ut tenuit, in morbum incidit; quo ingravescente extremis salutis nostræ remediis munitus, animam Creatori suo reddidit Anno MCXVIII. die XVIII. Januarii, Pontificatûs sui Annô XVIII. mense V. die V. Corpus ejus in Patriarchio Lateranensi marmoreâ tumbâ conditum est. Occubuère, sedente Paschale, MCIX. Illustrissima sacri Ordinis Benedictini sidera S. Anselmus Archi-Episcopus Cantuariensis, meritis in Ecclesiam clarus, & Hugo Abbas Cluniacensis mirâ sanctitate, doctrinâque conspicuus. Excessit pariter è vivis S. Bruno Carthusiensium Patriarcha. (i) Mathildis autem piissima, & virilis animi fœmina, possessionibûs, quas Christi Vicario in terris donaverat, cœleste Christi regnum obtinet, Anno MCXV. extincta, in Monasterio S. Benedicti constructo inter Padum & Larionem: (k) quam mulierem fortem fuisse, defendendæque Ecclesiæ propriam dexteram jam ferro armatam, aliàs aurô liberalem constanter sacrâsse, & multiplici sanctitatis notâ fulsisse, testantur sinceri ejus ætatis scriptores, & post eos Guilielmus de Waha S. J. quem si volvere cæperis, amœnissimo scriptionis genere te aded distinebit, ut citra singulare oblectamentum nunquam te sit dimissurus.

Quæstio: An pejus egerit Henricus Imperator Pontifici apertè se opponendo, an simulatâ pœnitentiâ submittendo?

(a) *Ciac. Papebroch.* (b) *Bucel.* (c) *Eggs.* (d) *Baron. Amat.* (e) *Kolb. Eggs. Forest.* (f) *Amat. Eggs. Kolb.* (g) *Eggs.* (h) *Idem.* (i) *Oldoin. & Bucel.* (k) *Eggs.*

GELA-

GELASIUS II.

XLIII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

CAjeta Nobilis Campaniæ Urbs primam lucem, idoneam autem, & summò subselliò dignam institutionem Gelasio dedit celebre D. Benedicti in monte Cassino Cœnobium. (a) Illustri Crescentiorum stirpe genitus, & Joannes, cognomento Cajetanus, antea dictus, ob sumas dotes è Monasterio ab Urbano II. Romanam in aulam evocatus, à Paschale Cardinalium cætui adlectus, omnium denique suffragiis Pontificali coronâ redimitus est, Anno MCXVIII. die XXIV. mensis Februarii; quam XI. duntaxat menses, & dies XXIX. gestavit. Vixdum electus à Cincio Frangipane sacrilego Henrici V. Imperatoris amico immania pertulit. Hic siquidem, referente Victorello, effractis Ecclesiæ Palladianæ postibus, Gelasium pugnis ac calcibus sædè deformatum, vinculisque onustum ad carcerem raptavit. Eluxit tunc insignis civium Romanorum fides, qui ad arma conclamantes, fugatis Frangepanibus Pontificem è subterranea specu erutum, equo albo imposuere, ac triumphantium specie in Lateranum solenni pompâ deduxere. Parta hunc in modum quies diuturna haud fuit: Henricus enim præcipitato in Italiam itinere, exercitu omnes urbis aditus sepsit; cujus sævitiei ægrè sanè subductus fuisset Gelasius; nisi Hugo de Allatro, vir purpurâ sacrâ, sed fide in Patrem Sanctissimum longè amplius insignis senem optimum tanquam pius Æneas Anchisen humeris impositum per occultos calles, faventibus intempestæ noctis tenebris, Urbe exportasset, ac triremi impositum Cajetam deduxisset; (b) ubi à popularibus suis honorificentissimè susceptus ed usque delituit, dum Henrici furor deferbuisset. Is ergo, Mauritiò Burdinò Braccarensi Episcopo in sanctam sedem per summum nefas intrusò, ac Frangepanum tutelæ commendatò, cùm intellexisset Apuliæ, Calabriæ, Campaniæque Principes junctis armis adversum se movere, collectis vasîs, Italiâ, quam cædibus ac rapinis latè compleverat, fugienti similis excessit. Gelasius elongato Cæsare Romanam reversus, omniâque deinceps pacata fore arbitratus, Proceres cum militibus ad sua remisit. Verùm aliter ac censuerat, accidit: nam cùm postea in Ecclesia D. Praxedi sacra anniversariam ejusdem Divæ memoriam solennibûs sacrîs recoleret; Henriciani conjurati rursus fores effringunt, summum Sacerdotem furori suo, vel ipsas ad aras immolaturi; nisi Crescentius nepos, juvenis fortissi-

mus pro Patruo Pontifice, adjuvantibus Corsis, Northmannisque, latronum vim sustinuisset eousque, dum Romanus populus, enorme facinus edoctus, fideli ferro viam aperiens, Sanctissimum Patrem in libertatem vindicasset. (c) Pontifex, ne sui causâ cladibus involverentur cives, Petrô Portuensi Episcopô, Urbis Vicariô constitutô, ad portam securitatis in Gallias abscessit; ubi, postquam à Ludovico VI. Galliarum Rege (d) sumâ charitatis & honoris significatione fuisset susceptus, coactis Conciliis Henricum & conjuratos sacris diris solenniter devovit. Gravissimâ interim ægitudine ex itinerum ærumnis contractâ (Sugerius Abbas Podagram, Ciaconius & Pandulphus Pleureusin appellant) ad extrema deductus, Cluniacum deferri petiit, *quò deportatus* (ait Hugo Monachus Cluniacensis in Epistola ad suum Abbatem Pontium) *in medio fratrum, circumstantibus Episcopis Cardinalibus quievit* die XXIX. Januarii Anno MCXIX. Visitur etiamnum Cluniaci ejus monumentum opere Tusco è candido marmore constructum: neque desunt scriptores, qui Sanctis eundem accenseant. Jacit sedente Gelasio fundamenta sui Ordinis Canonorum Regularium sub regula S. Augustini, S. P. Norbertus; cujus sequaces, à loco ad habitandum sibi cœlitus præmonstrato, Præmonstratenfes agnominantur. (e) Quamquam alii (f) ad Callisti tempora horum referant initia juxta versiculos illos vulgò decantatos:

*Anno milleno, centeno, bis quoque deno
In Præmonstrato fundatur candidus Ordo.*

Quæstio: A quonam Pontifice, appellationes ad futurum Concilium à sententia Sedis Apostolicæ, primùm sint damnatæ, tanquam SS. Canonibus contrariæ, detestabiles, noxiæ, inanes?

(a) Ciacon. Forest. &c. (b) Ciacon. Kolb. (c) Ciacon. Eggs. (d) Amat. (e) Ciacon. (f) cum Eggs.

CALLISTUS II.

XLIV. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Purpuratorum cætui virum circumspicienti extinguendo Schismati idoneum; qui Principum gratiâ, autoritate, solertiâ æquè, ac sapientiâ, pietatèque polleret, occurrit Guido ex nobilissimorum Burgundiæ Comitum pervetusta prosapia ortus, potentissimis Regibus Gallo & Anglo, nec non ipsi Henrico Imperatori propinquitate junctus, Faverianus antea (a) & Cluniacensis Benedictinus; (b) tunc autem Archi-Episcopali dignitate Viennensem

fem Diœcesin gubernans. Urgente igitur cœlo præsentium suffragia, & absentium subinde Cardinalium approbationem ferens, Callistus appellatur, & Pontifex coronatur, Romæ (c) an potius Viennæ in Gallia? (d) incertum. Id certius: Romam primùm, inde negotiorum causâ Beneventum adiisse: Legatos misisse in Germaniam, qui Imperatorem aut ad saniora reducerent, aut contumacem gradu moverent. Hi Colonia Germanorum Antistitum Convantum cogunt; Henricum, nisi Simoniacæ Episcopatum, & Abbatiarum collationi per nefas hætenus usurpatæ renunciaret, atque ablata Ecclesiæ bona restitueret, cætu piorum, atque aded dignitate ejecturi. Quô factô permoti Germaniæ Proceres, & ipsi ad Comitata Herbipolim confluunt, & Imperatori diem dicunt, haud obscure innuentes, absentem, nisi pareret, regno spoliaturos. Paruit Henricus, & Callisti, Principumque desiderio satisfacturum sese, jurejurando spondit. (e) Neque segniter promissa præstitit: *Nam investituris per anulum & baculum renunciavit, & electiones Præsulum liberas deinceps esse jussit.* Sed nec illiberalis erga Henricum existit Pontifex: nam execrationibus solum Ecclesiæ communioni restituit; tum, ut Episcopi & Abbates *Regalia*, quæ vocantur per sceptrum ab Imperatore reciperent, concessit. Sic mutuis pactis in Germania primùm sancitis, mox in Concilio Generali Lateranensi stabilitis concordia dudum suspirata feliciter demum coaluit, exterminatô tot annorum funestissimô diffidiô. (f) At Germaniâ vixdum Italiæ conciliatâ, alius è finitimo exoritur turbo, Siciliæ Comite Rogerio Apuliæ Calabriæque per Tyrannidem potitô, & Italici Regis titulos affectante. Disjiciendæ tempestati intentus Callistus Beneventum digreditur, cum Italiæ Proceribus de remedio consultaturus, eisdemque ad ferendas latinis suppetias, qui de Palæstina periclitabantur, permoturus. Inde Romam repetens, Sutrium deflectit, & obsidione cingit; unde non nisi captô Anti-Papa Burdinô abscessit, qui affectato Gregorii VIII. nomine Ecclesiam triennio perturbaverat. Hunc in triumphum Romam abductum perpetuis exinde carceribus addixit. Victoriæ monumentum picturis in Lateranensi palatio expressum suâ etiamnum ætate superfuisse testatur Ciaconius cum subjecta inscriptione:

Ecce Calistus honor Patriæ, decus Imperiale

Burdinum nequam damnat, pacemque reformat. (g)

Tantis pro emolumento Ecclesiæ gestis Clarissimus Callistus, beneficentiæ, ac pietatis suæ luculenta ubivis vestigia impressit. Viennensis Ecclesiæ Antistitem Gallicani Primatûs prærogativâ au-

xit, quam in septem Provincias obtinet, nimirum in Viennensem, Bituricensem, Burdigalensem, Auscitanam, Narbonensem, Aquensem, & Ebredunensem: cujus indulti posteris memoriam refricat nummus Archi-Episcopi Viennensis jussu proculus cum inscriptione: *Maxima Sedes Galliarum.* (h) Compostellanæ Ecclesiæ Episcopum (ut erat cultui D. Jacobi perquam addictus) Metropolitam constituit, Apostolicæque Sedis per Hispanias Legatum dixit. (i) Hugonis Cluniacensis Abbatis sanctitati, multis, variisque argumentis comprobata festum natalem haberi voluit. (k) Tolosæ Synodum congregavit, in qua execratus est hæreticos, qui Eucharistiæ Sacramentum, parvulorum Baptismum, ordines sacros, & legitimas nuptias rejiciebant. Altaria deinceps splendori, Basilicas vetustate collabentes pristinae firmitati restituit, Mænia urbis refecit, aquæ ductus in forum Romanum derivavit, arces Ecclesiasticæ ditionis adversus incursantium vim egregiè munivit, verbô Pastoris optimi munus fideliter explevit, postquam id gessisset Annis V. mensibus IX. diebus XXVIII. de DEO, deque bonis omnibus benè meritus, in pace quiescens Anno MCXXIV. die XII. Decembris, sepultus in Basilica Constantiniana S. Salvatoris. Callisto ad clavum vigilante, inchoatus est à Sanctio III. Hispaniarum Rege Ordo militiæ Calatravæ sub regula D. P. Benedicti: (l) Templariorum etiam institutus ordo (cujus initia Eggs ad Gelasii tempora revocat) toto postmodum orbe, quàm latè diffusus, tam subitò excisus.

Quæstio: Quæ Templariorum origo? unde sic dicti? & quænam potissimum causa internecionis eorundem?

(a) *Oldoin.* (b) *Kolb.* (c) *juxta Eggs.* (d) *juxta Amat.* (e) *Eggs.* (f) *Amat.* (g) *Idem.* (h) *Ciacon.* (i) *Oldoin.* (k) *Idem.* (l) *Ciacon.*

INNOCENTIUS II.

XLV. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Gregorius antea appellatus, patriâ Romanus, ex nobilissima Papareschorum familia (quæ hodie de Matthæis dicitur) Patre Joanne, viro in paucis strenuo genitus, liberalium æquè disciplinarum, ac morum concinnitate præstans, Benedictini Cœnobii SS. Nicolai & Primitivi (a) primùm Abbas, deinde ab Urbano II. S. R. E. Cardinalis, Christianorum denique Antistitum Primas legitur, & Innocentius nuncupatur. At ille pertinaci modestiâ summam potestatem deprecabatur: quam ut admitteret, cùm nullis rationibus, precibus nullis adduci posset, excommunicationis inter-

interminatione cogi debuit à sacro Senatu. (b) Inauguratus die XXIII. Februarii Anno MCXXX. contra Rogerium Siciliae Comitem in Ecclesiae jura involantem conscripto quamprimum exercitu movit; quem indubiè domuisset, nisi Guilielmus Calabriae Dux magnis cum copiis Rogerio in auxilium festinans, Pontificem undique circumclusum, cum purpuratis Patribus in potestatem redegisset, captumque Rogerio tradidisset. Et Siculus quidem opportunâ, insperatâque comitate usus, Innocentium, cæterosque captivos pro dignitate honorificè habitos citra pretium liberos dimisit: quò officii genere Sancti Patris animum aded emollivit, ut Rogerio omnia, quæ peteret (si Regis titulum excipias) liberaliter concefferit. Exteris conciliatis, domesticâ seditione est exagitatus Innocentius: nam, cùm ab Urbe digressus esset, Cardinalis Petrus, Leonis potentissimi civis Romani filius, facinorosorum quorundam operâ in Sedem intruditur, & Anacletus II. appellatur: cujus mores graphicè describens Arnulphus Sagienfis Archidiaconus, postea Lexoviensis Episcopus (c) asserit; avum ejus fuisse Judæum, qui pecuniâ multis usuris corrasâ, genus ac dignitates sibi, filiisque sit emercatus; Petrum ipsum studiorum causâ in Galliis agentem ob flagitiorum enormitatem passim creditum esse Anti-Christum, fuisse hominem fanaticum, convivatorem perpetuum, Ecclesiarum depeculatorem, effæminatum aded, ut naturæ jura confuderit, sororis suæ plus quàm frater. (d) Innocentius igitur, cùm ab hoc monstro Romam quotidianis seditionibus permisceri sentiret, anno Pontificatus sui primo *de manu Leonis, & de manu bestiae* elapsus, (e) in Gallias confugit, à Ludovico Crasso ceu legitimus Pastor, in Concilio Stampensi liberaliter & magnificè susceptus, Regibus quoque Angliæ, Hispaniæ ac Hierosolymorum cum Saxoniæ Principe Lothario, Divi Bernardi Clarævallis Abbatis operâ adductis, ut eidem tanquam vero Christi Vicario adhærerent. Solus Anacleto favebat Guilielmus Aquitanus, quem tamen idem mellifluus Doctor, domitâ miraculo pertinaciâ, Innocentio obedientem præstitit. Excesserat interim è vivis Henricus Imperator; cujus posthabitis nepotibus Conrado Franconiæ & Friderico Sueviæ Ducibus, Imperii electores Lotharium Saxoniæ Principem Imperatorem designant: ad quem profectionem confestim adornans Innocentius, ubi Leodium attigit, Lotharium Germanorum Procerum coronâ stipatum sibi obvium habuit; qui Pontificem pro dignitate veneratus, Romam denique reduxit, Imperialibus vicissim insignibus ab eodem in Laterano decoratus. At vixdum Lotharius iter in Germaniam reflexerat; cùm Antipapæ factio novis Urbem tumultibus invol-

vens, Innocentium Pisas recedere coëgit, ibique tam diu manere; donec Petrus Leonis vitam, quam inquinavit veriùs, quam vixit, miserabili exitu impœnitens terminaret. In locum defuncti, Cardinales Schismatici mox subrogârunt Gregorium Cardinalem Presbyterum, & Victorem IV. appellârunt. Hic nomine suo, indéque veniâ dignus, suimet & ambitionis Victor, paucis post diebus, hortatore D. Bernardo, Mitram unâque se cum complicibus purpuratis ad pedes Innocentii abjecit, ac Ecclesiæ pacem restituit. Quâ ut prosperè uteretur Pontifex, Concilium œcumenicum Lateranense, cui mille facilè Patres interfuere, convocavit. (f) Saluberrimæ in eo leges latæ pro Cleri emendatione; Petrus Abailardus, ejûsque sectator Arnaldus Brixianus hæresum novatores damnati; Torneamenta, quæ appellant, duella item, & singularia certamina corporibus æquè, ac animabus noxia intentatîs censurîs vetita; ordinationes Petri Leonis declaratæ evanidæ, universâque ejus acta annullata. His, aliisque sapientissimè constitutis, dum pristinam Urbis mœnibus, & moribus faciem restituere satagit Innocentius, etiam seditiosi cives Romani antiquatæ dudum liberæ Reipublicæ formam inducere tentant, & obsequium detrectant. Quam ob rem animo primùm, tum & corpore æger optimus Pastor, cùm firmandæ in Urbe Monarchiæ suæ imparem se sentiret, ad cœlestem Hierarchiam transiit Anno MCXLIII. die XXIV. mensis Septembris; porphyreticô sarcophagô conditus in Laterano: postquam locumtenens Christi fuisset Annis XIII. mensibus VII. diebus VIII. Pontificatum Innocentii illustravêre clarissima Ecclesiæ lumina, sanctitatis ac scientiarum prodigia, S. Bernardus Claræ Vallis Abbas, Doctor mellifluus; S. Malachias Hybernorum Episcopus; S. Engelbertus Admontensis Cœnobii Præsul Benedictinus; Gratianus Tuscus, Monachus Classensis Ordinis D. P. Benedicti, qui decretorum volumina digessit sua in Capita; aliique viri celeberrimi. (g) Obiit circa id tempus Joannes à Stampis, ob ætatem gravem *Joannes à Temporibus* cognominatus, qui annos CCCLXI. vixisse scribitur à Paulo Æmilio in vita Ludovici, & quem fama refert *byemes vidisse trecentas*, accinente Baptista Mantuano in Alphonso.

Questio: An vi Constitutionum Pontificiarum, muneri suo satisfaciant Medici, si sola curent corpora; & quô obligante teneantur etiam curam gerere animarum?

(a) *Oldoin. Baron. &c.* (b) *Amat.* (c) *apud eundem.* (d) *Idem.* (e) *Psal. 21.* (f) *Ciacon.* (g) *Ciacon. Eggs.*

ANASTASIUS IV.

XLVI. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Illuſtris proſapiæ ſurculus Conradus de Saburra, Patri Benedicto vitam & nobilem ſanguinem; nobiliſſimam vitæ institutionem Divo Patriarchæ Benedicto, (a) purpuram Honorio II; ſibi met, id eſt, virtuti ac ſapientiæ ſupremum debuit faſtigium: ad quod omnium votis evectus eſt Anno MCLIII. die XII. Julii, Anaſtaſii nomine Pontificum Catalogo adſcriptus. Præfuit Anno unico, menſibus IV. diebus XXIII. Magnificis tamen meritis brevitatem regiminis ubertim compenſavit: nam pacis ſtudio flagrans ad Fredericum Ænobarbum Imperatorem miſit Legatum Gerardum S. R. E. Cardinalem, qui in cauſa Eccleſiæ Magdeburgenſis cum eodem tranſigeret. Religioſos viros ampliſſimis privilegiis & gratiis munivit. (b) Summâ annonæ caritate preſſis civibus liberaliter providit; egenis præſertim, quibus frumenti, tum & æris vim ingentem liberaliter eſt elargitus. (c) Corpora Sanctarum Rufinæ, Secundæ, Juſtinæ, Luciæ, & D. Cypriani digniore loco condidit in Laterano; Oratorium S. Nicolai inſtauravit, & ornavit: Equitibus Hieroſolymitanis indulſit; ut bona jam oblata, aut deinceps offerenda poſſiderent, quod commodius peregrinorum & pauperum neceſſitatibus proſpicere poſſent; neque ullas inde decimas, aut tributa ſolvere tenerentur. Plura animo magnifica deſignaverat Anaſtaſius, quorum executionem præpropera mors intercepit, virum optimum eripiens Anno MCLIV. die II. Decembris: circa quod tempus per Fernandum Gomezium inſtitutus eſt in Hiſpania Ordo Equitum de Alcantara ſub regula S. P. Benedicti; dum ſub eadem, ad D. Galli (d) *ingens Sanctorum numerus felicibus incrementis effloſceret*. Memorandus venit etiam Petrus Novarienſis cognomento *Lombardus*, Episcopuſ Pariſinus, qui Theologiam ſpeculativam quatuor Sententiarum libris complexus, mirum in modum provexit; exinde dictus *Magiſter Sententiarum*, æternâ nominis famâ omnibus Academiis celebrandus. (e) Initiô Pontificatûs Anaſtaſii, civium cœleſtium auxit numerum D. Bernardus, Apoſtolico ſpiritu, doctrinâ, eloquentiâ, virtutibus, & miraculîs clariffimus: cujus quot ſacri ſcriptores, tot exſtant præcones.

Quæſtio: Quis Pontificum primus inſtituerit Officiuſ S. Inquiſitionis, & utrum primus Inquiſitor fuerit Joannes Cajetanuſ de Urſinis, aſſumpto poſtea Nicolai III. nomine Pont. Max. ?

(a) *Eggs. Platus. Kolb &c.* (b) *Eggs.* (c) *Kolb.* (d) *Bucelin. pag. 260.* (e) *Eggs.*

GREGORIUS VIII.

XLVII. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

G Enitorem Sertorium de Mora nactus Albertus, patriâ Beneventanus, è cœnobita Benedictino (a) S. R. E. Presbyter Cardinalis ab Hadriano IV. tum supremus Cancellarius ab Alexandro III. renunciatus; à sacro Senatu delata sibi cum Gregorii nomine Apostolici Imperii insignia suscipit Anno MCLXXXVII. die XXV. Octobris. Vir, *literis, facundiâque clarus, sed puritate vitæ, & animi integritate præclarior, sui que corporis castigator, pensare cepit attentius, qualiter labenti rerum statui subveniret. Videlicet sui temporis Ecclesiam per vitia diffuam, & in maligna prolapsam, ambitione, avaritiâ, luxuriâque, nec non hæresibus quasi quibusdam pestilentissimis hostibus, vineam Domini totam ferè jam esse depastam. Hæc meditabatur die ac nocte; hæc ejus cura, hoc studium, ut sui negligens, viveret omnibus, ut per eum cooperante Domino facies Ecclesiæ marcida refloresceret;* ait Hugo Altifiodorensis, (b) & S. Antoninus. (c) Igitur per epistolam Encyclicam, quam Baronius recitat, universos Christi fideles ad pœnitentiam, & sacram Hierosolymitanam expeditionem vehementius est exhortatus; quod Palæstina DEI-hominis sudoribus & sanguine consecrata, quæ dissensione Græcorum & Latinorum, tum Genuensium, Venetorumque æmulationibus fædè pessumierat, è barbarorum manibus rursus eriperetur. (d) Tantùm valuit apud universos fideles pientissimi Pontificis zelus; ut annos quinque omnis Ecclesia sibi proposuerit, cujusvis hebdomadæ feriâ quartâ à carnibus abstinere, feriâ verò sextâ jejuniò etiam corpus macerare. Emicuit & purpuratorum Patrum ardor, qui votò firmissimò se obstrinxerunt, pedibus Hierosolymam petendi, neque conscendendi equum, donec Palæstina Saladini Tyranni iugo foret eliberata. (e) Non multò post Pisas profectus Pontifex, (f) ut compositâ Pisanos inter ac Genuenses pace maritimum Christianorum robur adversus Turcas augeret: id insuper effecit; ut septem annorum inducias Catholici Principes inter se paciscerentur, gravissimis Ecclesiæ execrationibus in eum sancitis, qui easdem rumpere attentaret. Tam ampla, tam eximia mensis unius duntaxat, & dierum XXVII. spatiò gessit Gregorius, ampliora sanè patraturus, nisi inopinato Pisîs morbo correptus ad immortalem evocatus fuisset mercedem, Anno MCLXXXVII. die XVII. Decembris: ejus corpus sepultum est in Cathedrali Basilica Pisana.

Quæ-

Quaestio : Quis Pontificum, & quem in finem ordinaverit triplicem campanarum pulsum, matutinum, meridianum, vespertinum, quo populus de salutanda Virgine admonetur?

(a) *Ciac. Amat. Eggs. Kolb &c.* (b) *apud Amat.* (c) *apud Oldoin.* (d) *Amat. Ciac.* (e) *Kolb.* (f) *Ciacon.*

GREGORIUS IX.

XLVIII. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Ugolinus ex Illustrissima Signiæ Comitum prosapia Patre Tristenio Anagninæ natus, postquam sacrarum Scripturarum, eloquentiæ, ac utriusque juris haud vulgarem sibi notitiam comparâisset, D. P. Benedicti institutum professus, (a) neque multò post ob singulares dotes annumeratus est S. R. E. Purpuratis : qui demum triplici coronâ fastigiatam Tiaram indito Gregorii nomine eidem licet invito detulerunt Anno MCCXXVII. die XXI. Martii : hanc dignissimè gestavit Annis omnino XIV. mensibus V. diebus III. Ut primùm Cathedram conscendit, Fridericum II. Imperatorem vehementer adhortatus est ; ut profectionem in Saracenos solenni sponsione dudum promissam maturaret : at is voti exsolutionem non in dies tantum & annos distulit ; verum & Italiam armis infestavit. (b) Igitur tergiversantem, obtentumque vario salubria monita eludentem sacrorum communione Gregorius interdixit, renovato decessoris sui Honorii anathemate. Hoc adactus fulmine Imperator in Syriam exercitum transtulit, Suldani facile futurus victor ; si generosè pugnare, quàm turpiter pacisci maluisset. Interea Pontifex à Romanis civibus instaurandæ liberæ Reipublicæ fatagentibus ter Urbe pulsus, ter ab iisdem est revocatus ; quod precibus suis DEUM placaret, qui injurias Vicario suo illatas manifestis indiciis ultus, fame primùm, mox Tyberis exundatione inauditâ, peste demum omnium immanissimâ in refractarios animadvertebat. Romæ tot malis oppressæ intercessores ad supremum Numen multiplicaturus Gregorius, Dominicum, Franciscum Seraphicum, (c) Antonium Paduanum, Virgilium Salisburgensem Antistitem, Odonem Novariensem Carthusianum, (d) & Elisabetham Andreae Hungariæ Regis filiam (e) solenni consecrationis ritu, inter Divos retulit, & colendos toti mundo commendavit. Cæterum Fridericus in Italiam reversus est inglorius : in quem Pontifex diras iteravit, Germanis Sacramentò, quò eidem obstricti tenebantur, solutis. Multorum scelerum reus agebatur Imperator : execrabiles in

S

Chri.

Christum jactaverat blasphemias; Minores aliquot fratres combusserat, Episcopos relegarat, Cassinense Cœnobium ejectis Religiosissimis viris commiserat militibus deprædandum, interfecerat Sacerdotes, diripuerat Templariorum Hospitalariorumque bona, Saracenis in Lucania (quæ inde Nuceria Saracenorum etiamnum appellatur) Magistratum, Urbem & Templum Christianis extortum concesserat, Tuncetani Regis fratrem salutiferis undis ablui petentem minis absterruerat, Cardinales & Prælatos ad Generale Concilium navigantes immisâ Pisanorum classe ceperat, in carcere duos circiter annos macerarat, Romanæ Ecclesiæ bona infestarat. (f) Hæc aliæque ob crimina eum Gregorius est execratus. Ergo furens, novæque sceleri intentus Fridericus Italiam factionibus miscet, & Gibellinos sibi adhærentes cum Guelphis, qui Gregorii partes tuebantur, committit, pertracto etiam in fœdus nefandum perfido immanique Tyranno, qui annis quatuor & triginta Patavium, Veronam, Brixiam, Tridentum, Tarvisium aliasque urbes oppressas tenuit; Petrô insuper Frangepane viro præpotenti movendis Romæ seditionibus coëmpto. (g) Pontifex postquam omni studiô pacem Angliæ inter Scotiæque Reges, Florentinos inter & Senenses procurâisset, (h) Romam reversus Frangepanem præcipuum Friderici fautorem opprimit: mox nudis pedibus Apostolorum capita deferens supplicationem deducit, Romanamque plebem ad suscipienda in Fridericum arma exstimulat: quæ Sancti Patris obsecrationibus animata, Germanorum copias Urbi imminentes repressit, & in fugam convertit. (i) Neque domi tutandis rebus ita distineri se sivit Gregorius, quin etiam sacris barbaras apud gentes promovendis curas impenderet, Evangelicos Præcones, nec sinè fructu, quaquaversum dimittens: nam, præterquam, quod Albigenium hæresin è Gallia penitus extirpavit, Cumanos insuper, Pomeranos, Curonios, Prussos, Pozolucenses, & Mauritanos Christiano gregi adjunxit. (k) Literarum cum esset studiosissimus, Tolosanum Athenæum à Raymundo Juniore Tolosano Comite institutum approbavit; Parisiensis Academiæ Privilegia ampliavit, sapientiæ officinam, scientiarumque parentem eandem appellans. (l) Epistolas suas decretales operâ S. Raymundi de Pennafort Ordinis Prædicatorum Prioris Generalis adunavit, & in quinque libros digessit. (m) Alia quàm plurima gessit, quibus recensendis superfedere cogitur calamus, brevitati potius, quàm magnæ dignitati sese accomodare jussus. Demum tempestate malorum, ærumnarum curarumque multitudine, senioque potissimum confectus ad cœlum evocatus est Gregorius propè centenarius, An. MCCXLI. die XXI. Augu-

Augusti, eâ ipsâ horâ, quâ sol magnâ Eclypsi obscuratus Europæ toti luctum indixit, (n) sepultus in Basilica Principis Apostolorum.

Quæstio : Quis è Pontificibus cæperit nomine suo signare monetam Romanam ?

(a) *Eggs. Kolb. Bucel. &c.* (b) *Kolb.* (c) *Ciacon.* (d) *Ott.* (e) *Viñorell.* (f) *Ciacon.*
 (g) *Amat & Ciacon.* (h) *Amat.* (i) *Ciacon.* (k) *Oldoin. & Eggs.* (l) *Amat.*
 (m) *Eggs.* (n) *Idem.*

INNOCENTIUS IV.

XLIX. *Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.*

Purpuratîs Patribûs Amalphitano (aliis Neapolitano) carcere detentis bienniô propemodum Sedes vacaverat ; quos ut libertati redderet Fridericus ; adnitentibûs Summis Principibus , Balduino videlicet Constantinopolitano Imperatore , Parmæ tunc agente, & S. Ludovico Galliarum Rege authoritatem suam interponente, denique effectum est. Anagninæ igitur congregati Patres votô sese obstrinxerunt , ritu solenni transigendi festivitatem natæ Virginis Beatissimæ , si DEUS concederet ; ut citra turbas electio futuri Pontificis concordibus suffragiis perageretur. Placuit summo Numini amplificandis Divinæ Matris honoribus unâ & Ecclesiæ sponsæ commodis tribuere concordiam Electorum. Hi igitur collatîs calculîs unanimiter summum Pastorem indito Innocentii nomine designant Sinibaldum Fliscum , Genuensem è Lavanîæ Comitibus , Ugonis seu Obizonis Oldoino teste filium , professione quondam Monachum (a) è Cœnobio Benedictino S. Benigni Fructuriæ in agro Taurinensi, cætui Cardinalium jam antea adscriptum, titulô S. Laurentii in Lucina. Innocentius Anno MCCXLIII. die XXIV. Junii coronatus, sponsionis memor, mox ordinavit ; ut festum Natæ Purissimæ Virginis cum octava solenniter ageretur die VIII. mensis Septembris ; & quia consummatæ electionis nuncius lætitiâ maximâ fideles repleverat, uberem tantæ jucunditatis segetem Beatissimæ Virgini retulit in acceptis , pronunciatô hoc versiculô : *Nativitas Tua Dei Genitrix gaudium attulit universo mundo* : quem etiam in Ecclesiis deinceps decantari præcepit. Erat Innocentius vir pius æquè ac doctus, ob insignem juris utriusque peritiam *Veritatis Organum* , *Canonistarum splendor* , & juris Pater (b) passim ab eruditis appellatus. Juris Ecclesiastici , quàm gnarus, tam strenuus defensor, Friderico Romanæ Sedis hosti, cui antea gratissimus exstiterat , sese animosè opposuit : hujus ut insidias eluderet,

ret, in Gallias abiit; eâ, quâ par erat, reverentiâ, magnificè exceptus à Ludovico Rege sanctissimo: Anno MCCXLV. Synodum Lugdunensem indixit inter œcumenicas decimam tertiam; in qua contumacem Fridericum, quem hætenus flectere nequicquam studuerat, execrationis & exauthorationis fulmine percelluit: eô repentinâ febris subinde extinctâ (alii per Nothum suum (c) Manfredum cervicali in fauces ingesto suffocatum tradunt) Innocentius Lugdunô in Italiam reversus, ad officium populos revocat; Ezelinum Tyrannum haud segnem Fridericianæ persecutionis incentorem, & ministrum, tanquam hæreticum prorsus vitandum, armisque fidelium impetendum palàm denunciat. Ut Conradum Friderici filium paternæ pervicaciæ hæredem è Sicilia dolô occupata eiceret, Carolo Andegavenfi Comiti, Ludovici Galliarum Regis fratri certis conditionibus tanquam feudum offert possidendam. Hæreticos per S. Inquisitionem Italiâ exterminat; infideles Christo adungere connititur, viris religiosis in Norwegiam, Græciam, Bulgariam, Turciam, Indiam, Tartariâque destinatis; qui Evangelicam sementem spargerent (d) multiplici animarum messe inde consecutâ; nam Albania, Russia, Unavia finitimæque Provinciæ, misso Græcorum schismate Apostolicæ Sedi sese subdiderunt. Sattachus Tartarorum Rex, Mendog seu Mindanus Lithuanorum Princeps, aliique Magnates Divino collustrati lumine sacrîs undis initiati, (e) Gentiles quàm plurimi ad Christiana sacra sunt adducti. Operariis Evangelicis de suppetiis provisorius sacrum Carmelitarum Ordinem confirmat, (f) Institutum Servorum B. Mariæ approbat. (g) Polonis etiam, & Scotis, quorum Reges & Episcopi pecuniæ vim ingentem, defendendæ contra perduelles Ecclesiæ Romanæ impendendam sponte profuderant, (h) gratiam relaturus, Stanislaum Cracoviensem Præfulem, Edmundum Cantuariensem Archi-Episcopum, Guilielmum Briocensem Antistitem, Petrum ex Ordine Fratrum Prædicatorum Martyrem Sanctorum Catalogo inseruit: quorum cætui & ipse demum aggregatus est Neapoli, quod à Siculis Proceribus ad recuperandum regnum fuerat evocatus, Anno MCCLIV. die VII. Decembris, exantlatis in Pontificatu innumeris laboribus spatiô Annorum XI. mensium V. & dierum XIV. Debent Innocentio Rubrum Pileum purpurati Ecclesiæ Patres, quem iisdem concedens, innuit paratos esse debere ad offerendum caput & sanguinem pro Ecclesiæ libertate. Illustrat paulò post hæc tempora Venetias B. Juliana ex Illustrissima Comitum de Colalto familia, Parthenonis ad S. Blasii sub regula D. P. Benedicti prima Antistes. (i)

Quaestio : An Cardinalis Galerô nondum insignitus; & cui os, ut dicitur, referatum non est, gaudeat voce in electione Pontificis?

(a) *Oldoin. Eggs. Kolb &c.* (b) *Ciacon. Amat.* (c) *Eggs.* (d) *Amat.* (e) *Oldoin. Eggs.* (f) *Oldoin.* (g) *Ciacon.* (h) *Oldoin.* (i) *Bucelin.*

ALEXANDER IV.

L. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

Rursum è Signiæ Comitibus Pontifex legitur Raynaldus seu Reginaldus, Patre Philippo Anagninæ natus, Gregorio IX. & Innocentio III. propinquitate junctus. Prodiit & iste è sacro D. P. Benedicti Ordine, (a) purpuratus primùm Ecclesiæ Senator, mox omnium suffragiis Romanus Antistes renunciatus, & Alexandri nomine insignitus. Aditâ dignitate confestim monuit Manfredum Friderici II. nothum, Saracenorum amicum; ut à rapina Ecclesiasticorum bonorum absteret, eumque postea monitis refractarium pro publica concione à cætu piorum exclusit Anagninæ. Junxerat se tum temporis Ezelino & Gibellinis Ubertus Pallavicinus: hunc Legati Apostolici instinctu Bosius Bonavitus Cremonensis civis exposita Ezelini immanitate ac sævitia à fœderatis rebellibus insigni dexteritate abstractum, Mediolanensibus ac Mantuanis conciliat; quorum sociatis in unum armis victus, captusque Ezelinus, è gravi vulnere haud multò post Soncini occubuit. (b) Tyranno sublato civitates plurimæ Alexandri auspicia secutæ, reliquias perduellium insigni clade deleverunt, Alberico Ezelini fratre cum uxore, ac liberis omnibus obtruncato, ne rebellis progeniei memoria, aut metus ad posteros transmitteretur. Effecit etiam, ut Imperatore vivis exempto Imperii Electores, neglectò defuncti filiò Conradinò alium è Principe quapiam familia sibi Cæsarem legerent, scriptâ eum in finem gravissimâ epistolâ, quâ pœnas sacrarum execrationum intentat iis, qui Conradino favere ausint. (c) Pessimò interea locò Christiana res in Orientis Imperio versabatur, nam D. Ludovicus Galliarum Rex militum crucigerorum antesignanus à Barbaris captus, tum persolutâ ingenti pecuniæ summâ ad suos reverti coactus est. (d) Igitur sacræ militiæ classicò ubivis personare jussò, fideles sub expansum crucis vexillum congregavit Alexander; & Alphonso Castellæ Regi sacram expeditionem adornanti, quâ ære, quâ milite subvenit, Ottocaro Bohemorum Rege in Lithuaniam contra paganos eodem temporis immisso. (e) Dum ferrò in infideles, censuris in deviantes à recti tramite fideles animadvertit: Mantuanos enim, qui Pigunagiam Apostolicæ Sedi obnoxiam occuparant; Alphonsum III. Lusitanix Regem vetitis amoribus indulgentem; Bolesla-

leslaum Ducem, qui Thomam Wratislaviensem Episcopum in vincula conjecerat; Scuvalum Eboracensem Antistitem anathemate feriit, & sapere coëgit. (f) Guilielmi Saint-amoræi librum adversus mendicantes Religiosos conscriptum, tanquam iniquum, scelestum, & execrabilem reprobavit; (g) ortasque contra Fratres Prædicatores, ac Minores in Parisiensi Academia turbas compescuit, dilaudans viros Religiosos, Albertum præcipuè, cognomentò Magnum, Thomam Aquinatem, & Bonaventuram, illustria Ordinum suorum ac Ecclesiæ sidera, illósque in gremium Academiæ, unde injuriâ fuerant ejecti, recipi jubet. Laudat tamen idem Sanctissimus Pontifex Parisinam Universitatem, vocátque *Lucernam fulgoris in domo DEI, sæcundam eruditionis parentem* &c. ut legere est in epistolis ad eam datis, quas recitat Spondanus. (h) Quapropter Egassius Bulæus tom. 3. Hist. Paris. Univers. pag. 355. iniquè arguit Alexandrum, ceu *Musas Parisienses toto sui Pontificatûs tempore durissimè tractârit, & persecutus sit.* (i) Turbâs in Gallia sedatâs, intestinis Romam tumultibus miscet Pantaleon facinorosus homo, carcere ab amicis clam eductus, & Patriciâ potestate à plebe donatus: hic multitudinis favore fretus, vim extremam Pontifici intentabat: Alexander itaque securitatis causâ, postquam Ven. Claram Monialem Sanctorum numero adjecisset, Viterbium se recepit; ubi non tam asylum inveniens, quàm tumulum, vivere desiit Anno MCCLXI. die XXV. mensis Maji, exactis in throno annis VI. cum mensibus V. sepultus in Viterbiensi Ecclesia Cathedrali D. Laurentii.

Quæstio: Quis Pontificum primus introduxerit distinctos Literariorum Graduum honores, & in qualem primùm Academiam?

(a) Papebroch. *Eggs ex monumentis San Blasianis.* (b) Ciaccon. (c) Idem. (d) Kolb. (e) Amat. (f) Eggs. (g) Amat. (h) ad annum 1255. (i) Amat.

CLEMENS VI.

LI. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

COmpluribus sacris dignitatibus laudabiliter functus Petrus Rogerius Gallus Lemovicensis, Guilielmi, Domini Rozezensis filius, Summus denique Pontifex inauguratur, & Clemens VI. dicitur Anno MCCCXLII. die XIX. Maji. Percelebri apud Arvernos D. P. Benedicti (a) cœnobio *ad Casam Dei*, sub ipsos pubertatis annos nomen dederat: ubi virtutis, comitatis, ac doctrinæ tam egregia brevè edidit specimina; ut Fiscanensibus Abbas primùm, mox Arelatensibus, postea Senonensibus Præsul; Rothomagensibus exinde Archi-Episcopus daretur: & cùm in dies viri fama percrebuiisset amplius, à Benedicto XII. purpurâ, à sacro demum Senatu Romanâ

manâ Tiarâ dignissimus æstimaretur. Hunc quippe Franciscus Petrarcha à consona nomini Clementia celebrat his versibus: (b)

*Nulli major inest Clementia: nomen ab ipsis
Dignum rebus habet.*

Tum eundem appellat *Pontificem literatissimum, tam felicitis memoriae, ut quod semel legisset, tenacissimè retineret: & quod mirabilius est, hæc memoria magno quodam capitis ictu, cujus ingens supremo vertice cicatrix remanserat, ei provenit.* (c) Pontificium fastigium ei Stephanus quidam Aldobrandus Presbyter Tudertinus non obscurè prædixit: cum enim mediocris adhucdum fortunæ non procul Claramonte nummîs, ac vestibus à grassatoribus spoliatus Tudertum venisset, atque ab Aldobrando rebus ad proseguendum iter necessariis instructus fuisset, viri charitatem admiratus: *Equando, aiebat, beneficium rependere potero?* cui mox Aldobrandus: *cum eris Romanus Pontifex.* Igitur renunciatus universalis Antistes Stephanum Aldobrandum Avenionem advocavit, & Archiepiscopatui Tolosano præfecit. Inde publica ingentibus animis negotia aggressus, Ludovicum Bavarum à decessore suo Benedicto jam antea exauctoratum, dignitate penitus exuit; ejusque locò Carolum IV. Joannis Bohemiæ Regis filium, aureæ Bullæ conditorem, eligi curavit Imperatorem. (d) Sed ne Imperio tantum prospiceret, ditionibus Ecclesiæ Romanæ ampliandis curas pariter applicuit: quapropter à Joanna Siciliæ Regina Avenionem cum omnibus juribus emit. (e) Ære hoc adjuta Joanna, Regnum Siciliæ, quod Ludovicus Hungariæ Rex armis subegerat, recuperavit: hoc ut sibi posterisque firmaret, approbante Clemente Pontifice, Tarentinum Principem Ludovicum Matrimonio sibi conjunxit. (f) Neque Clemens minori studio insudavit proferendo Christiano nomini, quàm Dominatui. Eum in finem occidentales & septentrionales Principes, ac Episcopos per literas ac Legatos magnopere est adhortatus; ut in Turcas inflammarent fidelium animos; tum apud Pisanos, Genuenses, Anconitanos, Florentinos, Senenses, Perusinos, aliosque effecit; ut classem adversus Mahometanos instruerent, & laborantibus occidentalium Christianorum rebus succurrerent. Expeditioni huic Deum auspicem propitiaturus, Jubilæum à Bonifacio VIII. centesimum quemvis in annum solenniter decretum, contraxit ac reduxit ad quinquagesimum. (g) Tum Patronos cœlites sacro bello multiplicaturus, Ivonem Presbyterum, pauperum olim causidicum, afflictis Christianorum rebus advocatum apud Supremum Numen constituit, & cum Elzeario Ariani Comite solenni ritu Sanctis sociavit. (h) Sic bellum in infideles, pacem Christianos inter Principes dum conflare Clemens ad-

laborat, à Romanorum Legatis, Petrarchâ Oratore designato, infimis precibus obsecratur; ut in Urbem rediret, ac continuis facinororum quorundam seditionibus modum poneret; quorum alii Tribunitiam, Consularem alii potestatem sibi arrogabant. Romani populi votis libens obsecundâisset Pontifex; nisi turbata Italiæ facies, tum gravissima Gallorum Anglorumque diffidia Avenione eum fuissent remorata. Accedebat spes extinguendi Græci schismatis, feliciter adlaborante Rege Christianissimo, qui unitatem & obedientiam frequentes per literas, Joanni Palæologo suadebat. Ingentia Philippi Francorum Regis merita quod præmiaret, id postmodum singularis prærogativæ eidem concessit, ut Dominicum corpus sub utraque specie sumere posset: (i) quod privilegiò, nisi in suæ inaugurationis solennitate, & mortis articulo, Reges posteros non uti testantur Bucelinus, & Brietius. Sed ne unis tantummodò Gallis favere videretur; in gratiam Caroli Imperatoris ac Bohemiæ Regis Pragensem Academiam instituit, Pragensi itidem Antistiti jus contulit coronandi sui Regis; cum id muneris Moguntino antea competeret. (k) Florentinam pariter Academiam eximiis favoribus prosecutus est, utque in ea Theologicæ scientiæ, cum sacris Canonibus explanarentur à Magistris, indulget. De victu purpuratorum Patrum ad electionem novi Pontificis in conclave convenientium constitutionem saluberrimam condidit. (l) Flagellantium sectam è florentissimo Hungariæ regno extirpavit. (m) Armenis Catholicam doctrinam amplexis, credenda veritatis dogmata per epistolas proposuit, ac explanavit. (n) Sic de universo orbe Christiano optimè meritus, *pauco languens tempore, insperatò obiit Avenione*, (o) die VI. Decembris Anno MCCCLII. Pontificatus sui anno X. mense VI. die XXX. cujus corpus sepultum est in Monasterio Casæ DEI. (p) Sedente Clemente migravit è vivis Bernardus Tolomæus, qui ordinem Olivetanum sub regulâ D. P. Benedicti condiderat. (q)

Quæstio: Utrum magis necessaria sit Canonistæ peritia Juris Civilis; an Civili Causidico notitia Juris Canonici?

(a) *Ciac. Forest. Papebroch &c.* (b) *in Poëm. ad Joan. Cardinal. Column.* (c) *l. 8. rer. famil. & l. 2. rer. memorab. c. 1.* (d) *Eggs. Amat. Bucel.* (e) *Bzovius ad annum 1347.* (f) *Amat.* (g) *Idem.* (h) *Oldoin. Ciacon.* (i) *Eggs.* (k) *Oldoin.* (l) *Idem.* (m) *Eggs.* (n) *Amat.* (o) *Codex Vatic.* (p) *Oldoin.* (q) *Bucelin.*

B. URBANUS V.

LII. Ex Ordine S. P. Benedicti Pont. Max.

DUm purpurati Patres in Comitibus congregati instinctu, ut eventus ostenderat, Divino è Lemovicibus oriundum Pontificem eligere constituissent; neque in ullum è sacro Collegio requi-

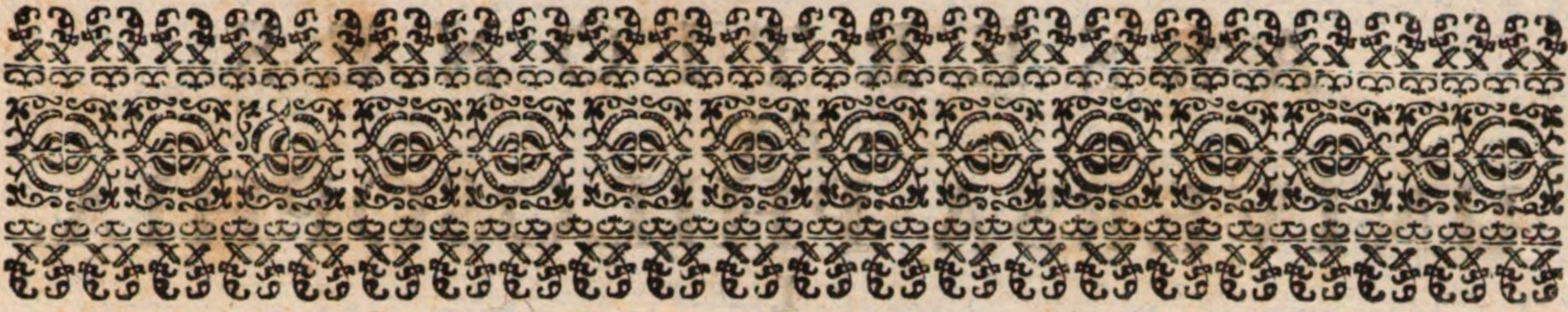
requisitus suffragiorum numerus conveniret: Deo sortes temperante, omnium subito vocibus ad Divini in terris Imperii solium, absens licet evocatur Grimoaldus Lemovicensis, Patre Guilielmo Equestris ordinis viro Grifaci natus. Is regulam D. P. Benedicti (a) in percelebri Cluniacensi (aut si Victorello Ciaconium corrigenti credere malumus) in Chiriacensi cœnobio primum professus; ob præclaras doctes Massiliensis exinde ad D. Victorem Abbas; cœlō demum aspirante Romanus Pontifex est consecratus die VI. Novemb. MCCCLXII. Dum Urbani nomine Apostolicoque diademate insigniretur, Davidicum illud intonuit: *A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris.* (b) Adito regimine illico Imperatorem Carolum IV. tum Reges & Principes de sui ad supremam dignitatem assumptione reddidit certiores; qui vicissim per suos Legatos Urbano obedientiam spoponderunt. Hos inter Casimiri Poloniæ Regis Oratores, impetrarunt; ut in Russia Metropolitana Cathedra, & Cracoviæ nova Academia institueretur. Sua etiam in Asiam desideria quamprimum extendens, ut vacillanti Palæstinæ opem ferrent Europæi Principes, eosdem amicitiae vinculō conjungere nitebatur; Carolum præprimis Imperatorem, & Ludovicum Hungariæ Regem, quorum alteri Rudolphus Austriæ Dux, huic bini Reges Casimirus Poloniæ, & Valdemarus Daniæ, fæderibus illigabantur, (c) & utriusque partis diffidia nutriebant. Istis conciliatis, Italiæ Tyrannos, qui Ecclesiæ Romanæ bona diripuerant, Bernabovem præcipuè Vice-Comitem, & Joannem Haucut (d) domuit, atque in ordinem redegit. Beguardorum hæresin in Lugdunensi Concilio dudum damnatam penitus eradicavit. Immoderatum vestium luxum rescuit. Jesuatorum institutum à B. Joanne Columbano sibi oblatum, & Ordinem Salvatoris à S. Birgitta conditum approbavit. Usus ceræ sacro chrysmate liniendæ multis sæculis intermissum instauravit teste Bucelino. Capita SS. Petri & Pauli Apostolorum, quæ diu delituerant, denuò reperit. Bononiense Gymnasium longis bellorum turbis ferme dissolutum restituit. (e) Cassinensium Monachorum bona, quæ Episcopi sibimet appropriarunt, Asceterio reddi mandavit, & Episcopalis Sedis dignitatem Cassinō penitus sustulit ac extinxit. (f) Ut verò fortunas Religiosissimorum virorum ab omni discrimine certiùs vindicaret, Abbatis munus & titulos Urbanus ipse suscepit, totòque vitæ tempore summa cum laude gessit; non alia unquam usque ad mortem, quàm Religiosa Benedictinorum veste usus. Episcopis districtè præcepit; ut ad suas Ecclesias excubarent, neque extra Diœcesin diutiùs vagarentur. Beneficiorum pluralitatem damnavit, & saluberrima emendandis Clericorum moribus decreta sancivit. (g) Rebus sic

ordinatis, cū à Romanorum Oratoribus rogaretur; ut Romanam Urbem ac Sedem repeteret, eorum precibus permotus Urbanus quarto Regiminis sui anno in Italiam tetendit. Romam appulsus, incredibili Ordinum applausu, exceptus, prolixâ Procerum, purpuratorum Patrum, Præfulūque coronâ stipatus in Vaticano Sedem fixit; ubi Carolum IV. occidentis Cæsarem cum Augusta, & liberis ad se invisentem, mox & Orientis Imperatorem Joannem Palæologum, qui subsidii à Latinis contra Turcas impetrandi spe, ac schismatis ejurandi gratiâ Urbem subierat, magnificè excepit: à quibus lætissima inter Eucharistica Patri & Filio, ac procedenti ab utroque, Divinissimo Spiritui persoluta, Romanus Episcopus Latinorum æquè ac Græcorum, totiūque Orbis Summus Pontifex agnitus est. (h) Recruduerat sub id tempus atrox bellum Reges inter, Gallum & Anglum; quos ut inter se primū, tum adversus Turcas Joanni Palæologo jungeret, (i) in Gallias profectiōnem adornavit. Obviam sibi habuit Divam Birgittam, ex qua intellexit, mortem sibi, si cæptum iter prosequeretur, brevī obventuram. (k) Neque vana fuisse sanctioris hujus Sibyllæ vaticinia, comprobavit eventus: nam post exiguum intervallum morbo lethali correptus est. Non tamen omisit propterea Ecclesiæ negotia, utut æger promoveri, & Principum Legatos audire. Perusinorum certè Oratores admisit: quorum prior nullâ habitâ infirmi Patris ratione, prolixo, quem per viam meditatus fuerat, sermone, id est, imperitorum more, multis pauca complexus, patientiam decumbentis Pontificis fatigavit. Peroraverat demum verbosus iste; cum Urbanus, ut erat comitatis & facilitatis laudatissima, ex altero Legatorum quæsit: num & ipse fors haberet præterea proponenda? qui ad Collegæ Oratoris imprudentiam, & Pontificis optimi molestiam allusurus: *Pater Sanctissime, inquit: habemus & istud in mandatis, ut nisi è vestigio, quod petimus, indulgeas; socius hic meus sermonem suum identidem tibi retexat.* Recreatus facetō dictō Pontifex postulatis Perusinorum annuisse, jussisseque fertur; ut Oratores propediem expedirentur. (l) Ingravescente morbo victus demum vir sexagenario major piissimè obiit Avenione Anno MCCCLXX. die XIX. Decembris, post exactos in throno annos VIII. mensem I. dies XIX. sepultus, uti petierat, in Cœnobio Massiliensi S. Victoris; ubi teste Petrarcha (m) & Papebrochio miraculīs inclaruit.

Quæstio: Utrum majori gloriæ cedat toti sacro Ordini Benedictino, tot è suis Ecclesiæ ministrasse Pontifices: an Cassinensi Cœnobio, habuisse Summum Pontificem in suum Abbatem?

(a) Ciacon. Papebroch. Amat. &c. (b) Oldoin. (c) Eggs. (d) Eggs. Kolb. (e) *Idem.* (f) Kolb. Bucel. (g) Amat. Eggs. (h) Eggs. (i) Amat. (k) Kolb. (l) Ciacon. (m) l. 1. Epist. 13.

Clau-

Clausula ad Lectorem.

Isce in B. Urbano V. postremum haftenus è Sacro Ordine Benedictino Pontificem maximum veneramus, abeuntibus in eandem nobiscum sententiam Hieronymo Plato, Papebrochio, & aliis. Decibat nimirum; ut Catalogo Summorum Ecclesiae Antistitum è sacratissima Divi BENEDICTI familia assumptorum, quemadmodum non nisi Sanctus initium dederat; ita finem hucusque non nisi Divus imponeret. Porro è duobus supra quinquaginta Benedictinis D. Petri Successoribus Sanctorum fastis adscriptos numeravimus non pauciores viginti & duobus, subiecto singulis suo Authore id contestante; atque adeò, utut omnes maximis gestis, praecelsis virtutibus, sanctitate vitae, gravissimis meritis inclyti sint, dimidia ferme eorundem pars, peculiari solennis Sanctitatis praerogativâ illustris, publicam fidelium venerationem, & totius Ecclesiae cultum sibi vendicat: quorum acta immortalia, si parum cohaerente aut depresso stylo, vitiavimus magis, quàm expressimus; non continuò succensebis, Lector erudite! sed cogitabis, multa nos emendaturos fuisse; nisi in eas, quarum initiò meminimus, temporis angustias fuisset conjecti; ut non nisi paucas è reliqua muneris & curarum serie subtractas quot diebus horas scripto huic citra limam deproperato impendere licuerit, atque adeò maturando praesentium pagellarum typo necesse fuerit adhibere calamum cursim festinantem, & lituris parcè admodum indulgentem; quibus literaria lucubratio si destituatur, imperfecta ut plurimum, & maximâ sui parte incompta prodit. Cæterum ne opusculi exilitate offendaris, ad animum respice. Contestaturus haustam à Majoribus meis Venerationem erga Sacram & Antiquissimam D. Patriarchæ BENEDICTI Familiam, Familiaeque hujus praecipuum columen, Celsissimum & Reverendissimum Dominum, Dominum JOSEPHUM S. R. I. Principem, Amplissimum Abbatem Celeberrimorum Coenobiorum ad S. Galli & S. Joannis in Durthall &c. &c. & perpetuum gratitudinis anathema Benedictinae Magnificentiae aris appensurus, non poteram non suscipere, qualiquali scriptionis charactere pertractandum, Amplissimum, totique Praestantissimo Ordini perhonorificum argumentum: cui si vel emeriti calami sese accinxerint, semper superesse deprehendent, quod adjiciatur; quando Religiosissimi hujus Cætûs laudem unam claudere nunquam licet, nisi aliam inchoando. At verò si meritarum laudum finem invenire non sit, finis certè faciendus est exili lucubrationi: quæ si eo, quali contexta est animo à Te, Lector erudite, evolvatur: multiplicibus mendis veniam facilis indulgebis.

ASSERTIONES EX UNIVERSA PHILOSOPHIA.

I.

- L**ogica est Scientia simpliciter Practica:
II. Ejus objectum materiale sunt Intellectiones, Formale Rectitudo, Attributionis operatio recta.
III. Identitas per Aristotelem est unitas Metaphysica essentiae;
IV. Distinctio, alietas constituta per duo;
V. Scotistica & Virtualis intrinseca non datur.
VI. Possunt fieri praecisiones objectivae in substituto phantasmate.
VII. Universale habetur solum per Intellectum objectivè praescindentem,
VIII. Quod manet in actuali praedicatione.
IX. Ens perfectè praescindit à differentiis suis contrahentibus, & vicissim.
X. Relatio constituitur etiam per terminum,
XI. Veritas quaecunque per actum & objectum;
XII. Determinata quoad se datur, de futuris contingentibus.
XIII. Propositio vera, supposito, quòd duret pluribus instantibus, necessariò transit in falsam;
XIV. Non potest autem transire de falsa unquam in veram.
XV. Idem indivisibilis actus potest procedere ex motivo scientiae, fidei, & opinionis.
XVI. Datur Materia prima, habens existentiam propriam:
XVII. Potest spoliari omnibus formis substantialibus supernaturaliter;
XVIII. Quas appetit aequaliter:
XIX. Plures possunt informare divinitus eandem materiam.
XX. Unio, Ubiatio, Duratio, sunt modi superadditi.
XXI. Dantur etiam Rationes Seminales compositae ex Materia & Forma.
XXII. Modus ad modum in eadem linea specifica,
XXIII. Ubiatio circumscriptiva indivisibilis,
XXIV. Duratio perseverans essentialiter in tempore divisibili,
XXV. Actio in distans,
XXVI. Productio sui ipsius etiam quoad secundum esse,
XXVII. Potentia obedientialis cujuslibet ad quodlibet: Implicant.
XXVIII. Possibilis tamen est naturaliter duplex actio totalis;
XXIX. Et actio ejusdem in seipsum.
XXX. Vacuum separatum datur;
XXXI. Terminatum aut disseminatum possibile est solum supernaturaliter,
XXXII. Utì & Replicatio, aut Penetratio Corporum.
XXXIII. Ubiatio nec Divinitus replicari potest.
XXXIV. Essentia realiter non distinguitur ab existentia.
XXXV. Negationes rerum in se nihil omnino sunt.
XXXVI. Implicat Infinitum Categorematicum creatum;
XXXVII. Et creatura perfectissima.
XXXVIII. Continuum componitur ex partibus formaliter indivisibilibus, virtualiter suo modo divisibilibus simpliciter finitis.
XXXIX. Mundus non potuit existere ab aeterno.
XL. Astra moventur activè ab intrinseco, directivè ab Intelligentiis.
XLI. Sol est formaliter igneus.
XLII. Intensio qualitatum habetur per additionem graduum specificè homogeneorum.
XLIII. Rarefactio per immissionem corpusculorum alienae materiae,
XLIV. In mixtis perfectis elementa sunt solum virtualiter.
XLV. Gravia gravitant in loco proprio.
XLVI. Successio animarum non datur: Anima rationalis est naturaliter immortalis.
XLVII. DEUS non praedeterminat Physicè,
XLVIII. Nec connectitur cum possibilitate intrinseca creaturarum,
XLIX. Solus & unicè creare potest:
L. Cujus existentia demonstratur ex omnibus, quae facta sunt.

O. A. M. D. G. & D. P. B. H.

mil 17.6.

Mayr, Johann Baptist,

Summi pontifices, quotquot a S. Benedicto I. usque ad Benedictum XIII.
pontifices maximi ex celeberrimis monasteriis sacri ordinis S. Patriarchae
Benedicti in Romanam D. Petri sedem exaltati sunt, compendio relati [cum
tab. aen.]

Vienna Austriae 1728

2 Diss. 81

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10632221-9

VD18 15010406-001